

ความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการสอนด้วยบัตรคำกับ
การสอนด้วยบัตรคำประกอบภาพ

โดย

นางสาวอมรรัตน์ วารินกฤษ

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ

ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2551

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการสอนด้วย
บัตรคำกับการสอนด้วยบัตรคำประกอบภาพ

โดย
นางสาวอมรรัตน์ วารินกฤษ

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ
ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2551
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้การค้นคว้าอิสระเรื่อง “ความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการสอนด้วยบัตรคำกับการสอนด้วยบัตรคำประกอบภาพ ” เสนอโดย นางสาวอมรรัตน์ วารินกัญ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะตั้งกูร)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ
รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล พยอมแย้ม

คณะกรรมการตรวจสอบการค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ลิขิต กาญจนภรณ์)
...../...../.....

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรรัตน์ บุรณวัฒน์)
...../...../.....

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล พยอมแย้ม)
...../...../.....

47261428 : สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ

คำสำคัญ : เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ / การสอนด้วยบัตรคำกับการสอนด้วยบัตร

คำประกอบภาพ

อมรรัตน์ วารินกัญ : ความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการสอนด้วยบัตรคำกับการสอนด้วยบัตรคำประกอบภาพ. อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ : รศ.ดร.สุรพล พยอมแย้ม. 126 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความแตกต่างในการสอนอ่านเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านระหว่างการสอนโดยใช้บัตรคำกับการสอนโดยใช้บัตรคำประกอบภาพ ตัวอย่างการวิจัยเป็นนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนวัดหันตรา (เวชสมานราษฎร์นุกูล) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1 จำนวน 10 คน ได้มาโดยการเจาะจงจากการคัดกรองด้วยแบบทดสอบวัดภาวะบกพร่องทางการเรียนภาษาที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ในระดับใกล้เคียงกัน ในการทดสอบผู้ศึกษา แบ่งตัวอย่างการวิจัยออกเป็น 2 กลุ่ม โดยการจับฉลากกลุ่มละ 5 คน กลุ่มที่ 1 สอนโดยใช้บัตรคำ กลุ่มที่ 2 สอนโดยใช้บัตรคำประกอบภาพ ทำการทดลองแยกจากชั้นเรียนปกติ ทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์ครั้งละ 60 นาที ต่อเนื่องกันเป็นเวลา 6 สัปดาห์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แผนการสอนโดยใช้บัตรคำ จำนวน 6 แผน 2) แผนการสอนโดยใช้บัตรคำประกอบภาพ จำนวน 6 แผน 3) แบบฝึกหัด 4) แบบทดสอบวัดการอ่านภาษาไทย วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X})

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบัตรคำประกอบภาพมีความสามารถทางการอ่าน ($\bar{X} = 79.80$) สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบัตรคำ ($\bar{X} = 77.60$)

ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2551

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

47261428 : MAJOR : SPECIAL EDUCATION PSYCHOLOGY

KEY WORD : LEARNING DISABILITY STUDENT / TEACHING WITH WORD CARDS
AND WORD WITH PICTURE CARDS.

AMORNRUT WARINKROOT : USING OF WORD CARDS AND WORD
WITH PICTURE CARDS FOR TEACHING THAI WORD TO LEARNING DISABILITY
STUDENTS. MASTER'S REPORT ADVISOR:ASSOC.PROF.SURAPOL PAYOMYAM Ph.D.
126 pp.

The purpose of this study was to compare similarity or difference of learning ability when using word cards approach and using word with picture cards approach. The sample consisted of ten learning disabled children in Grade 4 of Wat Hantra Primary School, Changwat Pranakorn Sri Ayuttaya by purposive sampling technique. Sample were splited equally into two groups. The first group was taught by word cards and the second group was taught by word with picture cards. The instruments were 6 lesson plans of teaching Thai language for each group. The data were anlyze by arithmetic mean (\bar{X}) and standard deviation (S.D). The result was that learning with word and picture group has achieved arithmetic mean higher than the group as learning with word card but no picture, $\bar{X} = 79.80$ and $\bar{X} = 77.60$ respectively.

Department of Psychology and Guidance Graduate School,Silpakorn Universit Academic
Year 2008

Student's signature

An Independent Study Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาช่วยเหลือและให้คำแนะนำอย่างดียิ่งจากรองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล พยอมแย้ม อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้ควบคุม สารนิพนธ์ ผู้วิจัยผู้ศึกษาซึ่งในความกรุณาและกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ลิจิต กาญจนภรณ์ ประธานกรรมการสอบ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุวีรัตน์ บุณณวัฒน์ กรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อความสมบูรณ์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยศิลปากรทุกท่านที่ได้ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์อันเป็นประโยชน์ยิ่ง เพื่อที่จะได้นำไปใช้ในการพัฒนางานการศึกษาพิเศษอย่างมีคุณค่าต่อไป

ขอขอบพระคุณสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ที่ได้เปิดโอกาสและสนับสนุนทุนการศึกษาตลอดหลักสูตร

ขอขอบพระคุณนายสุรพล เสนบุญ ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และนายวิรัตน์ชัย ยงวิชัย ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด เป็นอย่างสูงที่ได้ให้การสนับสนุนและให้การช่วยเหลือในการศึกษาต่อครั้งนี้

ขอขอบพระคุณนายไพฑูรย์ สุมาลกันต์ ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดหันตรา (เวชสมานราษฎร์นุกูล) อาจารย์มณีรัตน์ ปกิรัมย์กิจ อาจารย์อมรา ประไพพงษ์ และคณะครูโรงเรียนโรงเรียนวัดหันตรา (เวชสมานราษฎร์นุกูล) ทุกท่าน ที่ได้กรุณาช่วยเหลือในเรื่องของข้อมูลและช่วยเหลือในการให้โอกาสเข้าไปทำการทดลองจนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณอาจารย์กษิณา สีขาว และอาจารย์สามารธ รัตนสาคร ที่ได้ให้คำแนะนำปรึกษา และให้กำลังใจ

ขอกราบขอบพระคุณบิดามารดาและพี่ชายที่เป็นกำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนตลอดมา ขอขอบคุณเพื่อนนิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ ที่ได้อบรมเลี้ยงดูและสั่งสอน ให้ความอุปการะทั้งในด้านกำลังใจและกำลังทรัพย์ สนับสนุนการศึกษาของผู้วิจัยตลอดมา

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
ปัญหาการศึกษา	3
วัตถุประสงค์การศึกษา	3
ขอบเขตของการศึกษา	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้.....	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน	27
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพ	29
กรอบแนวคิดการศึกษา	37
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	38
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	38
ตัวแปรที่ศึกษา	39
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	39
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	40
การเก็บรวบรวมข้อมูล	42
การวิเคราะห์ข้อมูล	49

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	55
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	55
ขอบเขตการศึกษา	55
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	55
วิธีดำเนินการทดลอง	56
การวิเคราะห์ข้อมูล	56
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	57
อภิปรายผล	57
ข้อเสนอแนะ	59
บรรณานุกรม	60
ภาคผนวก.....	
ภาคผนวก ก แผนการสอนด้วยบัตรคำ แผนการสอนด้วยบัตรคำประกอบภาพ แบบทดสอบความสามารถทางการอ่าน และแบบบันทึกการอ่าน.....	64
ภาคผนวก ข คะแนนประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญ.....	109
ภาคผนวก ค รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ.....	124

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แบบแผนการทดลอง	42
2	ระยะเวลาการทดลอง	46
3	คะแนนความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการ เรียนรู้ โดยวิธีการสอนด้วยบัตรคำภาพเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการทดลอง	50
4	คะแนนความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการ เรียนรู้ โดยวิธีการสอนด้วยบัตรคำประกอบเปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลอง.....	52
5	คะแนนความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการ เรียนรู้ โดยวิธีการสอนด้วยบัตรคำกับการสอนด้วยบัตรคำประกอบภาพ เปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลอง.....	54

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร สร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีต่อกันทำให้สามารถประกอบธุรกิจการงานและดำรงชีวิต ร่วมกันในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม และความก้าวหน้า ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพ ให้มีความมั่นคงทางสังคม และเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวิตทัศน์ โลกทัศน์ และสุนทรียภาพ โดยบันทึกเป็นวรรณกรรมและวรรณคดีอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้อยู่คู่กับชาติ (ศิริอร อินทร์ตลาดชุม. 2546 : 27) ด้วยเหตุผลดังกล่าว ภาษาไทยจึงมีบทบาทสำคัญต่อทุกชน ใน ชาติ นอกจากเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารแล้ว ยังเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นภาษาประจำ ชาติ เป็นความมั่นคงของชาติ และเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่บรรพบุรุษได้สร้างไว้ เพื่อเป็นเครื่อง แสดงว่าชาติไทยเราเป็นชาติที่ยิ่งใหญ่ มีวัฒนธรรมมาตั้งแต่โบราณกาล และภาษาไทยยังเป็น เครื่องมือในการสื่อความหมายที่คนไทยทุกคนต้องใช้ตลอดชีวิต และยังเป็นเครื่องผูกพันให้คน ไทยมีความรู้สึกเป็นพวกเดียวกันได้อย่างแน่นแฟ้นอีกด้วย (วรรณิ โสมประยูร. 2539 : 16)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กำหนดจุดประสงค์ในการสอนภาษาไทย มุ่งสอนทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งเป็นกระบวนการ ธรรมชาติในการสอนภาษา การฟังและการพูดเป็นทักษะที่ทุกคนได้รับการฝึกฝนโดยธรรมชาติ มาแล้วตั้งแต่เรียนรู้ภาษา ส่วนการอ่านเป็นเครื่องมือพื้นฐานที่นักเรียนใช้สำหรับเรียนเรื่องราว ต่างๆรอบตัวและความสามารถในการอ่านมีความสำคัญในการเรียนวิชาต่างๆ มีผลต่อการดำรงชีวิต ในสังคมปัจจุบัน(กรมวิชาการ 2546 : 1) การอ่านถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนรู้และ พัฒนาสติปัญญา สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะนักเรียนในระดับ ประถมศึกษาจำเป็นต้องฝึกฝนการอ่านอยู่เสมอ เพื่อเป็นพื้นฐานในการอ่านในขั้นสูงต่อไป

(สนธิ ตั้งทวี 2529 : 285) ดังนั้นการอ่านจึงมีความสำคัญมาก หากผู้อ่าน อ่านไม่ออก อ่านไม่เป็น อ่านไม่เก่ง ผู้นั้นจะไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ทุกวิชา ซึ่งส่งผลกระทบ ไปถึงการเรียนรู้ในอนาคต (จิตนา ไบกาซูยี 2534 : 57) ในชีวิตประจำวันจำเป็นจะต้องอาศัยการอ่านจึงจะเข้าใจและ สื่อความหมายกันได้ การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ ผู้เรียนจำเป็น จะต้องอาศัยทักษะการอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาการต่างๆ เพื่อให้ตนเองได้รับความรู้ และประสบการณ์ตามที่ต้องการ (วรรณิ โสมประยูร 2534 : 120) การอ่านเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุด ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ทั้งนี้เพราะว่ามีงานวิจัยจำนวนมากระบุว่า กว่าครึ่งหนึ่งของเด็กที่มี ปัญหาทางการเรียนรู้ มีปัญหาในการอ่าน (ผดุง อารยะวิญญู 2544 : 65) ซึ่งปัญหาทางการอ่านของ เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ส่วนใหญ่พบว่า เด็กอ่านหนังสือไม่ออก อ่านไม่ถูกต้อง อ่านตกหล่น หรืออ่านข้ามคำ อ่านสลับคำหรือตัวอักษร ไม่เข้าใจสิ่งที่อ่าน จึงทำให้เด็กขาดความมั่นใจในตนเอง รวมทั้งยังส่งผลให้เด็กมีปัญหาในทักษะอื่นๆ ตามมาอีกด้วย ดังนั้น การสอนอ่านเด็กที่มีปัญหา ทางการเรียนรู้ ต้องสอนโดยวิธีที่เหมาะสมกับสภาวะและความต้องการ ความสนใจของเด็ก มุ่งเน้น ให้เด็กมีโอกาสฝึกฝนทักษะและประสบความสำเร็จในการอ่าน

นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้มีปัญหาในกระบวนการทำงานของสมองที่ เกี่ยวกับการเรียนรู้ด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การใช้เหตุผลหรือการคำนวณ ซึ่งเป็น ผลทำให้ไม่สามารถเรียนรู้ได้เหมือนนักเรียนคนอื่นก็มีผลการเรียนต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริง ของตนเอง นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ไม่ใช่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา แต่มีระดับเขาวัดปัญญาปกติ นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้มีความปกติเหมือนนักเรียน ทั่วไปทุกอย่าง คือ มีจินตนาการ ความเฉลียวฉลาด การปฏิสัมพันธ์กับคนทั่วไป และสามารถที่จะ ดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุขเช่นคนทั่วไป เพียงแต่มีความยากลำบากในการเรียนรู้ จึงทำให้ไม่ สามารถเรียนโดยวิธีการสอนแบบเด็กปกติทั่วไปได้ นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้จึง จำเป็นต้องได้รับการสอนและวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากครูที่มีความรู้ความเข้าใจวิธีการ เรียนรู้ของเด็กตามศักยภาพและความสามารถจึงจะทำให้เด็กเรียนเรียนรู้ได้

ภาวะบกพร่องด้านการอ่านเป็นปัญหาที่สำคัญในการเรียนรู้วิชาต่างๆ โดยเฉพาะวิชา ภาษาไทย ปัญหาที่พบคือ นักเรียนอ่านหนังสือไม่ออก เขียนไม่ได้ และไม่สามารถสรุปใจความ ของเรื่องที่ตนเองอ่านได้ ซึ่งส่งผลให้เด็กไม่สนใจเรียน มีพฤติกรรมก่อกวนชั้นเรียน แกล้งเพื่อน หยอกล้อกับเพื่อนหรือพูดสอดแทรกขณะครูสอน ในขณะที่ครูมอบหมายให้ปฏิบัติงานก็จะลุกจาก ที่นั่งหรือเดินไปรอบๆห้องโดยไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวส่งผลทำให้การเรียนการสอนไม่ประสบผลสำเร็จ แต่ถ้าผู้เรียนได้รับการช่วยเหลือให้เกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่เหมาะสมก็ จะทำให้เขาสามารถเรียนรู้และดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

เดล (Dale , 1948) กล่าวว่ารูปภาพช่วยให้ผู้เรียนคงไว้ซึ่งความจำในเรื่องราวที่เรียนได้จากหนังสือหรือของจริง รูปภาพสามารถเอาชนะเรื่องระยะทางและเวลา คือสามารถนำเอาสิ่งที่เกิดขึ้นนานมาแล้วมาสู่ผู้ดูได้ ครูสามารถใช้ภาพสอนแทนของจริงได้ ความจำเป็นองค์ประกอบที่สำคัญสำหรับการเรียนรู้ ถ้านักเรียนจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ นักเรียนก็จะสามารถเรียนรู้เนื้อหาในบทต่อไปได้ แต่ถ้านักเรียนไม่สามารถจดจำเนื้อหาที่เรียนได้จะทำให้ขาดความรู้พื้นฐานที่จะเรียนรู้ในเรื่องต่อไปทำให้การเรียนประสบความสำเร็จล้มเหลว ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความจำเป็นสิ่งที่สำคัญต่อการเรียนรู้

นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้แต่ละคนก็จะมีรูปแบบในการเรียนรู้เฉพาะตัว การเรียนการสอนที่ใช้กับนักเรียนปกติอาจไม่เหมาะกับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ได้จึงมีผู้ศึกษาความสามารถในการสอนอ่านโดยใช้วิธีการสอนอ่านตามแบบ การศึกษาความสามารถในการอ่านโดยใช้ชุดทักษะการสอนอ่าน การใช้กิจกรรมศิลปะ การสอนอ่านเป็นคำ

จากปัญหาและความยุ่งยากดังกล่าวของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการอ่านที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ในวิชาต่างๆ ทำให้เด็กไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนเพราะการเรียนรู้ส่วนใหญ่ต้องอาศัยทักษะในการอ่าน การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ การดำรงชีวิตของเด็กผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูการศึกษาพิเศษจึงได้ศึกษาความสามารถทางการอ่านด้วยการสอนอ่านโดยใช้บัตรคำกับการสอนอ่านโดยใช้บัตรคำประกอบภาพ เนื่องจากตัวอักษรไม่ได้สื่อให้นักเรียนเกิดจินตนาการที่ไปสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมผู้วิจัยจึงคิดว่าถ้าเรานำสิ่งแวดล้อมที่เป็นตัวอักษรมาทดแทน โดยการใช้ภาพประกอบมาเข้ากับตัวอักษรน่าจะช่วยให้เด็กเกิดความสนใจและจดจำได้ดี แต่ภาพที่นำมาใช้ต้องเหมาะกับนักเรียนและเป็นภาพที่ปรากฏอยู่ในบทเรียน

ปัญหาการศึกษา

นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านที่สอน โดยการใช้บัตรคำประกอบภาพเพิ่มความสามารถในการอ่านได้สูงกว่าการสอนโดยใช้บัตรคำหรือไม่

วัตถุประสงค์การศึกษา

เพื่อศึกษาความแตกต่างในการสอนอ่านเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ระหว่างการสอนโดยใช้บัตรคำกับการสอน โดยใช้บัตรคำประกอบภาพ

สมมติฐานการศึกษา

การสอนอ่านโดยใช้บัตรคำประกอบภาพช่วยเพิ่มความสามารถในการอ่านได้สูงกว่าการสอนโดยใช้บัตรคำ

ขอบเขตของการศึกษา

1. ประชากรที่ศึกษา คือ นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่มีระดับเข่ามีปัญหาและไม่มีคามพิการซ้อน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนวัดหันตรา(เวชสมาน ราษฎร์นุกูล) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1 จำนวน 16 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ คือ นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่มีระดับเข่ามีปัญหาปกติและไม่มีคามพิการซ้อน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนวัดหันตรา(เวชสมาน ราษฎร์นุกูล) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1 ที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ในระดับที่ต่ำกว่าตำแหน่ง เปอร์เซนต์ไทล์ที่ 10 จากแบบสำรวจเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ของผดุง อารยะวิญญู (2535) จำนวน 10 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มๆ ละ 5 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการจับฉลาก

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การสอนอ่าน 2 วิธี ได้แก่

1. การสอนอ่านโดยใช้บัตรคำ
2. การสอนอ่านโดยใช้บัตรคำประกอบภาพ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่าน

นียมศัพท์เฉพาะ

1. **นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้** หมายถึง นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านที่มีระดับเซาว์ปัญญาปกติและไม่มีคามพิการซ้อน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนวัดหันตรา (เวชสมาน ราษฎร์นุกูล) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1 ที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ในระดับที่ต่ำกว่าตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 10 จากแบบสำรวจเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ของผดุง อารยะวิญญู (2535)

2. **ความสามารถในการอ่านคำภาษาไทย** หมายถึง ทักษะในการออกเสียงคำซึ่งประกอบด้วยคำที่ประสมด้วย สระประสม 3 สระ คือ สระเอ็ย สระเอ็อ และสระอัว ตัวสะกดตามมาตราตัวสะกด คือ แม่กก แม่กบ แม่กค แม่กน แม่กม แม่เกย แม่เกอว และเข้าใจความหมายของคำจากคำที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้องชัดเจน โดยไม่ต้องสะกดคำหรือผันเสียงคำ ซึ่งวัดจากการใช้ชุดแบบฝึกการอ่านคำภาษาไทยโดยเลือกคำที่ผสมด้วยสระเอ็ย สระเอ็อ และสระอัว ที่นักเรียนส่วนใหญ่ในชั้นเรียนสามารถอ่านได้แต่ตัวอย่างที่ใช้ศึกษาไม่สามารถอ่านได้โดยการสอนโดยใช้บัตรคำกับการสอนโดยใช้บัตรคำประกอบภาพเพื่อพัฒนาการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง

3. **บัตรคำ** หมายถึง สื่อการสอนประเภทหนึ่งที่ทำจากกระดาษชานอ้อยและมีคำที่ประสมด้วยสระประสมโดยมีพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ด้วยสีดำ ใช้ตัวอักษร Angsana New ตัวอักษรขนาด 200 พอยท์ และเป็นตัวหนาดำ ในบัตรคำมีเฉพาะตัวอักษร สำหรับนำมาประกอบการเรียนการสอนอ่านออกเสียงคำได้

5. **บัตรคำประกอบภาพ** หมายถึง สื่อการสอนอ่านที่ทำจากกระดาษชานอ้อยมีคำที่ประสมด้วยสระประสมโดยมีพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์สีดำ ตัวอักษรขนาด 150 พอยท์ และเป็นตัวหนาดำ มีภาพลายเส้นประกอบคำ โดยภาพมีความสอดคล้องหรือตรงกับความหมายของคำที่อ่าน สำหรับนำมาประกอบการเรียนการสอนอ่านออกเสียงคำได้

5. **การสอนอ่านโดยใช้บัตรคำ** หมายถึง การสอนอ่านโดยใช้บัตรคำที่มีสีของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ สีดำ รวมถึงการนำพยัญชนะของคำที่ขาดหายไปเติมให้สมบูรณ์ การเขียนคำให้ถูกต้อง การเรียงคำ และสามารถอ่านออกเสียงคำได้อย่างถูกต้อง

5. **การสอนอ่านโดยใช้บัตรคำประกอบภาพ** หมายถึง การสอนอ่านโดยใช้บัตรคำที่ประสมด้วยสระประสมโดย พยัญชนะสระและวรรณยุกต์มีสีเดียวกัน มีภาพที่เป็นลายเส้นประกอบ

กับคำ รวมถึงการนำพยัญชนะของคำที่ขาดหายไปเติมให้สมบูรณ์ การเขียนคำให้ถูกต้อง การเรียงคำ และสามารถอ่านออกเสียงคำได้อย่างถูกต้อง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบความแตกต่างในการสอนอ่านเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านระหว่างวิธีการสอนโดยใช้บัตรคำตัวอักษรและวิธีการสอนโดยใช้บัตรคำประกอบภาพ
2. เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องนำไปประกอบการสอนโดยใช้บัตรคำกับบัตรคำประกอบภาพ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอ่านสำหรับเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ต่อไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาความสามารถทางการอ่าน โดยการสอนด้วยบัตรคำกับการสอนด้วยบัตรคำประกอบภาพเพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ มีการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 1.1 ความหมายของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 1.2 สาเหตุของการเกิดภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 1.3 ประเภทของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 1.4 ลักษณะของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการอ่าน
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
 - 2.1 ความหมายของการอ่าน
 - 2.2 ความสำคัญของการอ่าน
 - 2.3 จุดมุ่งหมายในการอ่าน
 - 2.4 กระบวนการรับรู้กับการอ่าน
 - 2.5 วิธีการสอนอ่าน
 - 2.6 ทฤษฎีการสอนอ่าน
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพ
5. กรอบแนวคิดการวิจัย

1.เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

1.1 ความหมายของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ หรือตรงกับภาษาอังกฤษว่า Learning Disabilities เป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทหนึ่ง ซึ่งมีผู้ให้คำนิยามของความหมายของเด็กประเภทนี้ไว้มากมาย ดังนี้

ผดุง อารยะวิญญู (2542: 115) ได้ให้ความหมายของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ว่านักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities) หมายถึงนักเรียนที่มีความบกพร่องในกระบวนการทางจิตวิทยาทำให้เด็กมีปัญหาในการใช้ภาษา ทั้งในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการสะกดคำ หรือมีปัญหาในการเรียนคณิตศาสตร์ ปัญหาดังกล่าวมิได้มีสาเหตุจากความบกพร่องทางร่างกาย แขน ขา ลำตัว การได้ยิน อารมณ์ และสภาพแวดล้อมรอบตัวเด็ก

ชาญวิทย์ พรนภดล (2547 : 2) ได้กล่าวไว้ว่า นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง นักเรียนที่มีสติปัญญาปกติ (หรือสูงกว่าปกติ) แต่มีปัญหาการเรียนรู้เฉพาะด้าน ซึ่งอาจจะ เป็นเฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง การอ่าน การเขียน การคำนวณ หรือหลายด้านผสมกัน ทำให้ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ประมาณร้อยละ 6-10 ของเด็กวัยเรียนจะเป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ส่วนใหญ่ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จะแสดงความบกพร่องให้เห็นตั้งแต่ชั้นประถม โดยเฉพาะในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้บางคนอาการอาจจะหายไปได้เมื่อโตขึ้น แต่ในเด็กส่วนใหญ่อาการหรือความผิดปกติมักจะยังคงอยู่ หากไม่ทำการช่วยเหลือแล้ว การเรียนรู้ที่สับสนและลำบากมักนำไปสู่ความล้มเหลวในการเรียนและมีปัญหาทางพฤติกรรมหรืออารมณ์

สมทรัพย์ สุขอนันต์ (2546 : 1-2) ได้กล่าวไว้ว่า นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง นักเรียนที่มีความผิดปกติของกระบวนการทางจิตวิทยาตั้งแต่หนึ่งอย่างขึ้นไป ที่แสดงออกมาโดยบุคคล มีปัญหาในการเข้าใจถ้อยคำ การพูด การอ่าน การเขียน การให้เหตุผล ตลอดจนการคำนวณ ความผิดปกตินี้เกี่ยวข้องกับความบกพร่องของระบบประสาทในตัวผู้นั้น และจะติดตัวไปตลอดชีวิต ด้วยเหตุนี้ นักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้จึงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถจริงๆ ที่เขามีอยู่

เบญจพร ปัญญา (2543 : 4) ได้กล่าวไว้ว่า นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง นักเรียนที่มีความบกพร่องในกระบวนการเรียนรู้ที่แสดงออกมาในรูปของปัญหาทางการอ่าน การเขียน การสะกดคำ การคำนวณและเหตุผลเชิงคณิตศาสตร์ เกิดจากการทำงานที่ผิดปกติ

ของสมอง ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าที่ควรจะเป็น โดยพิจารณาจากผลการเรียนเปรียบเทียบกับระดับชาวปัญญา

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึงนักเรียนที่มีความบกพร่องของกระบวนการทางจิตวิทยาทำให้นักเรียนมีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษา ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการเรียนรู้เกี่ยวกับการคิดคำนวณ รวมถึงปัญหาในการรับรู้ กระบวนการจัดข้อมูล ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริง โดยปัญหาดังกล่าวมิได้เกิดจากความบกพร่องทางสติปัญญา ทาง การเห็น การได้ยิน ร่างกาย อารมณ์ สภาพแวดล้อม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ

1.2 สาเหตุของการเกิดภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

การเกิดภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้เกิดได้จากหลายสาเหตุ ไม่ว่าจะเป็นจากการได้รับบาดเจ็บ สิ่งแวดล้อม กรรมพันธุ์ ซึ่งมีผู้ศึกษาค้นคว้าสาเหตุของการเกิดภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้หลายท่าน ดังนี้

ผดุง อารยะวิญญู (2544 : 8-9) กล่าวไว้ว่า ความบกพร่องทางการเรียนรู้ก่อให้เกิดปัญหาในการเรียนเนื่องจากเด็กไม่สามารถเรียนได้ดี ดังนี้

1) การได้รับบาดเจ็บทางสมอง บุคลากรทางการแพทย์ที่ศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ในหลายประเทศ มีความเชื่อว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้เด็กเหล่านี้ ไม่สามารถเรียนรู้ได้ดีนั้น เนื่องมาจากการได้รับการกระทบกระเทือนทางสมอง (brain damage) อาจจะเป็นการได้รับการกระทบกระเทือนก่อนคลอด ระหว่างคลอด หรือหลังคลอดก็ได้ การบาดเจ็บนี้ทำให้ระบบประสาทส่วนกลางไม่สามารถทำงานได้เต็มที่ อย่างไรก็ตามการได้รับการกระทบกระเทือนอาจไม่รุนแรงนัก สมองและระบบประสาทส่วนกลางยังทำงานได้ดีเป็นส่วนใหญ่ มีบางส่วนเท่านั้นที่บกพร่องไปบ้าง ทำให้นักเรียนมีปัญหาในการรับรู้ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ของนักเรียน แต่ปัญหานี้ยังไม่เป็นที่ยอมรับทั้งหมด เพราะนักเรียนบางรายอาจเป็นกรณียกเว้นได้

2) กรรมพันธุ์ งานวิจัยเป็นจำนวนมากระบุตรงกันว่า ความบกพร่องทางการเรียนรู้บางอย่างสามารถถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ได้ ดังจะเห็นได้จากการศึกษาเป็นรายกรณี พบว่านักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้บางคน อาจมีพี่น้องที่เกิดจากท้องเดียวกันมีปัญหาทางการเรียนรู้เช่นกัน หรืออาจมีพ่อแม่ พี่น้อง หรือญาติใกล้ชิดมีปัญหาทางการเรียนรู้เช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาในการอ่าน การเขียน และการเข้าใจภาษา

3) **สิ่งแวดล้อม** สาเหตุทางสภาพแวดล้อมในที่นี้ หมายถึง สาเหตุอื่นๆ ที่ไม่ใช่ การได้รับบาดเจ็บทางสมอง และกรรมพันธุ์ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับเด็กภายหลังการคลอด เมื่อเด็ก เติบโตขึ้นมาในสภาพแวดล้อมที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง เช่น การที่เด็กมีพัฒนาการทางร่างกายล่าช้า ด้วยสาเหตุบางประการ การที่ร่างกายได้รับสารบางชนิดอันเนื่องมาจากสภาพมลพิษในสิ่งแวดล้อม การขาดสารอาหารในวัยทารกและในวัยเด็ก การสอนที่ไม่มีประสิทธิภาพของครู ตลอดจนการ ขาดโอกาสในการศึกษา เป็นต้น แม้ว่าองค์ประกอบทางสภาพแวดล้อมเหล่านี้จะไม่ใช่อุบัติเหตุที่ ก่อให้เกิดความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยตรง แต่องค์ประกอบเหล่านี้อาจทำให้สภาพการเรียนรู้ ของเด็กมีความบกพร่องมากขึ้น

เบญจพร ปัญญา (2545 : 13) กล่าวถึง สาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนรู้ว่า จำแนกได้ ดังนี้

1) **พยาธิสภาพของสมอง**

2) **ความผิดปกติของสมองซีกซ้าย** สมองซีกซ้ายควบคุมการสมรรถภาพทาง ภาษา คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และจินตนาการเกี่ยวกับภาษา นักเรียนที่มีปัญหา ทางการเรียนรู้ อาจเกิดจากความผิดปกติที่สมองซีกซ้าย

3) **ความผิดปกติของคลื่นสมอง** นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จะมีคลื่นอัลฟา (alpha) ที่สมองซีกซ้ายมากกว่าเด็กปกติ

4) **กรรมพันธุ์** นักเรียนที่มีปัญหาทางการอ่าน บางรายมีความผิดปกติของ โครโมโซมคู่ที่ 15 และสมาชิกของครอบครัวเคยมีปัญหาด้านการเรียนรู้มาก่อน โดยที่พ่อแม่มักเล่า ว่า เมื่อตอนเด็กๆ ตนเคยมีลักษณะคล้ายๆ กัน

ศันสนีย์ ฉัตรคุปต์ (2543 : 10) กล่าวถึง สาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนรู้ว่า จำแนกได้ ดังนี้

1) **สาเหตุทางกรรมพันธุ์** ปัญหาทางการเรียนรู้ อาจเกิดเนื่องมาจากพันธุกรรมได้ เนื่องจาก นักเรียนบางคนจะมีประวัติว่ามีคนในครอบครัวที่มีปัญหาด้านคล้ายๆ กันมาก่อน

2) **สาเหตุจากภาวะการคลอด** นักเรียนบางรายที่มีภาวะการคลอดที่ผิดปกติก็ อาจเกิดปัญหาทางการเรียนรู้ได้สูงกว่าคนอื่นๆ เช่น น้ำหนักแรกคลอดน้อยกว่าปกติ นักเรียนที่ มีปัญหาระหว่างการคลอด ก่อนหรือหลังคลอด เป็นต้น

3) **สาเหตุจากการบาดเจ็บ** สมองถูกกระทบกระเทือน เช่น ได้รับบาดเจ็บรุนแรง ที่ศีรษะ มีเลือดออกในสมอง หรือมีการติดเชื้อของเยื่อหุ้มสมอง หรือไข้สมองอักเสบ ก็อาจจะทำให้ มีผลที่ติดตามมา คือภาวะปัญหาทางการเรียนรู้ได้ ในเด็กบางรายพบว่า มีความผิดปกติของ

โครงสร้างของสมอง หากถ่ายรูปของสมองออกมา จะพบว่ามี การเคลื่อนไหวของเซลล์สมองผิดปกติหรือผิดที่ ซึ่งไม่ก่อให้เกิดปัญหาอื่น

สมทรัพย์ สุขอนันต์ (2546 : 3) กล่าวถึง สาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนรู้ว่า จำแนกได้ ดังนี้

1) สาเหตุทางพันธุกรรม จากการวิจัยหลายเรื่องนำมาสู่ข้อสรุปที่ว่าภาวะบกพร่องในการเรียนรู้มีความเกี่ยวข้องกับพันธุกรรม แม้การวิจัยเหล่านั้นไม่อาจโยงความสัมพันธ์ที่ชัดเจนถึงความเป็นเหตุ เป็นผลดังกล่าวได้ แต่ความถี่ของปรากฏการณ์ในระหว่างคนสายเลือดเดียวกันมีสูงมาก

2) สาเหตุในระหว่างการตั้งครรภ์และการคลอด ในกรณีนี้จะเป็นเรื่องของ การได้รับสารเคมีบางชนิด ยาเสพติด ตลอดจนโรคภัยไข้เจ็บในระหว่างตั้งครรภ์ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ อาจมีผลกระทบต่อพัฒนาการทางสมองของทารกในครรภ์ไม่มากนักน้อย มารดาที่คลอดยาก ต้องใช้เครื่องมือทางการแพทย์บางชนิดมาช่วย บางครั้งทำให้เกิดความกระทบกระเทือนสมอง ซึ่งความผิดปกติในลักษณะนี้เป็นสาเหตุสำคัญของการเกิดภาวะปัญหาทางการเรียนรู้

3) สาเหตุภายหลังการคลอด ได้แก่ โรคภัยไข้เจ็บ ตลอดจนอุบัติเหตุต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับเด็ก เช่น นักเรียนซึ่งมีประวัติเคยเป็นเชื้อหุ้มสมองอักเสบ หรือสมองอักเสบ จะเป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ สูงกว่านักเรียนซึ่งไม่เคยมีโรคภัยไข้เจ็บเช่นนั้น

กานดา พุ่มพวง (2547:6) กล่าวถึงสาเหตุของการเกิดปัญหาทางการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ปัญหาทางการเรียนรู้ เกิดจากระบบทำงานของสมองส่วนกลางผิดปกติ (Central Nervous System Dysfunction) เพราะเหตุใดสมองจึงเกิดการ ทำงานที่ผิดปกติ สาเหตุอาจเกิดขึ้นได้ตั้งแต่ก่อนคลอด ระหว่างคลอด หรือภายหลังคลอดแล้ว เป็นต้นว่า ก่อนคลอดหรือขณะคลอดอาจมีปัญหาเสียเลือด ขาดออกซิเจน หรือได้รับสารเคมีในกระแสเลือดเนื่องจากแม่ดื่มสุรา ใช้สารเสพติด หลังคลอดอาจเกิดจากการได้รับสารตะกั่วจากการรับประทาน ดั้ม หายใจ เช่น จากสีเก่า ท่อเก่า ทำให้สมองได้รับอันตราย หรืออาจเกิดอุบัติเหตุทำให้ได้รับความกระทบกระเทือนทางสมอง

2. ความบกพร่องทางการเรียนรู้มีโอกาสได้รับการถ่ายทอดทางพันธุกรรม มีการศึกษาในครอบครัวและลูกแฝดที่ระบุได้ว่ามีโอกาสถึงร้อยละ 35-45 ที่จะมีการถ่ายทอด LD ระหว่างคนในครอบครัวพ่อแม่ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในด้านใดจะส่งต่อถึงลูกได้ โดยเฉพาะปัญหาด้านการอ่าน

จากสาเหตุดังกล่าว สรุปได้ว่า สาเหตุของการเกิดภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ อาจเกิดจากการได้รับสมองได้รับการกระทบกระเทือนในช่วงก่อนคลอด ระหว่างคลอด หลัง

คลอด รวมถึงความผิดปกติของสมองซีกซ้าย กรรมพันธุ์และสภาพแวดล้อมรอบตัวที่ทำให้ภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้เพิ่มความรุนแรงขึ้น

1.3 ประเภทของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้มีปัญหาหลายด้านบางท่านอาจแบ่งเป็นปัญหา ด้านการอ่าน การเขียน การคำนวณ หรือหลายๆด้านรวมกัน นักการศึกษาหลายท่านได้แบ่งประเภทเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้(Learning Disabilities - LD) ไว้ดังนี้

เบญจพร ปัญญา (2543:4) แบ่งนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. ความบกพร่องด้านการเขียนและการสะกดคำ
2. ความบกพร่องด้านการอ่าน
3. ความบกพร่องด้านการคำนวณและเหตุผลเชิงคณิตศาสตร์
4. ความบกพร่องหลายๆด้านรวมกัน

สันสนีย์ นัตรีคุปต์ (2544:25) อ้างถึงในกลุ่มมือการวินิจฉัยโรคและสถิติความผิดปกติทางจิตของสมาคมทางจิตแพทย์แห่งอเมริกา ครั้งที่4 (DSM -IV- The Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorder) ได้ระบุประเภทของการเรียนรู้ว่าแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. ความบกพร่องด้านการอ่าน (Reading Disorder)
2. ความบกพร่องทางการเขียน (Disorder of Written Expression)
3. ความบกพร่องด้านคณิตศาสตร์ (Mathematics Disorder)
4. บกพร่องที่ไม่เฉพาะเจาะจง (Learning Disorder not otherwise Specified)

สมทรัพย์ สุขอนันต์ (2546:5) จำแนกประเภทความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้ดังนี้

1. ภาวะบกพร่องด้านภาษา
2. ภาวะบกพร่องด้านคณิตศาสตร์
3. ภาวะบกพร่องด้านการรับรู้

จากประเภทของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ดังกล่าวสามารถสรุปประเภทของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ได้ ดังนี้

1. ความบกพร่องทางการพูดและภาษา
2. ความบกพร่องทางการอ่าน
3. ความบกพร่องด้านการเขียน

4. ความบกพร่องด้านการคิดคำนวณ

5. ความบกพร่องหลายด้านร่วมกัน

1.4 ลักษณะของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการอ่าน

ลักษณะของเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้ทางการอ่านมีหลายลักษณะทั้งการอ่านข้ามคำ อ่านเพิ่มคำ อ่านออกเสียงผิด มีผู้กล่าวถึงลักษณะของเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านไว้หลายท่าน ดังนี้

ผดุง อารยะวิญญู (2544 : 65-67) ได้อธิบายลักษณะของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการอ่าน ไว้ ดังนี้

1) พฤติกรรมการอ่านทั่วไป

1.1) อาการเครียดหรือเกร็ง เช่น ขมวดคิ้ว เปล่งเสียงสูง กัดริมฝีปาก เป็นต้น

1.2) อาการไม่แน่ใจ ไม่มั่นคงทางอารมณ์ เช่น ปฏิเสธไม่ยอมอ่านตามที่ครูสั่งร้องให้ พยายามทำให้ครูใจว้าว

1.3) หลงตัวอักษร เช่น อ่านซ้ำที่เดิมหลายครั้ง อ่านข้ามข้อความ อ่านข้ามบรรทัด อ่านแล้วหลงบรรทัด ไม่รู้ว่าตนเองอ่านถึงไหน เป็นต้น

1.4) สายหน้า หรือสั้นศีรษะ

1.5) จับอ่านหนังสือจนชิดหน้าจนเกินไป หรือห่างเกินไป

2) อ่านคำไม่ถูกต้อง

2.1) อ่านข้าม เช่น เสียงคังฟังชัด อ่านว่า เสียงคังชัด

2.2) อ่านเพิ่ม เช่น ผีเสื้อมาถึง อ่านว่า ผีเสื้อบินมาถึง

2.3) อ่านคำอื่นแทน เช่น ต้นตะแบก อ่านว่า ต้นปะแดก

2.4) อ่านกลับหลัง เช่น ฟีน้อง อ่านว่า น้องฟี

2.5) อ่านออกเสียงผิด เช่น ปลุกบ้าน อ่านว่า ปูกบ้าน

2.6) อ่านสลับคำหรือสลับตัวอักษร เช่น เกิดเป็นคนควรหมั่นขยันเอย เป็นเกิดเป็นคนควรขยันหมั่นเอย

2.7) อ่านไม่ออก เด็กจะหยุดอ่านเมื่ออ่านมาถึงคำที่เด็กอ่านไม่ได้ พยายามอ่านคำนั้นอีกครั้ง เด็กอ่านผิดหรือข้ามคำนั้นไปโดยไม่อ่าน

2.8) อ่านช้ามาก เช่น พยายามอ่านทีละคำ กว่าจะอ่านได้แต่ละบรรทัดใช้เวลานาน นาทีหนึ่งอ่านได้เพียง 20-30 คำเท่านั้น ในขณะที่เด็กปกติอาจอ่านได้นาทีละ 100 คำขึ้นไป

3) ไม่เข้าใจสิ่งที่อ่าน

3.1) จำรายละเอียดไม่ได้ ไม่สามารถตอบคำถามท้ายบทได้หลังจากอ่านเรื่องแล้ว เช่น ในเรื่องสุนัขชื่ออะไร

3.2) จัดลำดับขั้นตอนไม่ได้ เช่น ลำดับเหตุการณ์ไม่ได้ว่า เหตุการณ์ใดเกิดขึ้นก่อน-หลัง

3.3) ไม่เข้าใจใจความสำคัญ เด็กไม่สามารถตอบโต้ได้ว่า เรื่องที่อ่านเกี่ยวข้องกับอะไรมากที่สุด

เบญจพร ปัญญาขยง (2543:6) กล่าวถึงลักษณะของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านไว้ คือ

1) อ่านช้า มีความยากลำบากในการอ่าน เช่น อ่านคำต่อคำ , จะต้องสะกดคำจึงจะอ่านได้

2) อ่านออกเสียงไม่ชัดเจน

3) ไม่ระมัดระวังในการอ่าน จะเดาคำจากอักษรตัวแรก เช่น บาท เป็น บทที่ , เมื่อนั้น เป็น บัดนั้น , farm เป็น front

4) อ่านข้าม อ่านเพิ่มคำ อ่านผิดประโยคหรือผิดตำแหน่ง

5) อ่านโดยไม่เน้นคำ หรือเน้นข้อความบางตอน

6) จำคำศัพท์ได้จำกัด พยายามอธิบายความหมายของคำที่อ่านไม่ได้

7) ผันเสียงวรรณยุกต์ไม่ได้

8) เล่าเรื่องที่อ่านไม่ได้

9) จับใจความสำคัญ หรือเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านไม่ได้

10) ไม่รู้จักเดาคำจากคำ หรือประโยคที่อยู่หน้าหรือหลังคำ หรือย่อหน้านั้นๆ

ศรียา นิยมธรรม (2540 : 42) ได้อธิบายลักษณะของเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านไว้ ดังนี้

1) ขมวดคิ้ว นิ่งหน้า เวลาอ่าน

2) หลงบรรทัด

3) อ่านสลับคำ อ่านข้ามคำ

4) อ่านสลับตัวอักษร

5) การอ่านช้า การอ่านถอยหลัง

6) อ่านออกเสียงไม่ชัด

7) จับใจความของเรื่องที่อ่าน หรือลำดับเรื่องที่อ่านไม่ได้

- 8) จำใจความสำคัญของเรื่องไม่ได้
- 9) เล่าเรื่องที่อ่านไม่ได้

จากลักษณะของเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ดังกล่าวสรุปได้ว่า นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านมีลักษณะดังต่อไปนี้ สับสนในการแยกแยะตัวอักษรที่มีความคล้ายคลึงกัน เช่น ม-น , ค-ด , ถ-ท อ่านออกเสียงคำไม่ถูกต้อง อ่านเพิ่มคำ อ่านข้ามคำ อ่านเดาคำ อ่านหลงบรรทัด จำคำและสรุปใจความของเรื่องที่อ่านไม่ได้

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

2.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ของนักเรียน มีผู้ที่สนใจได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

นภดล จันทรเพ็ญ (2539 : 73) กล่าวว่า การอ่าน เป็นกระบวนการในการแปลความหมายตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ออกมาเป็นถ้อยคำหรือความคิดของตนเอง แล้วผู้อ่านก็นำความคิด ความเข้าใจที่ได้จากการอ่านนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์

บันลือ พุกกะวัน (2532 : 2) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า

- 1) การอ่าน เป็นการแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูดโดยการผสมเสียง เพื่อใช้ในการออกเสียงให้ตรงกับคำพูด
- 2) การอ่าน เป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษร ออกเสียงเป็นคำหรือเป็นประโยค ทำให้เข้าใจความหมายในการสื่อความโดยการอ่าน
- 3) การอ่าน เป็นการสื่อความหมายที่จะถ่ายโยงความคิด ความรู้ จากผู้เขียน (ผู้สื่อ) ถึงผู้อ่าน
- 4) การอ่าน เป็นการพัฒนาความคิด โดยที่ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถหลายๆ ด้าน เช่น ใช้การสังเกต จำรูปคำ ใช้สติปัญญาและประสบการณ์เดิมในการแปลความ หรือถอดความให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ดี เป็นต้น

วรณี โสมประยูร (2537 : 121) กล่าวว่า การอ่าน เป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษร หรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์ โดยแปลออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้นๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้

ศศิธร วงศ์ชาติ (2542 : 21) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการแปลความหมายของสัญลักษณ์ โดยผ่านกระบวนการทางความคิดไปสู่ความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ซึ่งต้องอาศัยทักษะการวิเคราะห์คำ ถอดความ ตีความ ขยายความ และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

เดือนใจ กรวยกระโทก (2543 : 15) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการแปลความหมายของตัวอักษร เป็นความคิดโดยอาศัยประสบการณ์เดิม แล้วนำความคิดไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2542 : 5) ได้กล่าวว่า การอ่านคือกระบวนการแห่งความคิดในการรับรู้เข้าใจในขณะที่ย่าน สมองของผู้อ่านจะติดตามผู้เขียน หรือตีความข้อความที่อ่านไปด้วยตลอดเวลา

จากความหมายของการอ่านดังกล่าว สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการรับรู้ข้อมูลผ่านตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ เพื่อสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนถึงผู้อ่าน แล้วนำความคิดความเข้าใจจากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

2.2 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและมีคุณค่าอย่างยิ่งที่ทำให้บุคคลใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และการดำเนินชีวิต มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

สนธิ สัตโยภาส (2545 : 93-94)กล่าวถึงความสำคัญในการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านช่วยให้ผู้อ่านได้รับความรู้ มีความรอบรู้ไม่แคบอยู่เฉพาะเรื่อง ยิ่งถ้าได้อ่านหนังสือพิมพ์ วารสาร หรือนิตยสารอยู่เป็นประจำแล้ว ก็จะทำให้ผู้อ่านเป็นคนที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์ รู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงของสังคมและโลก เมื่อเข้าวงสนทนากับใครก็จะเข้าร่วมสนทนาได้เข้าใจและเข้าสังคมได้โดยไม่ขัดเขิน

2. การอ่านจะช่วยพัฒนาความคิด และยกระดับสติปัญญาให้สูงขึ้น เพราะเมื่ออ่านมากย่อมรู้มากเมื่อมีความรู้มากย่อมก่อให้เกิดสติปัญญาที่แหลมคม ฉลาดปราดเปรื่องและอ่านถึงขั้นเชี่ยวชาญในเรื่องที่สนใจและติดตามอ่านก็ได้

3. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญของการศึกษา เพราะไม่ว่านักเรียนนักศึกษาจะเรียนวิชาใดล้วนต้องอาศัยการอ่านช่วยศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเพิ่มเติมจากการเรียนในชั้นเรียนทั้งสิ้น

4. การอ่านช่วยให้มีความก้าวหน้าในอาชีพ เพราะการประกอบอาชีพทุกอาชีพย่อมอาศัยความรู้ความสามารถ ความชำนาญในการทำงาน ถ้าบุคคลใดพยายามแสวงหาความรู้ความสามารถใส่ตนให้ทันสมัยและสอดคล้องกับวิทยาการใหม่ๆ อยู่เสมอ ย่อมมีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพมากกว่าผู้ที่ไม่พัฒนาตนเอง และวิธีการสำคัญประการหนึ่งที่จะได้ความรู้ ประสบการณ์และความสามารถในวิทยาการใหม่ๆ คือ “การอ่าน”

5. การอ่านช่วยปรับปรุงบุคลิกภาพให้ดีขึ้น ด้วยเหตุที่มีหนังสือในกลุ่มที่มีเนื้อหาซึ่งเสนอแนะเกี่ยวกับการวางแผน การพูดจา การเข้าสังคม การแต่งกาย ตลอดจนแนะนำการปฏิบัติตนไปในทางที่เหมาะสมและทันสมัยมีอยู่มากมาย ถ้าผู้อ่านได้นำข้อแนะนำเหล่านั้นมาทดลองปฏิบัติตาม ก็จะทำให้บุคลิกภาพเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีได้

6. การอ่านช่วยแก้ปัญหาในใจได้ เพราะปัญหาที่เราประสบในชีวิตประจำวันอาจมีวิธีแก้ไขหนังสือก็จะสามารถนำมาประยุกต์แก้ปัญหามาของเราได้ เช่น ปัญหาชีวิต ปัญหาการดูแลลูก ปัญหากฎหมาย หรือปัญหาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ เป็นต้น

7. การอ่านทำให้เกิดความจรรโลง ได้รับความเพลิดเพลิน สนุกสนานช่วยให้จิตใจได้พักผ่อนหลังจากที่ได้เคร่งเครียดกับงานมา

8. การอ่านช่วยให้เราใช้เวลาว่างอย่างมีคุณค่า หรือเรียกว่า “ การอ่านช่วยฆ่าเวลาให้มีค่า”

วรรณิ โสมประยูร (2537 : 121-122) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า

1) การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ ผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาการต่างๆ เพื่อให้ตนเองได้รับความรู้และประสบการณ์ตามที่ต้องการ

2) ในชีวิตประจำวันโดยทั่วไป คนเราต้องอาศัยการอ่านติดต่อสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจกับบุคคลอื่นร่วมไปกับทักษะการฟัง การพูด และการเขียน ทั้งในด้านภารกิจส่วนตัว และการประกอบอาชีพการงานต่างๆ ในสังคม

3) การอ่านช่วยให้บุคคลสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากสิ่งทีอ่านไปปรับปรุง และพัฒนาอาชีพหรือธุรกิจการงานที่ตัวเองกระทำอยู่ให้เจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จได้ในที่สุด

4) การอ่านสามารถสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลในด้านต่างๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น ช่วยให้มีมั่นคงปลอดภัย ช่วยให้ได้ประสบการณ์ใหม่ ช่วยให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ช่วยให้มีเกียรติยศและชื่อเสียง ฯลฯ

5) การอ่านทั้งหลายจะส่งเสริมให้บุคคลได้ขยายความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นอย่างลึกซึ้งและกว้างขวาง ทำให้เป็นผู้รอบรู้ เกิดความมั่นใจในการพูดปราศรัย การบรรยายหรือการอภิปรายปัญหาต่างๆ นับว่าเป็นการเพิ่มบุคลิกภาพและความน่าเชื่อถือให้แก่ตนเอง

6) การอ่านหนังสือหรือสิ่งพิมพ์หลายชนิดนับว่า เป็นกิจกรรมนันทนาการที่น่าสนใจมาก เช่น อ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร นวนิยาย การ์ตูน ฯลฯ เป็นการช่วยให้บุคคลรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนานได้เป็นอย่างดี

7) การอ่านเรื่องราวต่างๆ ในอดีต เช่น ศิลาจารึก ประวัติศาสตร์ เอกสารสำคัญ วรรณคดี ฯลฯ จะช่วยให้ผู้นับรู้จักอนุรักษมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยเอาไว้ และสามารถพัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองต่อไปได้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2537 : 1) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการเสาะแสวงหาความรู้ การรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอก็จะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี ทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวางด้วย

บันลือ พฤกษ์วัน (2532 : 10-11) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่าน ไว้ว่า

1) การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ หากอ่านไม่ได้ การเรียนการสอนย่อมพบอุปสรรคอย่างใหญ่หลวง พฤติกรรมในการเรียนของเด็กจะเปลี่ยนไป หงอยเหงา เก็บกด หรือมีจะนั้นจะแสดงออกต่างๆ ในลักษณะทดแทนปมค้อยเหล่านั้นก็มี

2) เด็กที่อ่านได้ย่อมได้รับการยอมรับ สามารถร่วมเรียน ร่วมเล่นกับเพื่อนๆ ได้ดี ตรงกันข้าม การที่เด็กมีอุปสรรคในการอ่าน ย่อมขาดความอบอุ่น ขาดความมั่นใจในตนเอง

3) การอ่านได้ อ่านเป็น เป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้เด็กได้รับความรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ทั้งนี้เพราะไม่ว่าโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาใดในโลก ก็ไม่อาจจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้อย่างสมบูรณ์ที่สุด การอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่เด็กจะค้นคว้าเพิ่มเติมได้อย่างจุใจ หรือตามความจำเป็นของเด็กเหล่านั้นได้ดี

4) การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการประกอบธุรกิจ การปรับปรุงอาชีพเมื่อพ้นวัยประถมศึกษา อาจเรียนรู้จากกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนได้อีกทางหนึ่ง

5) การอ่านมีความจำเป็นต่อการเป็นพลเมืองดีที่จะรู้ข่าวสาร เหตุการณ์ของบ้านเมือง การปกครอง หน้าที่พลเมืองดีจะต้องให้ความร่วมมือแก่ทางราชการได้ดี

6) การอ่านเป็น จะเป็นเครื่องมืออย่างสำคัญในการพินิจ เลือกดัดสินใจที่จะเลือกตัวแทนในด้านการเมือง การปกครอง อันเป็นรากฐานสำคัญของระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

7) การอ่านย่อมเป็นกิจกรรมสำคัญที่จะช่วยให้เด็กวัยประถมศึกษา หรือพ้นวัยประถมศึกษาที่ตาม สามารถใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยใช้การอ่าน ทั้งยังจะได้รับความเพลิดเพลิน ช่วยพัฒนาจิตใจ และอื่นๆ ได้ดีอีกด้วย

8) การอ่านจะทวีความสำคัญมากขึ้นโดยลำดับ ที่ช่วยให้รอบรู้ถึงความเปลี่ยนแปลงทางสังคม การสื่อสาร การพยากรณ์อากาศ เพื่อการปรับตัว ปรับปรุงอาชีพ ยิ่งสังคมเจริญขึ้นมากเพียงใด การอ่านก็จะทวีความสำคัญมากขึ้นเพียงนั้น

จากความสำคัญของการอ่านดังกล่าว สรุปได้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมือในการศึกษา แสวงหาความรู้ การติดต่อสื่อสารเพื่อความเข้าใจกับบุคคลอื่น ช่วยในการพัฒนาตนเองทั้งในด้านความรู้ ความคิด ตลอดจนความสามารถในด้านต่างๆ นอกจากนี้การอ่านยังช่วยในการดำรงชีวิต และอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

2.3 จุดมุ่งหมายในการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิต การอ่านแต่ละครั้งจะมีความมุ่งหมายแตกต่างกันออกไป ถ้าผู้อ่านมีจุดมุ่งหมายในการอ่านแต่ละครั้งจะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ วรรณิ โสมประยูร (2533: 127-128) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการอ่านไว้ดังนี้

จุดมุ่งหมายในการอ่านออกเสียง ได้แก่

- 1) สามารถรู้จักพยัญชนะ ตัวอักษร สระ และการผสมคำ
- 2) สามารถอ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ และคำได้ถูกต้อง ชัดเจน โดยเฉพาะตัว ร ล ว ควบกล้ำ
- 3) สามารถวาดสายตาอ่านข้อความได้ต่อเนื่องไม่หยุดชะงัก ไม่คู่ตัว ไม่เพิ่มตัวไม่อ่านข้าม
- 4) สามารถอ่านเว้นจังหวะและวรรคตอนได้ถูกต้องรู้จักการเน้นคำ
- 5) สามารถใช้น้ำเสียงแสดงอารมณ์ตามเนื้อเรื่อง เป็นแบบคำพูดหรือคำบรรยาย
- 6) สามารถวางท่าทางในการอ่านได้ถูกต้องเหมาะสม
- 7) สามารถอ่านคำร้อยกรองให้สนุกสนานเพลิดเพลินจากเสียงสัมผัสและความไพเราะของภาษาที่เกิดจากทำนอง

8) สามารถอ่านทำนองเสนาะตามประเภทร้อยกรองได้

9) สามารถส่งเสริมให้เด็กสนใจและมีเจตคติที่ดีต่อวรรณคดี

จุดมุ่งหมายในการอ่านในใจ

- 1) สามารถอ่านได้เร็วและจับใจความได้ดี
- 2) สามารถเพิ่มพูนความชำนาญในการอ่าน และมีสมาธิในการอ่าน
- 3) สามารถนำสิ่งที่ได้จากการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวัน
- 4) สามารถนำการอ่านไปใช้ปรับปรุงการดำเนินชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ
- 5) สามารถบอกประโยชน์ของการอ่านในใจและรักการอ่านหนังสือ
- 6) สามารถส่งเสริมให้เด็กรู้จักความหมายของคำศัพท์โดยใช้หนังสืออ้างอิงจาก

พจนานุกรมหรือปทานุกรม

7) สามารถส่งเสริมให้เด็กมีความรู้ในสิ่งแวดล้อมและสนใจปัญหาและเหตุการณ์ประจำวันโดยการอ่าน

8) สามารถถ่ายทอดจินตนาการจากการอ่านเป็นคำพูดหรือข้อเขียนได้

จากจุดมุ่งหมายการอ่าน สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายในการอ่าน คือ อ่านเพื่อหาความรู้ อ่านเพื่อความบันเทิง อ่านเพื่อหาคำตอบ และเพื่อฝึกทักษะในการอ่านออกเสียง และสามารถนำไปปรับปรุงใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 ลักษณะของกระบวนการอ่านและการรับรู้

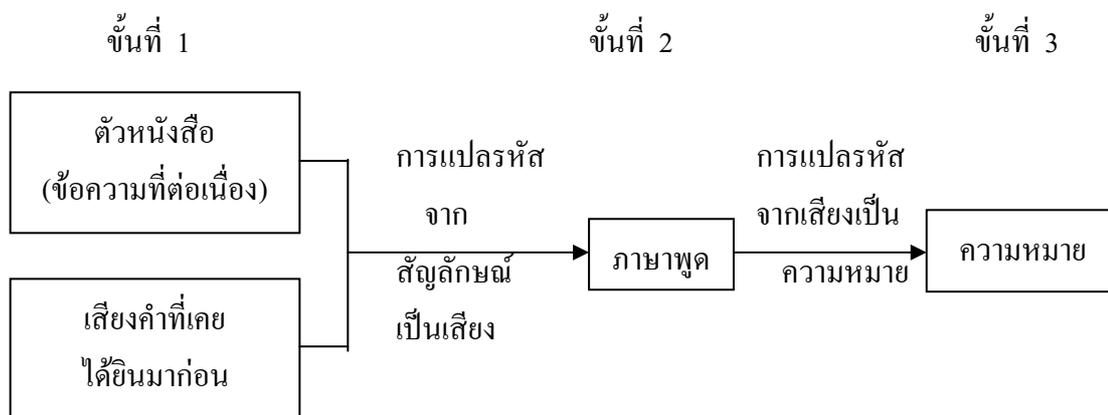
ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ (2509,อ้างถึงในวรรณิ โสมประยูร 2534: 124) กล่าวถึงลักษณะของกระบวนการอ่านว่ามีขั้นตอน ดังนี้

- 1) สัมผัส (Sensation) สัมผัสโดยใช้สายตาจ้องดูหนังสือ
- 2) รับรู้ (Perception) รับรู้รูปร่างลักษณะคำเมื่อได้สัมผัสแล้ว
- 3) เข้าใจความหมาย (Comprehension) เข้าใจคำที่ได้พูด ดังนั้น การอ่านหนังสือควรนำคำ

จากคำพูดได้มาเขียน

4) ใช้ความหมายที่ได้มา (Utilization) เป็นขั้นสุดท้ายของการอ่าน คือการคิด

เคนเนธ (Kenneth 1968,อ้างถึงใน วรรณิ โสมประยูร 2534 : 125) ได้กล่าวสรุปเป็นลักษณะแผนผัง ดังนี้

ผู้อ่านในระยะเริ่มเรียนหรือยังไม่เก่งจะรับเอาสัญลักษณ์ทางภาษาเขียนหรือตัวหนังสือรวมกับประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเสียงและคำพูดที่เคยได้ยินมาก่อน จากนั้นก็แปลรหัสจากภาษาเขียนออกมาเป็นเสียงภาษาพูด แล้วผู้อ่านจึงแปลรหัสจากภาษาพูดออกมาเป็นความหมาย จึงจะเกิดความเข้าใจในการอ่าน การอ่านออกเสียง จะใช้กระบวนการทั้ง 3 ชั้น คือจากขั้นที่ 1 ไปขั้นที่ 2 และ 3 ส่วน การอ่านในใจใช้กระบวนการเพียง 2 ชั้น คือขั้นที่ 1 ไปยังขั้นที่ 3 เลย กล่าวคือ เมื่อผู้อ่านเห็นตัวหนังสือก็จะตีความหมายออกมาเลย โดยไม่ต้องแปลรหัสจากตัวหนังสือมาเป็นเสียง อย่างไรก็ตามผู้อ่านในใจ อาจใช้ทั้ง 3 ชั้นก็ได้ แต่ไม่ปรากฏเสียงออกมา ส่วนอัตราเร็วในการอ่านก็อาจจะช้ากว่าคนที่อ่านจากขั้นที่ 1 ผ่านเลยไปยังขั้นที่ 3

สุนันท์ มั่นเศรษฐวิทย์ (2543 : 67-68) ได้กล่าวถึงกระบวนการรับรู้เกี่ยวข้องกับการอ่าน เป็นการทำงานสัมพันธ์กันของอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน เป็นกระบวนการที่จะต้องทำความเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ รับรู้และตีความสิ่งที่รู้สึก แล้วจึงให้ความหมายต่อสิ่งนั้น การรับรู้และการตีความหมายสัญลักษณ์ของแต่ละบุคคลอาจแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับพื้นฐานและประสบการณ์ของผู้อ่าน ขั้นตอนของกระบวนการรับรู้กับการอ่านนั้นมี 3 ระดับ คือ

1. การรับรู้สัญลักษณ์ นักการศึกษาและนักจิตวิทยาได้ศึกษา การรับรู้คำกับการอ่านและสรุปว่าในขั้นแรกผู้อ่านจะรับรู้คำอย่างเรื่อรราง กล่าวคือยังจำคำนั้นไม่ได้หรือจำได้แต่ไม่ชัดเจนจนกว่าผู้อ่านจะเห็นความสัมพันธ์ของคำกับความหมาย แสดงให้เห็นว่าสามารถแยกความแตกต่างของสิ่งที่มองเห็น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าผู้อ่านสามารถจำคำได้นั่นเอง ในขั้นต่อไปก็จะทำให้เข้าใจความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น

2. การทำความเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ เป็นการทำความเข้าใจความหมายของคำ ผู้อ่านจะสร้างความหมายของคำ โดยอาศัยการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมให้เข้ากับการเรียนรู้ให้เข้ากับคำ ผู้อ่านและผู้เขียนจะติดต่อกันได้ เพื่อกำหนดความหมายของสัญลักษณ์ให้

ตรงกัน การสื่อสารด้วยการอ่านจะเกิดขึ้น นอกจากนั้นประสบการณ์ยังเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อผู้อ่านในการทำความเข้าใจสัญลักษณ์ องค์ประกอบอื่นๆที่มีส่วนร่วมในการกำหนดความหมาย

3. การสร้างแนวคิดเด็ก แต่ละคนจะสร้างแนวคิดไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมและสติปัญญาของเด็ก การสร้างแนวคิดจะเกิดขึ้นได้ เมื่อเด็กเรียนรู้ที่จะมองเห็นความแตกต่างของสิ่งหนึ่งจากอีกสิ่งหนึ่ง โดยอาศัยประสบการณ์ที่เกิดขึ้นซ้ำกันจะช่วยให้เด็กรู้ความหมายที่แตกต่างกันออกไป เด็กจะพัฒนาแนวคิดง่ายๆไปสู่นามธรรม การสรุปแนวคิดนั้นเป็นการรวมความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำและความรู้สึกต่างๆ ที่ได้จากการอ่าน

กระบวนการรับรู้จึงเกี่ยวข้องกับระดับการทำงานของสมอง 3 ระดับชั้น ได้แก่ การรับรู้สัญลักษณ์ ขั้นต่อมา คือ การทำความเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ และขั้นสุดท้ายเป็นการสร้างแนวคิด โดยสรุปรวมความหมายที่ได้อ่านและความรู้สึกต่างๆที่ได้จากการอ่านนำไปในกระบวนการคิดต่อไป

2.5 วิธีการสอนอ่าน

ในการสอนอ่านมีวิธีการสอนที่มากมายหลากหลายวิธี ซึ่งผู้สอนต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายในการสอนก่อนที่จะสอนเพื่อจะได้ทราบทิศทางในการสอนและนำไปจัดได้ การการสอนได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ มีผู้กล่าวถึงวิธีการการสอนอ่านไว้ดังต่อไปนี้

1) **วิธีสอนอ่านเบื้องต้น** (ผดุง อารยะวิญญู 2544 : 69) เป็นการสอนอ่านโดยมีเนื้อหาเป็นชุด ตามระดับความสามารถของเด็กตั้งแต่ง่ายไปถึงยาก เริ่มจากการอ่าน อ่านฟังเสียง ไปจนถึงการอ่านเพื่อเข้าใจความหมาย เนื้อหาเริ่มต้นสั้นๆ ไปจนถึงเนื้อหาที่มีความยาวหลายหน้ากระดาษภายในชุดการสอนประกอบด้วยบัตรคำ บัตรภาพ เนื้อหาสาระที่จะให้เด็กอ่านมีการจำกัดคำยาก และเพิ่มปริมาณคำยากขึ้นตามลำดับ มีคู่มือครู และมีการทดสอบไว้สำหรับแต่ละตอนแต่ละชุด ดังนั้นการสอนอ่านด้วยวิธีนี้จึงเป็นกำหนดเนื้อหาที่เป็นระบบจากง่ายไปหายาก

2) **วิธีสอนเป็นคำ** (ประเทิน มหาจันทร์ 2530 : 143-144) เป็นวิธีสอนให้เด็กอ่านโดยใช้วิธีจดจำคำ โดยให้ความสำคัญต่อการจดจำรูปคำมากกว่ารูปของตัวอักษร และสอนให้เด็กได้รับรู้คำทั้งคำโดยการสังเกตความแตกต่างระหว่างคำ โดยในเบื้องต้นจะสอนให้เด็กจดจำคำที่มีความแตกต่างกัน มากกว่าคำที่มีความคล้ายคลึงกัน ทั้งในด้านรูปของคำและเสียงของคำ การเรียนรู้ในการจดจำคำของเด็กนั้น เด็กจะจดจำรูปของคำควบคู่ไปกับเสียงของคำ ตลอดจนคุ้นเคยกับความหมายของคำ ซึ่งอาจจะใช้รูปภาพ หนังสือภาพ หรือสื่อการสอนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องมาช่วยใน

การเข้าใจความหมายและจดจำคำ ในการสอนคำศัพท์ใหม่ๆ ครูควรเริ่มต้นด้วยการใช้คำง่ายๆ ที่เด็กคุ้นเคย หรือคำที่ประสมง่ายๆ จะช่วยให้เด็กจดจำได้ดีขึ้น

3) วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2540 : 1-3) เป็นวิธีสอนที่กำหนดกิจกรรมไว้อย่างมีลำดับขั้นตอนชัดเจน เป็นกระบวนการ โดยมีหลักการและแนวทฤษฎีที่สำคัญ คือ ทฤษฎีการสอนแบบสื่อสาร ทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ และทฤษฎีการสอนอ่าน ซึ่งมีขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง โดยใช้เทคนิคการอ่านเชิงเล่าเรื่องที่สร้างความสนใจ แล้วให้นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง

ขั้นตอนที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่องย้อนกลับ

ครูให้นักเรียนเล่าเรื่อง ลำดับเรื่อง สนทนาหรืออภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง อ่านออกเสียง และเล่นบทบาทสมมติ

ขั้นตอนที่ 3 ครูและนักเรียนเขียนเรื่องร่วมกัน

ครูให้นักเรียนช่วยกันเขียนเรื่องที่อ่านกันมาแล้วเป็นหนังสือของตนเอง โดยครูอาจเป็นผู้เขียนเรื่องบนกระดานแล้วให้นักเรียนเป็นผู้แต่ง

ขั้นตอนที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่

ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ แล้วให้ลอกประโยคต่างๆ จากเรื่องที่เขียนไว้ในขั้นที่ 3 ลงในหนังสือเล่มใหญ่ของกลุ่ม แล้ววาดภาพประกอบ

ขั้นตอนที่ 5 กิจกรรมฝึกทักษะทางภาษา

ครูให้นักเรียนใช้หนังสือเล่มใหญ่ของกลุ่มเป็นแหล่งในการเรียนรู้และฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่าน เขียนคำและประโยค โดยใช้วิธีการต่างๆ

4) วิธีสอนหน่วยเสียง (ผดุง อารยะวิญญู 2544 : 62 — 69)

เป็นการนำหลักการทางภาษาศาสตร์มาใช้ในการสอนอ่าน สอนเขียน โฟนิคส์ (Phonic) เป็นคำคุณศัพท์ คำนาม คือ Phone แปลว่า เสียง ในที่นี้หมายถึงเสียงในภาษา นั่นคือ เสียงพยัญชนะ และเสียงสระ คำประกอบขึ้นด้วยพยัญชนะ สระ และ/หรือ ตัวสะกด วิธีนี้ใช้สีเป็นตัวกำหนดเสียง (สระหรือพยัญชนะ) เช่น คำที่ประสมด้วยสระอา ในหน้าเดียวกัน สระอาอาจใช้สีแดงทั้งหน้า ทุกครั้งที่เด็กได้ยินเสียงสระอา ก็จะเห็นสีแดงทุกครั้ง ตัวสระอาเท่านั้นที่เป็นสีแดง ส่วนตัวพยัญชนะที่ประกอบขึ้นเป็นคำอาจมีสีอื่น การที่นักเรียนได้ยินเสียงอา และมองเห็นตัวลากข้างสีแดง จะช่วยให้เด็กเห็นความสัมพันธ์ระหว่างเสียงสระกับสี และรูปทรง เมื่อเด็กเข้าใจ จำได้ จะช่วยให้เด็กถ่ายโยงความรู้ได้ เมื่อพบคำอื่นที่ประสมด้วยสระอา ก็จะทำให้เด็กอ่านได้ เสียง

บ้าน	บ้าน	บ้าน	เสียงพยัญชนะต้นที่ต่างกัน
มา	มี	มือ	เสียงสระที่ต่างกัน
บวบ	บวบ	บวม	เสียงตัวสะกดที่ต่างกัน เป็นต้น

5) วิธีสอนอ่านเป็นคำเป็นประโยค (Basal Readers Approach)

วิธีสอนอ่านแบบนี้ มุ่งให้อ่านเฉพาะคำหรือเรื่องราวที่มีความหมาย โดยมีภาพเป็นเครื่องล่อใจ ภาพช่วยในการอ่าน ภาพเป็นแนว (Cue) ช่วยบอกเรื่อง เป็นที่สนใจให้เด็กอยากอ่าน การอ่านเป็นการอ่านแบบเป็นคำ เป็นประโยค ซึ่งสอดคล้องกับจิตวิทยาในการสอนอ่านตาม ทฤษฎีเกสตัลท์ (Gestalt Theory) ที่ว่าการเรียนรู้เป็นส่วนรวม คือ อ่านเป็นคำๆเป็นประโยค แล้วจึงแยกสะกดตัวผสมคำ ฝึกอ่านภายหลังซึ่งมีส่วนสอดคล้องสนองความต้องการ ความสนใจ และ ทนใจผู้เรียน ทำให้เด็กอยากอ่านทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

1. บทเรียนอ่านมีภาพช่วยเป็นเครื่องล่อใจให้อยากอ่าน
2. ลักษณะบทอ่านเป็นเรื่องราวน่าสนใจสำหรับเด็ก
3. คำที่เด็กอ่านควรเป็นคำที่เด็กคุ้นเคย หรือมีประสบการณ์ในการพูดของเด็กมาก่อน เมื่อเด็กอ่านคำเหล่านั้นเขาจะได้เข้าใจดี เพราะเคยพูดกัน
4. แต่ละบทอ่านใช้คำน้อยคำ มีการซ้ำคำ ช่วยให้จำแม่น ใช้เป็นตัวนำในการแจกลูกได้ดี นั่นคือ มีคำแม่บท (Key word)
5. การดำเนินเรื่องรวดเร็ว สอดคล้องกับช่วงความสนใจของเด็ก ทำให้เด็กกระตือรือร้นที่จะอ่าน

2.6 วิธีเรียนอ่านของเด็ก

แฟรงค์ แมรี และลอว์เรนซ์ (Frank Mary and Lawrence ; อ้างถึงใน บันลือ พฤษะวัน 2532 : 14) ได้ทำการค้นคว้าและพบว่า เด็กเรียนอ่านได้ 3 ทางด้วยกัน คือ

1. เด็กเรียนอ่านทางตา เด็กใช้สายตาอ่านภาพที่สัมพันธ์กับคำ หรืออ่านบัตรคำประกอบภาพ พอรู้จักชื่อภาพนั้นเขาก็อ่านคำได้ ซึ่งถือว่าเป็นวิธีอ่านที่ง่ายที่สุด ประโยคประกอบภาพก็อ่านกริยาของภาพ แล้วพูดชื่อเป็นประโยคตามที่เห็นภาพนั้นๆ อ่านภาพบอกเรื่องแล้วฝึกอ่านคำ

ภาพเป็นหัวใจสำคัญที่ช่วยในการอ่าน แบบเรียนก็ดี หนังสือสำหรับเด็กก็ดี น่าจะใช้ประโยคจากภาพ นำมาช่วยในการอ่านให้มากขึ้น ทั้งนี้เพื่อจะส่งเสริมให้เด็กประสบความสำเร็จจากการอ่านแต่ต้น เด็กจะได้มีกำลังใจในการอ่านได้มากขึ้น เมื่อเด็กมีกำลังใจและสนใจในการอ่านย่อมนำไปฝึกอ่านหนังสือได้ดี

2. นักเรียนอ่านทางหู ใช้หูวิเคราะห์เสียงและผสมเสียงอ่านเป็นคำๆ การอ่านลักษณะนี้ เด็กจะใช้เสียงพาไป (Sound blending) มาช่วยในการอ่าน และการอ่านแบบนี้บางทีเด็กเกือบไม่ใช้สายตามาช่วยในการอ่านเลย (ถ้าอ่านเป็นกลุ่ม) ถ้าสังเกตเด็กอ่านบทแจกลูก แม่ ก.กา หรืออ่านคำที่มีตัวสะกดด้วย เด็กก็สามารถใช้เสียงพาไป เช่น जान जो आजा जानो जान पोहोहनाออกเสียงตัว जो เด็กสามารถไล่สะกดคำได้ทันที เพราะได้แนวจากโครงสร้างของคำที่อ่านมาแล้วช่วยการอ่านนั่นก็คือ การไล่สะกดคำโดยให้เสียงพาไป การอ่านด้วยหูของเด็ก จึงมีความสัมพันธ์กับธรรมชาติที่มาของภาษา (ตัวอักษร) ที่ใช้เสียงของภาพในการสื่อ แล้วยังมีส่วนสัมพันธ์กับวิธีสอนแบบสะกดตัวผสมคำอีกด้วย

3.3 เด็กอ่านโดยการจำรูปคำโครงสร้างและรูปคำของตัวอักษรของความหมายเด่น และได้อ่านซ้ำบ่อยครั้งก็จะจำได้ดี เพราะนึกภาพออกได้เด่นชัด ความหมายของภาพที่เด็กแปลจากคำอ่าน จะมีความสัมพันธ์กับคำที่จำได้ การจำรูปคำจึงเป็นการอ่านทางสมอง โดยสมองจะระลึกภาพได้จากความเข้าใจความหมายของคำนั้นๆ เช่น เด็กอ่านคำว่ายักษ์ แล้วระลึกถึงรูปยักษ์ได้ดี เพราะเคยเห็นภาพยักษ์จากโทรทัศน์หรือหน้าประตูโบสถ์วิหาร หรือโจน คำว่ายักษ์ สัตว์ และสัตว์ ย่อมจำคำแรกได้ดีกว่า เพราะความหมายเด่นกว่าคำอื่น

สรุปได้ว่า เด็กสามารถเรียนอ่านทางตาได้โดยผ่านรูปภาพสัมพันธ์กับตัวอักษร ทางหูในการวิเคราะห์เสียงที่ได้ยิน และจำรูปคำจากโครงสร้างและนึกถึงภาพที่สัมพันธ์กับคำสามารถจดจำคำที่อ่านได้

2.7 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน

ทฤษฎีการอ่านมีนักการศึกษาได้นำเสนอไว้หลายแนวคิดเพื่อนำมาเป็นพื้นฐานกำหนดแนวทางในการสร้างรูปแบบและวิธีการสอนให้เหมาะสม สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543 : 56-58) ได้นำเสนอทฤษฎีการอ่านของนักการศึกษาไว้ ดังนี้

1. ทฤษฎีของทราบาสโซ (Trabasso) ได้กล่าวว่าการอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องและมีความสัมพันธ์กัน 2 ประการ คือ ผู้อ่านรับสารต่อจากนั้นจะทำการเปรียบเทียบโดยอาศัยประสบการณ์เดิม ทฤษฎีนี้ได้เน้นว่าระดับการอ่านของผู้อ่านจะไม่คงที่ในขณะที่อ่านข้อความ ผู้อ่านจะควบคุมเพียงโครงสร้างผิวเผิน จนกว่าสารที่รับรู้จะได้รับการเปรียบเทียบ ดังนั้นลำดับขั้นตอนของการอ่านตามพื้นฐานทฤษฎีนี้แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ

ก. การรับสาร โดยใช้สายตารับรู้

ข. การใช้ประสบการณ์เดิม ความจริง และภาพ ทำการเปรียบเทียบกับสารที่ได้รับว่าแตกต่างไปจากประสบการณ์เดิมหรือไม่ ถ้าเป็นเรื่องที่ไม่รู้จัก ผู้อ่านจะอ่านบททวน 2-3 ครั้ง จนกว่าจะตัดสินใจว่าอะไรคือคำตอบที่แท้จริง

ค. คำตอบที่ได้จากการเปรียบเทียบกับประสบการณ์เดิม หรือโดยอาศัยความรู้จากแหล่งอื่นมาช่วยตัดสินใจนั้น ถือว่าเป็นความรู้ใหม่ที่ได้จากการอ่าน

2. ทฤษฎีของเชสและคลาร์ก (Chase and Clark) เป็นทฤษฎีที่เน้นถึงความสัมพันธ์ของใจความที่อ่านกับประสบการณ์เดิม โดยมีขั้นตอนของการอ่าน ดังนี้

ก. ผู้อ่านรับสารแล้วทำการเปรียบเทียบกับประสบการณ์ของจริงและภาพ ถ้าไม่ตรงกับข้อมูลดังกล่าวหรือยังไม่มีความแน่ใจ ก็จะใช้การอ่านซ้ำข้อความนั้น

ข. สารที่ให้ความรู้สึกในทางลบจะใช้เวลาในการรับรู้ไว้นานกว่า และนาน หมายความว่าเมื่อรับรู้แล้วจะเก็บไว้นานกว่าสารที่ให้ความรู้ทางบวก ซึ่งระยะเวลาในการเก็บจะสั้นกว่า หรืออาจลืมได้เร็วกว่าสารที่ให้ความรู้สึกทางลบ

ค. ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะ และความหมายของคำจะได้รับการบันทึกไว้ในสมอง

3. ทฤษฎีของรูเมลฮาร์ท (Rumelhart) ได้กล่าวถึงการอ่านว่าเป็นกระบวนการที่ทำงานคล้ายกับเครื่องคอมพิวเตอร์ มีความซับซ้อน แต่ละขั้นตอนจะมีความสัมพันธ์กัน ถ้าขาดอย่างใดอย่างหนึ่งก็จะทำให้การอ่านไม่สมบูรณ์

ผู้อ่านจะเริ่มต้นด้วยการอ่านสาร โดยพิจารณารูปร่างของคำที่รู้จักเพื่อเข้าใจความหมาย ต่อจากนั้นจึงทำการเปรียบเทียบความหมายของคำกับความรู้อื่นที่มีอยู่เพื่อเป็นการพิสูจน์หาข้อเท็จจริง โดยผู้อ่านจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของคำ ความหมายการสะกดคำและชนิดของคำ องค์ประกอบเหล่านี้จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถแปลความของสารได้หลักสำคัญของทฤษฎีนี้มีอยู่ 4 ประการ คือ

ก. การที่ผู้อ่านจะรับรู้คำนั้นเป็นคำชนิดใด ต้องสังเกตหน้าที่ของคำที่อยู่ใกล้เคียงในประโยคเดียวกัน หรือในข้อความใกล้เคียงกันว่าคำนั้นทำหน้าที่อย่างไร

ข. การที่ผู้อ่านจะรับรู้ความหมายของคำ ขึ้นอยู่กับความเข้าใจความหมายของคำใกล้เคียง อาจเป็นคำที่มาก่อนหรือมาหลังก็ได้ จะเป็นแนวทางชี้แนะให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำใหม่ได้เร็วขึ้น

ค. การที่ผู้อ่านจะรับรู้หน้าที่ของคำนั้น ขึ้นอยู่กับความเข้าใจของผู้อ่านเกี่ยวกับหน้าที่ของคำอื่นที่มาก่อนหรือมาหลังคำใหม่ จะเป็นแนวทางช่วยชี้แนะหน้าที่ของคำใหม่ให้ผู้อ่านเข้าใจ

ง. การที่ผู้อ่านจะแปลความหมายของคำขึ้นอยู่กับการใช้เเนะของคำบางคำ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2539 : 7) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการสอนอ่านไว้ว่า ทฤษฎีการสอนอ่านยึดหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา โดยเน้นกระบวนการอ่านของมนุษย์เป็นสำคัญ แนวทฤษฎีการสอนอ่านให้คำจำกัดความของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ การสร้างความหมายจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิด (Smith 1973 ; Goodman 1973) วิธีการสอนและเทคนิคการสอนที่จะใช้ในการเรียนรู้การอ่านที่ถูกต้องและเป็นไปตามธรรมชาติ นักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยามีได้มองการอ่านเพียงการแสวงหาความหมายเพื่อเข้าใจสัญลักษณ์ หรือตัวอักษรเพียงอย่างเดียว แต่คำนึงถึงหลักการทางจิตวิทยาในการรับรู้การอ่าน การถ่ายโยงความคิดรวบยอด ทั้งองค์ประกอบอื่นๆ ที่จะช่วยให้การอ่านสมบูรณ์ เช่น ความสนใจ ประสบการณ์เดิม และการระลึกถึงสิ่งที่อ่านได้ เป็นต้น

ทฤษฎีการสอนอ่านมีหลายทฤษฎี ซึ่งส่วนแต่สัมพันธ์กับการรับรู้ การใช้สายตา การจดจำรูปร่าง ความหมายของคำ ซึ่งการทำงานของกระบวนการอ่านคล้ายกับการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งแยกให้เห็นว่ามีกระบวนการทำงานที่เป็นขั้นตอนที่สัมพันธ์กันและเกี่ยวข้องกับการใช้ประสบการณ์เดิมผสมผสานกับความรู้ใหม่ที่ได้จากการอ่าน

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน

งานวิจัยในประเทศ

สมคิด บุญบูรณ์ (2546 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีการสอนอ่านตามแบบ ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือ นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยไคร้ จำนวน 8 คน และใช้เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 20 นาที รวม 32 ครั้ง ผลการวิจัยสรุปได้ว่า เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน มีความสามารถในด้านการอ่านภาษาไทยหลังจากได้รับการสอนอ่านตามแบบสูงขึ้น และเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาไทยก่อนและหลังจากการใช้วิธีการสอนอ่านตามแบบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดวงแก้ว วรรณสังข์ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถในการจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียน จากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย ผลการวิจัยปรากฏว่า ประสิทธิภาพของชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย สูงกว่า

เกณฑ์ 95.33 / 82.00 ความสามารถจำพญักษณ์ไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังจากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพญักษณ์ไทย อยู่ในระดับดี

จรีลักษณ์ จิรบุรณ์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงของ นักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่านที่ได้รับการสอนซ่อมเสริม โดยการสอนแบบเล่นปน เรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนเสริมแบบเรียนปนเล่นสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อัจฉรา นาคทรัพย์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความสามารถในการอ่านของ นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำ พบว่า นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ที่ได้รับการสอนอ่านคำที่มีความสามารถอ่านคำหลังการสอนอ่านเป็นคำ สูงกว่าก่อนการสอนอ่านเป็นคำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อรัญญา เชื้อทอง (2546 : 66) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำยากของนักเรียนที่มี ภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ในสถานศึกษาที่จัดการเรียนร่วมโดยใช้บัตรย่อยกรอง พบว่า นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านคำยากโดยใช้บัตรย่อย กรองมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำยากก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.5

จากผลการวิจัยจะเห็นว่า การที่จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียนที่มีภาวะ บกพร่องสูงชันนั้น ต้องใช้กลวิธีการสอนหลายรูปแบบ ตลอดจนการใช้แบบฝึกการอ่านที่มี คุณภาพ ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม มีรูปภาพประกอบ ใช้บัตรย่อยกรอง

งานวิจัยต่างประเทศ

บอนด์และไดค์สตรา (Bond and Dykstra 1967, อ้างถึงใน จรีลักษณ์ บุญยะกาญจน 2525 : 121) ทำการศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ความสามารถในการอ่านชื่อตัวอักษร และความสามารถในการจำแนกเสียงของคำที่พุดมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับความสามารถในการเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน และความสามารถในการอ่านชื่อตัวอักษรยังเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดสำหรับความสามารถในการอ่านคำ แม้จะใช้วิธี สอนต่างกัน

โครเนอร์ (Corners 1992 , อ้างถึงใน โกสุม สุฉันทบุตร 2549 : 39) ได้ศึกษาการสอนอ่านเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับปานกลาง พบว่าวิธีที่ได้ผลดีที่สุดในการอ่านออกเสียง คือวิธีสอนคำที่คุ้นเคยมากที่สุดร่วมกับการใช้ภาพ และวิธีการวิเคราะห์โครงสร้างของคำ

จิตเรन्द्रา และคณะ (Jitendra and other 2004 , อ้างถึงใน โกสุม สุฉันทบุตร 2549 : 39) ได้ทำการศึกษาวิธีสอนอ่านเบื้องต้นสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้โปรแกรม Red Well Program ซึ่งประกอบด้วยการประเมินคัดแยก แล้วจัดนักเรียนเข้าเรียนใหม่ในหน่วยต่างๆ เช่น การอ่านออกเสียง การอ่านคำศัพท์ การฝึกความคล่องแคล่วในการอ่าน และการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยมีการทดสอบในหน่วยต่างๆ เมื่อนักเรียนผ่านการประเมินในแต่ละหน่วย ก็จะส่งต่อไปยังหน่วยการเรียนในระดับต่อไป ซึ่งการใช้โปรแกรมดังกล่าวช่วยให้นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านมากขึ้น

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพ

4.1 ภาพกับสื่อการเรียนการสอน

รูปภาพเป็นสื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย ทั้งนี้เพราะว่ารูปภาพเป็นวัสดุที่มีลักษณะเด่นหลายประการ มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้และการศึกษา ซึ่งนักการศึกษาหลายคนได้กล่าวเกี่ยวกับรูปภาพไว้ดังนี้

รูปภาพเป็นสื่อการเรียนการสอนภาษาที่นิยมกันอย่างแพร่หลายเป็นจุดรวมความสนใจ เป็นอุปกรณ์ที่สื่อความหมายที่อธิบายได้ละเอียดทุกสถานการณ์ อาจจัดมาใช้เป็นรูปเดี่ยว หรือรวมกันเป็นเล่ม หรือเป็นชุดก็ได้ (สมคิด ชีรศิลป์ 2527 ,อ้างถึงใน อุษณี สติรัตนัน 2547 : 71)

รูปภาพเป็นวัสดุอย่างหนึ่งช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ รูปภาพที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนได้แก่ ภาพวาด ภาพถ่าย ภาพเขียนต่างๆ เป็นสิ่งที่หามาได้ง่าย และมีราคาถูก และมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนคือ รูปภาพจำลองเอาความเป็นจริงมาให้เราศึกษารายละเอียดได้ จะใช้เวลาในการศึกษาอยู่นานเท่าใดก็ได้ รูปภาพอาจได้รับการดัดแปลงบางอย่างเพื่อให้ตรงกับจุดประสงค์ของการเรียนรูปภาพนำเอาสิ่งที่นักเรียนไม่เคยพบหรือสิ่งที่อยู่ห่างไกลเข้ามาสู่ห้องเรียนได้ เช่น การเรียนรู้เรื่องประวัติศาสตร์หรือภูมิศาสตร์ รูปถ่ายช่วยให้เข้าใจสิ่งที่อ่านสมบูรณ์ขึ้น รูปภาพเป็นแหล่งสำหรับค้นคว้าหาความรู้ ช่วยให้การงานมีคุณค่ายิ่งขึ้นเมื่อมีภาพประกอบ ภาพเน้นจุดรวมความสนใจของนักเรียนทำให้นักเรียนสนใจและเข้าใจบทเรียนตรงกัน ช่วยแก้ไขความเข้าใจและรอยประทับใจที่ผิดมาแต่เดิมให้ถูกต้อง ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนและส่งเสริมการอภิปรายร่วมกัน ภาพสามารถเร้าอารมณ์หรือเปลี่ยนทัศนคติ

ของนักเรียนได้ อีกทั้งยังช่วยสรุปบทเรียนเมื่อเรียนจบได้เป็นอย่างดี (โสภพรรณ นามวงศ์ และ เกื้อกุล กุปรัตน์ 2528 , อ้างถึงใน โกสุม สุฉันทบุตร 2549 : 47)

รูปภาพเป็นทัศนวัสดุที่มนุษย์ใช้ติดต่อสื่อสารมาช้านานก่อนที่จะมีภาษาพูดและภาษาเขียน นักการศึกษาที่สำคัญคนหนึ่งคือคอมินิอุส(Comenius)ได้พยายามที่จะให้ครูได้ใช้รูปภาพประกอบการเรียนการสอนเพื่อให้การเรียนรู้เป็นรูปธรรมมากที่สุด ให้ผู้เรียนได้เห็นจริงเห็นจังก่อนเสนอแนะว่าห้องเรียนควรมีรูปภาพให้ผู้เรียนได้ดูและเน้นว่าควรใช้สื่อประเภทรูปภาพให้มาก อาจเน้นภาพวาด ภาพไดอะแกรมประกอบการสอนเพราะจะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดีและจำได้นาน คอมินิอุสได้รับยกย่องว่าเป็นบิดาแห่งโสตทัศนศึกษา และท่านได้แต่งหนังสือสำคัญมากมาย โดยเฉพาะได้แต่งหนังสือที่ถือได้ว่าเป็นตำราเล่มแรกที่มีภาพประกอบคือหนังสือ Obis Pictus มีภาพประกอบรวม 150 ภาพโดยภาพหนึ่งจะใช้สอนบทเรียนบทหนึ่งโดยเฉพาะ ซึ่งหนังสือภาพเล่มนี้เป็นแนวทางให้นักแต่งหนังสือต่างๆ เจริญรอยตามจนกระทั่งทุกวันนี้ (เสาวรีย์ ลิกขาบัณทิต 2528, อ้างถึงใน โกสุม สุฉันทบุตร 2549 : 47))

ชม ภูมิภาค (ม.ป.ป. 2524 , อ้างถึงในวัลลา ปาเฮ 2533 : 14) กล่าวว่าถ้าเราจะสังเกตตำราหรือแบบเรียนในประเทศที่มีความเจริญจะเห็นได้ว่ามีภาพแทรกกว่าเป็นจำนวนมาก ภาพนั้นก็เช่นเดียวกับภาษาหนังสือคือใช้การสื่อสาร นักเรียนต้องอ่านภาพออกเช่นเดียวกับการอ่านหนังสือ การอ่านภาพออก (Visual literacy) นั้นเป็นความสามารถในการเห็นของมนุษย์ การฝึกฝนด้วยภาพให้นักเรียนอ่านภาพนั้นเป็นจุดเริ่มต้นแล้วจะตามด้วยการพูดและการเขียนภายหลัง และมีภาษิตจีนบทหนึ่งว่า “ ภาพหนึ่งภาพมีค่าเท่ากับคำพูดหนึ่งพันคำ” ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของ โรเบิร์ต เจ ฮันยาร์ด ที่ว่ารูปภาพเหมาะสำหรับนักเรียนเพราะช่วยให้เด็กได้เห็นด้วยตาและได้มีความรู้อย่างกว้างขวางโดยได้รู้ได้เห็นในโลกใหม่ในลักษณะต่างๆจากประสาทตา คำพูดนั้นบางทีก็ยาวหรือสั้นเกินไปพอเหมาะพอดี รูปภาพเป็นภาษาสากล แม้จะอ่านคำอธิบายประกอบไม่ออกนักเรียนชั้นประถมก็อาจเข้าใจความหมายของภาพเดียวกับนักศึกษามหาวิทยาลัยดูได้ และข้อสำคัญก็คือคนเราไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ชอบดูภาพกันทั้งนั้น จะเห็นได้ว่าภาพนอกจากจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องราวดีแล้ว ภาพยังดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้ดีอีกด้วย

จากการศึกษาของนักจิตวิทยาการศึกษาในทศวรรษที่ผ่านมาสรุปได้ว่า สิ่งเร้าที่เป็นรูปภาพมีอิทธิพลต่อการจำสูงยิ่งกว่าสิ่งเร้าที่เป็นคำ หรือกล่าวได้อีกอย่างหนึ่งว่าสิ่งเร้าที่เป็นรูปภาพระลึกได้ดีกว่าการระลึกจากสิ่งเร้าที่เป็นคำ ถึงแม้ว่าวิธีการเสนอสิ่งเร้า วิธีทดสอบที่กระทำกับกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะที่แตกต่างกันก็ตาม (เซวงศักดิ์ จันทรชมภู 2525,อ้างถึงในวัลลา ปาเฮ 2533 : 12)

เดล (Dale , 1948) กล่าวว่ารูปภาพช่วยให้ผู้เรียนคงไว้ซึ่งความจำในเรื่องราวที่เรียนได้จากหนังสือหรือของจริง รูปภาพสามารถเอาชนะเรื่องระยะทางและเวลา คือสามารถนำเอาสิ่งที่เกิดขึ้นนานมาแล้วมาสู่ผู้ดูได้ และครูสามารถนำเอาสิ่งที่เกิดขึ้นนานมาแล้วมาสู่ผู้ดูได้ และครูสามารถใช้ภาพสื่อนแทนของจริงได้

4.2 ประเภทของภาพ

รูปภาพเป็นทัศนวัสดุ 2 มิติเสนอเนื้อหาสาระเกี่ยวกับบุคคล สิ่งของ วัตถุ และเหตุการณ์ต่างๆ อาจเป็นภาพถ่าย ภาพวาดลายเส้น ภาพวาดแลเงา ภาพการ์ตูน แผนภูมิ แผนผังต่างๆ เป็นต้น รูปภาพอาจทำขึ้นได้โดยการวาด การพิมพ์ การถ่ายภาพ ความต้องการของผู้สร้าง (ฉลองชัย สุรวฒนบุรณ 2528, อ้างถึงในวัลภา ปาเฮ 2533 : 13)

ประเภทของภาพถ้าจะกล่าวโดย ทั่วไปก็พอจะสรุปได้ว่ามีอยู่ 2 ประเภทใหญ่ๆ คือภาพที่เกิดจากการถ่ายโดยใช้กล้องถ่ายรูปผลิตออกมา จะเป็นภาพถ่ายไปสการ์ด หรือภาพนิ่งประเภทฟิล์มสตริป ฟิล์มสไลด์ หรือภาพถ่ายประกอบตัวหนังสือ แมกกาซีนต่างๆ และภาพอีกประเภทหนึ่งคือภาพที่เกิดจากการวาดหรือการเขียนขึ้นมา จะเป็นภาพวาดลายเส้นแบบแสดงเค้าโครงรูปร่างของสิ่งต่างๆ หรือวาดภาพที่เน้นความเหมือนจริง มีการเพิ่มมิติต่างๆ เช่น สี แสงเงา หรือรายละเอียดปลีกย่อยเข้าไปเพื่อให้ภาพที่เหมือนจริงมากขึ้น

4.3 คุณสมบัติของภาพ

เดล (Dale 1948, อ้างถึงในวัลภา ปาเฮ 2533 : 13) ได้กล่าวไว้ว่าภาพที่ดีนั้นควรมีลักษณะดังนี้

1. สามารถบอกเรื่องราวต่างๆ ได้ด้วยตัวของมันเอง
2. สามารถทำความเข้าใจเนื้อหาเรื่องราวได้แม้แต่ผู้ดูไม่รู้หนังสือ
3. สามารถสร้างอารมณ์และความรู้สึกได้

รีซินสกี (Resinski 1977 , อ้างถึงในวัลภา ปาเฮ 2533 : 13) กล่าวว่าภาพที่ดีนั้นต้องสามารถสื่อความหมายให้ผู้ดูเข้าใจ เกิดอารมณ์และความรู้สึกนึกคิด และจะต้องสามารถเป็นตัวแทนของสิ่งของที่ต้องการแสดงได้

คุณลักษณะของภาพที่ดีจะทำให้ผู้ดูเกิดการเรียนรู้ซึ่ง ดายเยอร์ (Dwyer 1978, อ้างถึงในวัลภา ปาเฮ 2533 : 13) กล่าวว่าสิ่งที่นำมาพิจารณาประกอบกันนอกจากจะเป็นขนาดมิติต่างๆ เช่น แสง สี ความต้องการของภาพแล้ว ประเภทของภาพก็ต้องนำมาพิจารณาด้วยคือ ภาพลายเส้นอย่างง่าย (simple line drawing) ภาพลายเส้นแสดงรายละเอียด (detailed

line drawing) และภาพถ่ายหรือภาพวาดเหมือนจริง (realistic drawing) แสดงว่า รายละเอียดของเนื้อหาสาระในภาพก็เป็นส่วนหนึ่งที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้มีความแตกต่างกัน ซึ่งได้กล่าวมาแล้วว่าการนำภาพมาใช้ในการเรียนการสอนนั้น ปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งก็คือ รายละเอียดภายในภาพ เพราะอาจทำหน้าที่ 2 อย่างในขณะเดียวกัน คือ เป็นสิ่งเร้า และเครื่องมือสื่อสาร ซึ่งทฤษฎีสิ่งเร้าและการตอบสนอง (Horton and Turnage , 1976 : Bourne and others , 1971 อ้างถึงใน อรุณ พรหมจรรย์ , 2531) อธิบายไว้ว่า ภาพแต่ละภาพประกอบด้วย หน่วยข้อมูลหลายหน่วยอันเป็นตัวแทนภายในภาพ เช่น สี ความเข้ม ขนาดของภาพ เป็นต้น ถ้าภาพนั้นมีสีเดียวก็ถือว่าภาพนั้นเป็นข้อมูล 1 หน่วย แต่ถ้าเพิ่มลงไปอีก 1 สี ก็จะเป็นการเพิ่มข้อมูลเข้าไปอีก ยิ่งเพิ่มตัวแทนเข้าไปในภาพมากขึ้น ตัวแปรต่างๆที่เป็นองค์ประกอบของรูปภาพนั้นจะสร้างความยุ่งยากแก่ผู้ศึกษามาก

ภาพประกอบการสอนนั้น จะมีลักษณะเฉพาะที่ทำให้แตกต่างจากภาพในการสร้างผลงานทางศิลปะ ครูจะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับภาพประกอบการสอนซึ่งเป็นเพียงให้ครูสามารถวาดเขียนภาพอย่างง่ายๆ เพื่อเป็นการสื่อความหมายได้อย่างรวดเร็วเพื่อให้มีความเข้าใจถึงความแตกต่างของภาพประกอบการสอนกับภาพในการสร้างศิลปะ

4.4. ประโยชน์ของภาพต่อการเรียนการสอน

นักศึกษาหลายท่านได้กล่าวสรุปถึงคุณประโยชน์ของภาพต่อการเรียนการสอนไว้ตรงกันดังนี้ (ชม ภูมิภาค 2524 , อ้างถึงในวัลภา ปาเส 2533 : 14)

1. รูปภาพจำลองความจริงมาให้เราได้ศึกษารายละเอียดได้
2. รูปภาพนำเอาสิ่งที่ไม่เคยพบเห็นหรืออยู่ห่างไกลมาสู่ห้องเรียนได้
3. รูปภาพช่วยเร้าความสนใจของนักเรียนและเป็นจุดรวมความสนใจของนักเรียน
4. ภาพส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและส่งเสริมการอภิปรายร่วมกัน
5. ภาพเปลี่ยนทัศนคติและเร้าอารมณ์ของผู้ดูได้
6. ภาพช่วยสรุปบทเรียนหรือเนื้อหาเรื่องราวที่เรียนได้
7. ภาพช่วยแก้ไขความผิด หรือความประทับใจผิดๆ ที่เป็นมาแต่เดิมให้ถูกต้องได้ตรงกัน
8. ภาพเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาด้วยตนเองตลอดไป

4.5 ลักษณะภาพที่เด็กชอบ

ถ้าเราสามารถล่วงรู้ความต้องการ ความชอบหรือความสนใจที่ผู้เรียนมีต่อรูปภาพ เราก็จะสามารถพิจารณาเลือกรูปภาพที่เหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งมีผู้กล่าวถึงลักษณะภาพที่เด็กชอบ ไว้ ดังนี้

มนตรี แย้มกสิกร (25 : 135 – 13) กล่าวถึงลักษณะภาพที่เด็กชอบไว้ดังนี้

1. ภาพเหมือนจริงมากกว่าภาพประดิษฐ์
2. ภาพสีมากกว่าภาพขาวดำ
3. ภาพที่แสดงให้เห็นการกระทำและเรื่องราว มีการเคลื่อนไหว
4. ภาพที่ไม่ซับซ้อนเห็นได้ง่าย มีขนาดโต
5. ภาพที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์เดิม หรือสิ่งที่เด็กเคยรู้มาก่อนแล้วและเมื่อเด็กโตขึ้น จะชอบภาพที่มีสีอ่อนลง และมีลักษณะซับซ้อนขึ้น

วาสนา ชาวหา (2533 : 27) กล่าวถึง ลักษณะภาพที่เด็กชอบไว้ดังนี้

1. ภาพสีมากกว่าภาพขาวดำ
2. ภาพเหมือนจริงมากกว่าภาพประดิษฐ์
3. ภาพง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน มีสีสัน เมื่อโตขึ้นจะชอบภาพที่มีความซับซ้อนขึ้น และมีสีอ่อนลง

4. ภาพที่แสดงเรื่องราว เหตุการณ์หรือการกระทำและแทรกอารมณ์ขัน

5. ภาพที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์เดิม

6. ภาพที่มีขนาด สามารถมองเห็นได้ชัดเจน

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ลักษณะภาพที่เด็กชอบนั้นควรเป็นภาพสีที่มีลักษณะเหมือนจริง ไม่ซับซ้อน มีขนาดใหญ่มองเห็นได้อย่างชัดเจน และเป็นภาพที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์เดิมของเด็ก

4.6 หลักเกณฑ์การเลือกและใช้ภาพประกอบการเรียนการสอน

การที่ครูจะตัดสินใจเลือกหรือใช้ภาพประกอบการเรียนการสอนนั้น ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลายๆอย่างเพื่อให้เกิดประโยชน์หรือเกิดการเรียนรู้ในตัวผู้เรียนได้มากที่สุด สิ่งต่างๆ ที่ควรนำมาพิจารณาในการใช้เลือกภาพมีดังนี้

วาสนา ชาวหา (2533 : 27) กล่าวถึง หลักการเลือกรูปภาพมาใช้ในการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. เสนอเรื่องราวหรือเนื้อหาได้ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง

2. ตรงกับวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน
3. เหมาะกับความสนใจและวัยของผู้เรียน
4. เกี่ยวข้องกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน
5. แสดงเรื่องสำคัญเพียงเรื่องเดียวและชี้ชัดในสิ่งที่ต้องการสื่อความหมาย
6. มีขนาดใหญ่ คมชัด สามารถมองเห็นได้ชัดเจนและทั่วถึงทุกคน
7. มีสัดส่วนและขนาดที่ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง โดยแสดงให้เห็นความสัมพันธ์หรือเปรียบเทียบขนาด เช่น ภาพอาคารขนาดใหญ่ ถ้าเป็นภาพที่แสดงเฉพาะตัวอาคารเพียงอย่างเดียว ไม่มีสิ่งอื่น ๆ ปรากฏในภาพเป็นการเปรียบเทียบ ผู้เรียนก็อาจจะไม่เข้าใจว่าอาคารนั้นใหญ่โตเพียงใด แต่ถ้ามีภาพคน ยานพาหนะ หรือสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ อยู่ในภาพนั้นด้วย ก็จะทำให้เข้าใจขนาดที่แท้จริงได้ถูกต้อง

8. มีการจัดองค์ประกอบภาพที่ดี มีความสมดุล สวยงาม น่าสนใจ
 วิททิช และ ชูลเลอร์ (Wittich and Schuller 1973 , อ้างถึงในวัลภา ปาเฮ 2533) กล่าวถึงการใช้ภาพประกอบการสอนไว้ว่า

1. ภาพนั้นจะต้องตรงจุดกับประสงค์ของการเรียนการสอน
2. ภาพนั้นต้องดึงดูดความสนใจของผู้ดูได้
3. ภาพต้องมีขนาดใหญ่พอสมควรที่จะเห็นรายละเอียดต่างๆ ได้ชัดเจน
4. เนื้อหาสาระในภาพต้องตรงกับเรื่องที่จะสอน
5. ภาพต้องมีจุดสนใจที่เด่นชัด การจัดองค์ประกอบของภาพต้องดี ชัดเจน น่าสนใจ

เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต (2528) ได้สรุปหลักเกณฑ์การเลือกภาพที่เหมาะสมกับการนำมาใช้ในการเรียนการสอนดังนี้

1. เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
2. สอดคล้องสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียน
3. ภาพหนึ่งควรให้แนวคิดเดียว
4. มีความคมชัด ขนาดพอเหมาะ ถ้าใช้กับผู้เรียนรายบุคคลหรือกลุ่มเล็กไม่เกิน 8 คนควรมีขนาด 8 นิ้ว X 10 นิ้ว
5. การจัดองค์ประกอบของภาพดี และมีความถูกต้องตรงความเป็นจริง

วาสนา ชาวหา (2533 : 27 - 28) กล่าวถึง หลักการใช้รูปภาพเพื่อการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. ในการเรียนการสอนแต่ละครั้งควรใช้รูปภาพที่มีความสำคัญต่อการสื่อความหมายเท่านั้น ไม่ควรใช้รูปภาพจำนวนมากเกินความจำเป็น อาจทำให้เกิดความสับสนวุ่นวายและสร้างความเบื่อหน่ายแก่ผู้เรียน

2. ควรใช้ร่วมกับสื่อการเรียนการสอนชนิดอื่น ๆ ที่จะช่วยให้การเรียนรู้สมบูรณ์ขึ้น เพราะลำพังรูปภาพเพียงอย่างเดียว ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้หรือเรื่องราวได้สมบูรณ์ทุกเรื่องเสมอไป

3. แนะนำการดูภาพหรืออ่านภาพแก่ผู้เรียนล่วงหน้าก่อนใช้รูปภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นสิ่งที่สำคัญ ๆ ของภาพได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

4. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดหา รวบรวมและใช้รูปภาพเพื่อประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

5. เลือกวิธีแสดงหรือนำเสนอรูปภาพที่เหมาะสมและได้ผลที่สุด ซึ่งอาจกระทำได้ดังนี้

5.1 แสดงให้ผู้เรียนกลุ่มใหญ่ได้ดูพร้อมกัน โดยผู้สอนชี้ให้ดูหรือวางบนขาตั้งที่สูงพอที่ผู้เรียนทุกคนมองเห็นได้ชัดเจน ในกรณีนี้รูปที่นำมาเสนอจะต้องมีขนาดใหญ่ ผู้เรียนที่อยู่หลังสุดสามารถมองเห็นได้ชัดเจน

5.2 ถ้ารูปภาพที่นำมาแสดงมีขนาดเล็กไม่เหมาะสมกับผู้เรียนกลุ่มใหญ่ และต้องการแสดงให้ผู้เรียนได้ดูพร้อมกันก็ต้องอาศัยเครื่องฉายทึบแสง (Opaque Projector) เพื่อขยายให้รูปภาพนั้นมีขนาดใหญ่ขึ้นโดยปรากฏเป็นภาพบนจอ แต่การใช้วิธีนี้จะต้องควบคุมความมืดภายในห้องฉายให้มีคสณิทจึงจะสามารถมองเห็นภาพได้ชัดเจน มีขิ้นขนาดใหญ่ขิ้น มีสีขັນเหมือนรูปภาพที่นำมาฉาย ไม่ควรส่งรูปภาพให้ผู้เรียนดูต่อ ๆ กันทีละคนในขณะที่ผู้สอนกำลังอธิบายหรือบรรยายอยู่ เพราะอาจทำให้ผู้เรียนไม่สนใจ ไม่ได้ฟังในสิ่งที่ผู้สอนบรรยาย ผลที่ได้จากการดูภาพจะไม่สมบูรณ์หรือขุ่มค่า

5.3 แสดงบนป้ายนิเทศ เพื่อเร้าความสนใจหรือใช้ นำเข้าสู่วทเรียนประกอบบทเรียน สรูปหรือทบทวนบทเรียน ซึ่งอาจอาศัยความร่วมมือจากผู้เรียนในการจัดหาผู้รูปภาพการออกแบบ ตลอดจนการจัดป้ายนิเทศ ก็จะทำให้ผู้เรียนมีความสนใจและฝึกความรับผิดชอบ ตลอดจนการนำศิลปะและความรู้ในเรื่องนั้น ๆ มาใช้ในการจัดป้ายนิเทศด้วย

6. หลังการใช้รูปภาพในกระบวนการเรียนการสอนแล้ว ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้จากรูปภาพมากระทำกิจกรรมอื่น ๆ อันจะส่งเสริมให้การเรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ สมบูรณ์ขิ้น และเป็นการสัมพันธ์ความรู้ต่าง ๆ มาใช้ในกิจกรรมเหล่านี้ ดังเช่น การแต่งความ การวาดภาพและลงสี การเล่าเรื่อง เป็นต้น

โสภภาพรรณ นามวงศ์ และ เกื้อกูล คุปรัตน์ (2528, อ้างถึงในวัลภา ปาเฮ 2533 : 16) กล่าวถึงหลักการใช้ภาพประกอบการสอนไว้ดังนี้

1. ใช้ภาพให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน
2. เลือกดูว่าจะใช้ภาพแสดงออกวิธีไหนจึงจะเหมาะสม
3. ควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมโดยการถามคำถามเกี่ยวกับภาพนั้น
4. ควรใช้รูปภาพร่วมกับอุปกรณ์การสอนอย่างอื่น
5. ควรสอนวิธีอ่านภาพแก่นักเรียนด้วย กล่าวคือให้มองหาความสำคัญของเรื่องในภาพก่อน แล้วมองหาความแตกต่างหรือเหมือนกันของวัตถุ ความเกี่ยวข้องเกี่ยวเนื่องของ ขบวนการและมองหาแง่เกี่ยวพันของสิ่งเร้าที่ปรากฏในภาพ

ดังนั้นจึงพอสรุปถึงหลักการการเลือกและการใช้ภาพประกอบการเรียนการสอน ซึ่งจะต้องคำนึงถึงเกณฑ์ต่างๆดังต่อไปนี้คือ

1. ใช้ภาพให้ตรงกับจุดประสงค์ของการเรียนการสอน
2. เลือกภาพที่มีการจัดองค์ประกอบดี มีความคมชัด ความเป็นจริงด้านสี ขนาด และรูปร่าง
3. ภาพควรมีขนาดโต มองเห็นได้ชัดเจน น่าสนใจ
4. ภาพต้องแสดงเนื้อหาเรื่องราวรายละเอียดได้ดี
5. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้ภาพนั้น ๆ ด้วย

4.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพ

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับภาพได้แบ่งผลการศึกษา เกี่ยวกับประเภทของภาพที่มีผลต่อการเรียนการสอน และศึกษาเกี่ยวกับขนาดของภาพที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน แยกตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

ศรีสุดา ทองสุข (2526, อ้างถึงในวัลภา ปาเฮ 2533 : 17) วิจัยพบว่า นักเรียนที่มีอายุน้อยชอบภาพที่มีลักษณะง่ายและรายละเอียดน้อย เช่น ภาพการ์ตูนแบบโครงร่างซึ่งเข้าลักษณะของเส้นแบบง่ายมีรายละเอียดน้อย และเมื่ออายุมากขึ้นจะชอบภาพที่มีรายละเอียดเพิ่มมากขึ้น ต่อมา รุจิรา คุ้มเจริญ (2527, อ้างถึงในวัลภา ปาเฮ 2533 : 17) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับประเภทของภาพที่มีผลต่อความคงทนในการเรียนรู้ของเด็กเรียนช้า โดยใช้ภาพวาดลายเส้น วาดภาพเหมือนจริง และภาพถ่าย ผลการวิจัยพบว่าภาพลายเส้นให้ประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ต่อนักเรียนดีกว่าภาพวาดเหมือนจริงซึ่งมีรายละเอียดมาก และ ภาพถ่ายตามลำดับ

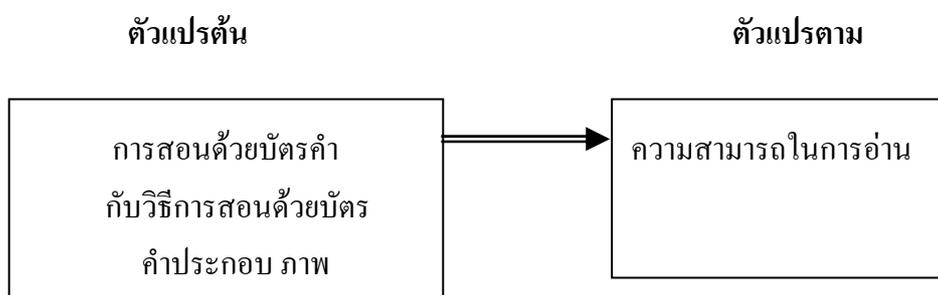
Jesky (1991, อ้างถึงใน อุษณี สติรัตน์ 2547 : 70) ทดลองแล้วพบว่า ภาพสีจะทำให้ผู้เรียนระลึกภาพได้ดีกว่าภาพขาว-ดำ และภาพขาว-ดำ จะระลึกภาพได้ดีกว่าภาพลายเส้น และในเด็กเรียนช้าจะมีความคงทนในการเรียนรู้มากขึ้นเมื่อได้รับการเสนอภาพเหมือนจริง

โกสุม สุฉันทบุตร (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ จากการสอนโดยใช้สื่อวงล้อภาษาไทย พบว่าความสามารถในการเรียนรู้ หลังการสอนโดยใช้สื่อวงล้อภาษาไทยสูงกว่าก่อนการสอนโดยใช้สื่อวงล้อภาษาไทย

วิไลพร สายจันทร์ยุธ (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสอนโดยใช้สื่อภาพลายเส้นเพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ พบว่า ช่วงก่อนการทดลองการสอนโดยใช้สื่อภาพลายเส้นความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำ ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ อยู่ในระดับต่ำ และช่วงหลังการทดลองการสอนโดยใช้สื่อภาพลายเส้นความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำ ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ เพิ่มขึ้น

จากผลการวิจัยที่ผ่านมาสามารถสรุปได้ว่าประเภทของภาพที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน โดยเฉพาะนักเรียนที่มีอายุน้อยหรืออยู่ในวัยประถมคือภาพประกอบที่มีสีเหมือนภาพจริง รายละเอียดน้อยไม่ซับซ้อน และเป็นภาพอย่างง่าย ๆ ไม่มีรายละเอียดหรือมิติต่างๆของภาพที่จะทำให้เด็กเกิดความสับสน หรือเป็นภาพลักษณะโครงร่างไม่มีรายละเอียดแต่ก็สามารถทำให้นักเรียนดูออกกว่าเป็นภาพที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอะไร

5. กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้า ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ศึกษา
3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
4. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษา คือ นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่มีระดับเชาว์ปัญญาและไม่มีคามพิการซ้อน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนวัดหันตรา (เวชสมาน ราษฎร์นุกูล) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1 จำนวน 16 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ คือ นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่มีระดับเชาว์ปัญญาปกติและไม่มีคามพิการซ้อน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนวัดหันตรา (เวชสมาน ราษฎร์นุกูล) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1 ที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ในระดับที่ต่ำกว่าตำแหน่ง เปอร์เซนต์ไทล์ที่ 10 จากแบบสำรวจเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ของผดุง อารยะวิญญู (2535) จำนวน 10 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มๆ ละ 5 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการจับฉลาก ตามขั้นตอนดังนี้

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้มีวิธีการเลือก ดังนี้

1. สัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาไทยเพื่อรับทราบข้อมูล

2. พิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

3. ครูประจำชั้นสำรวจปัญหาทางการเรียนของตัวอย่างที่ใช้ศึกษาโดยใช้แบบสำรวจปัญหาในการเรียนของผดุง อารยะวิญญู แบบสำรวจนี้ใช้สำรวจปัญหาในการเรียนของเด็กใน 5 ด้านใหญ่ๆ คือ ภาษา คณิตศาสตร์ เวลาและทิศทาง การเคลื่อนไหว และพฤติกรรม เพื่อประเมินว่านักเรียนมีปัญหาการเรียนด้านใด และพิจารณาเฉพาะปัญหาด้านภาษา คือ ภาษา คณิตศาสตร์ เวลาและทิศทาง การเคลื่อนไหว และพฤติกรรม เพื่อประเมินว่านักเรียนมีปัญหาการเรียนด้านใด และพิจารณาเฉพาะปัญหาด้านภาษา

4. เลือกนักเรียนที่ได้รับการตัดสินว่ามีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ในระดับที่ต่ำกว่าตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 10 จากแบบสำรวจเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ และมีผลการประเมินความสามารถทางการอ่านอยู่ในระดับที่มีปัญหา

5. ทำการเลือก จำนวน 10 คน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มๆ ละ 5 คน ที่มีปัญหาในการอ่านสระสระเอีย สระเอือ และสระอัว โดยวิธีการจับฉลาก

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การสอนอ่าน 2 วิธี ได้แก่

1. การสอนอ่านโดยใช้บัตรคำ
2. การสอนอ่านโดยใช้บัตรคำประกอบภาพ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่าน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ

- 1) แผนการสอนโดยใช้บัตรคำ จำนวน 6 แผน
- 2) แผนการสอนโดยใช้บัตรคำประกอบภาพ จำนวน 6 แผน
- 3) แบบฝึกหัด
- 4) แบบทดสอบวัดการอ่านภาษาไทย

4. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

1. ศึกษาโครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อกำหนดคำที่ใช้ในบทเรียน

2. วิเคราะห์และกำหนดเนื้อหาโดยผู้วิจัยปรึกษากับครูผู้สอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเลือกคำที่มีภาพประกอบคำศัพท์ ที่นักเรียนอ่านไม่ได้ ซึ่งได้แก่คำศัพท์ที่ประสมด้วยสระประสมจำนวน 3 สระ คือ สระเอีย สระเอือ สระอัว และมีตัวสระกดตามมาตราตัวสะกด โดยแบ่งเป็นชุดฝึกทักษะการอ่าน จำนวน 6 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 คำ 1 พยางค์ ประสมด้วยสระเอีย

ชุดที่ 2 คำ 2 พยางค์ ประสมด้วยสระเอีย

ชุดที่ 3 คำ 1 พยางค์ ประสมด้วยสระเอือ

ชุดที่ 4 คำ 2 พยางค์ ประสมด้วยสระเอือ

ชุดที่ 5 คำ 1 พยางค์ ประสมด้วยสระอัว

ชุดที่ 6 คำ 2 พยางค์ ประสมด้วยสระอัว

3. กำหนดรูปแบบ วิธีการดำเนินกิจกรรมและระยะเวลาในการสอนวิธีการสอนโดยใช้บัตรคำและวิธีการสอนโดยใช้บัตรคำประกอบภาพ

4. ผู้วิจัยสร้างบัตรคำ 7×3.5 นิ้ว โดยพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ นำมาติดบนกระดาษขานอ้อย เคลือบสติ๊กเกอร์ใส บัตรคำ 1 แผ่น มี คำ 1 คำ ตามแบบฝึกทั้ง 6 ชุด

5. ผู้วิจัยสร้างบัตรคำประกอบภาพ ขนาด 6.5×6.5 นิ้ว โดยพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์สีด้า มีภาพลายเส้นประกอบคำ บนกระดาษ เอ 4 สีขาว และนำมาติดบนกระดาษขานอ้อย เคลือบสติ๊กเกอร์ใส บัตรคำประกอบภาพ 1 แผ่น มี คำ 1 คำ และภาพ 1 ภาพ ตามแบบฝึกทั้ง 6 ชุด

6. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน โดยกำหนดคำที่สอดคล้องกับหนังสือเรียนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เล่ม 1 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) ของกรมวิชาการ ครอบคลุมเหมาะสมตามประเภทของคำที่กำหนดไว้ในหน่วยการเรียนรู้ ครบทั้ง 6 ชุด โดยกำหนดคำจากชุดละ 15 คำเท่าๆกัน รวมเป็น 90 คำ นำมาเป็นการกำหนดชุดการฝึกดังนี้

ชุดที่ 1 คำ 1 พยางค์ ประสมด้วยสระเอีย เปีย เคียว เลีย เตี้ย เตียง เขียง เลี่ยน เทียน เปียก เหวียน เขี้ยว เสียม เขี้ย เขียง

ชุดที่ 2 คำ 2 พยางค์ ประสมด้วยสระเอีย เสียงดัง กุนเชียง ไช้เจียว มะเมีย วงเวียน ตะเกียบ ตะเกียง ทุเรียน เสียใจ ตะเพียน เต้าเจี้ยว เกี้ยวปู ระเบียบ นักเรียน ไม่เรียว

ชุดที่ 3 คำ 1 พยางค์ ประสมด้วยสระเอือ เจื่อน เสือ เนื้อ เลื่อย เรือน เชือก เพื่อน เรือ เสือ ผือก เคียด กลือ เสือ เบื่อ เจือก

ชุดที่ 4 คำ 2 พยางค์ ประสมด้วยสระเอือ พายเรือ มะเฟือง หางเสือ เรือนแพ งูเหลือม เครื่องบิน เรือใบ เทือกเขา สวมเสื้อ เชื้อโรค มะเขือ เสือเซ็ด ผีเสื้อ เลื่อยไม้ แฉวเรือ

ชุดที่ 5 คำ 1 พยางค์ ประสมด้วยสระอัว รั้ว บัว หัว ถั่ว คราว ขวด บวบ มวย ส้วม กล้วย อ้วน หมวก ถ้วย วั วัง

ชุดที่ 6 คำ 2 พยางค์ ประสมด้วยสระอัว ใบบัว รุ้ว หน้าจั่ว ถั่วคั่ว มะม่วง ชาวสวน หัวเข้า ก้วยเตี่ยว หัวเราะ ตัวนอน ข้าวสวย ผ่านนม ของขวัญ ตำรวจ

7. กำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนแบบทดสอบความสามารถทางการอ่าน จำนวน 90 คำ คะแนนเต็ม 90 คะแนน

อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องชัดเจน ให้ 1 คะแนน

อ่านไม่ได้เลย หรือไม่ยอมอ่าน ให้ 0 คะแนน

7. นำแบบทดสอบความสามารถทางการอ่าน ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา คำศัพท์ที่กำหนดกับ หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-ป.3) และช่วงชั้นที่ 2 (ป.4-ป.6) โดยใช้สูตร IOC ถ้าค่า IOC ของแบบทดสอบข้อใดมีค่าเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป แสดงว่าคำศัพท์นั้น สามารถใช้ทดสอบได้ ต่ำกว่า 0.5 ต้องนำไปปรับปรุงแก้ไข โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

+1 เมื่อท่านแน่ใจว่าคำศัพท์นั้นสามารถใช้ได้กับเด็กประถมศึกษาปีที่ 4

0 เมื่อท่านไม่แน่ใจว่าคำศัพท์นั้นสามารถใช้ได้กับเด็กประถมศึกษาปีที่ 4

-1 เมื่อท่านแน่ใจว่าคำศัพท์นั้นไม่สามารถใช้ได้กับเด็กประถมศึกษาปีที่ 4

สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและโครงสร้าง จากผู้เชี่ยวชาญใช้สูตร ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 249)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

8. ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบ ในกรณีที่คำศัพท์นั้นมีค่าดัชนีน้อยกว่า 0.5 แล้วหาคำศัพท์ใหม่ที่มีลักษณะเดียวกันหรือหมวดคำเดียวกัน นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบใหม่อีกครั้ง จนกระทั่งได้คำดัชนีที่เหมาะสมและได้คำศัพท์ครบตามจำนวน 90 คำ

9. นำแบบทดสอบที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองเพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง จำนวน 10 คน ผู้วิจัยจึงดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัย Pretest-Posttest Design (Pretest-Posttest Randomized) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบการอ่านก่อนและหลังการทดลอง ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลอง

ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
E 1	T1	X 1	T 1
E 2	T2	X 2	T 2

เมื่อ E 1	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่ 1 ใช้ศึกษาการสอนอ่านโดยใช้บัตรคำ
E 2	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่ 2 ใช้ศึกษาการสอนอ่านโดยใช้บัตรคำประกอบภาพ
T1	แทน	การทดสอบความสามารถในการอ่านคำก่อนการสอนโดยใช้บัตรคำ
T2	แทน	การทดสอบความสามารถในการอ่านคำก่อนการสอนโดยใช้บัตรคำประกอบภาพ
X 1	แทน	วิธีการสอนอ่านโดยใช้บัตรคำ
X 2	แทน	วิธีการสอนอ่านโดยใช้บัตรคำประกอบภาพ
T 1	แทน	การทดสอบความสามารถในการอ่านคำหลังการสอนโดยใช้บัตรคำ

T 2 แทน การทดสอบความสามารถในการอ่านคำหลังการสอนโดยใช้บัตรคำประกอบภาพ

5.2 วิธีดำเนินการทดลอง

การทดลองในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา ปีการศึกษา 2549 เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน เวลา 14.30 - 15.30 น. โดยแบ่งเป็นการสอนเป็น 2 ชุด กลุ่มตัวอย่างที่ 1 สอนโดยใช้บัตรคำ 30 นาที และการสอนโดยใช้บัตรคำประกอบภาพ 30 นาที รวมทั้งสิ้น 30 ครั้ง และมีการทดสอบก่อนการทดลอง และหลังการทดลองในแต่ละสัปดาห์ มีลำดับขั้นตอนดังนี้

การสอนโดยใช้บัตรคำ

วันจันทร์ กิจกรรมทดสอบการอ่านคำจากแบบทดสอบการอ่าน

ขั้นที่ 1 ทดสอบความสามารถในการอ่านคำก่อนการสอน (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบการอ่านคำที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำภายในเวลา 10 วินาที อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องชัดเจน ได้ 1 คะแนน อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องหรือไม่อ่านออกเสียงไม่ได้คะแนน บันทึกผลการอ่านในแบบบันทึกผลการอ่าน (ทดสอบการอ่านที่ละคนจนครบ 5 คน)

วันอังคาร กิจกรรมการเติมคำให้สมบูรณ์และอ่านออกเสียงคำ

ขั้นที่ 1 ครูยกบัตรคำให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกันตามครูทีละคำจนครบ 15 คำ

ขั้นที่ 2 ครูยกบัตรคำให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำพร้อมกันทีละคำจนครบ 15 คำ

ขั้นที่ 3 นักเรียนทำแบบฝึกหัด ชุดที่ 1 การเติมคำให้สมบูรณ์ แล้วอ่านออกเสียงคำทีละคำ โดยอ่านทีละคนจนครบ 5 คน

วันพุธ กิจกรรมการเขียนคำใหม่ให้ถูกต้องจากการประสมคำและอ่านออกเสียงคำ

ขั้นที่ 1 ครูยกบัตรคำให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกันตามครูทีละคำจนครบ 15 คำ

ขั้นที่ 2 ครูยกบัตรคำให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำพร้อมกันทีละคำจนครบ 15 คำ

ขั้นที่ 3 นักเรียนทำแบบฝึกหัด ชุดที่ 2 การเขียนคำใหม่ให้ถูกต้องจากการประสมคำ แล้วอ่านออกเสียงคำทีละคำ โดยอ่านทีละคนจนครบ 5 คน

วันพฤหัสบดี กิจกรรมการเขียนคำจากการเรียงพยัญชนะและสระให้ถูกต้องและ

อ่านออกเสียง

ขั้นที่ 1 ครูยกบัตรคำให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกันตามครูทีละคำจนครบ 15 คำ

ขั้นที่ 2 ครูยกบัตรคำให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำพร้อมกันทีละคำจนครบ 15 คำ

ขั้นที่ 3 นักเรียนทำแบบฝึกหัด ชุดที่ 3 การเขียนคำจากการเรียงพยัญชนะและสระ แล้วอ่านออกเสียงคำทีละคำ โดยอ่านทีละคนจนครบ 5 คน

วันศุกร์ กิจกรรมการทดสอบการอ่านคำโดยใช้แบบทดสอบการอ่านคำ (ทดสอบหลังเรียน)

ขั้นที่ 1 ทดสอบความสามารถในการอ่านคำหลังการสอน (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบการอ่านคำที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำภายในเวลา 10 วินาที อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องชัดเจน ได้ 1 คะแนน อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องหรือไม่อ่านออกเสียงไม่ได้คะแนน บันทึกผลการอ่านในแบบบันทึกผลการอ่าน (ทดสอบการอ่านทีละคนจนครบ 5 คน)

การสอนโดยใช้บัตรคำประกอบภาพ

วันจันทร์ กิจกรรมทดสอบการอ่านคำจากแบบทดสอบการอ่าน

ขั้นที่ 1 ทดสอบความสามารถในการอ่านคำก่อนการสอน (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบการอ่านคำที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำภายในเวลา 10 วินาที อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องชัดเจน ได้ 1 คะแนน อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องหรือไม่อ่านออกเสียงไม่ได้คะแนน บันทึกผลการอ่านในแบบบันทึกผลการอ่าน (ทดสอบการอ่านทีละคนจนครบ 5 คน)

วันอังคาร กิจกรรมการเติมคำให้สมบูรณ์และอ่านออกเสียงคำ

ขั้นที่ 1 ครูยกบัตรคำประกอบภาพ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกันตามครูทีละคำจนครบ 15 คำ

ขั้นที่ 2 ครูยกบัตรคำประกอบภาพให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำพร้อมกันทีละคำจนครบ 15 คำ

ขั้นที่ 3 นักเรียนทำแบบฝึกหัด ชุดที่ 1 การเติมคำให้สมบูรณ์ แล้วอ่านออกเสียงคำทีละคำ โดยอ่านทีละคนจนครบ 5 คน

วันพุธ กิจกรรมการเขียนคำใหม่ให้ถูกต้องจากการประสมคำและอ่านออกเสียงคำ

ขั้นที่ 1 ครูยกบัตรคำประกอบภาพให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกันตามครูทีละคำจนครบ 15 คำ

ขั้นที่ 2 ครูยกบัตรคำประกอบภาพให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำพร้อมกันทีละคำจนครบ 15 คำ

ขั้นที่ 3 นักเรียนทำแบบฝึกหัด ชุดที่ 2 การเขียนคำใหม่ให้ถูกต้องจากการประสมคำ แล้วอ่านออกเสียงคำทีละคำ โดยอ่านทีละคนจนครบ 5 คน

วันพฤหัสบดี กิจกรรมการเขียนคำจากการเรียงพยัญชนะและสระให้ถูกต้องและอ่านออกเสียง

ขั้นที่ 1 ครูยกบัตรคำให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกันตามครูทีละคำจนครบ 15 คำ

ขั้นที่ 2 ครูยกบัตรคำประกอบภาพให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำพร้อมกันทีละคำจนครบ 15 คำ

ขั้นที่ 3 นักเรียนทำแบบฝึกหัด ชุดที่ 3 การเขียนคำจากการเรียงพยัญชนะและสระแล้วอ่านออกเสียงคำทีละคำ โดยอ่านทีละคนจนครบ 5 คน

วันศุกร์ กิจกรรมการทดสอบการอ่านคำโดยใช้แบบทดสอบการอ่านคำ (ทดสอบหลังเรียน)

ขั้นที่ 1 ทดสอบความสามารถในการอ่านคำหลังการสอน (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบการอ่านคำที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำภายในเวลา 10 วินาที อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องชัดเจน ได้ 1 คะแนน อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องหรือไม่อ่านออกเสียงไม่ได้คะแนน บันทึกผลการอ่านในแบบบันทึกผลการอ่าน (ทดสอบการอ่านทีละคนจนครบ 5 คน)

ดำเนินการทดลองการสอนอ่าน โดยใช้บัตรคำและการสอนโดยใช้บัตรคำประกอบภาพตามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นด้วยตนเองตามที่กำหนด ดังนี้

ตารางที่ 2 ระยะเวลาการทดลอง

สัปดาห์ที่	ครั้งที่	วัน	รายการที่ฝึก
1			
	1	จันทร์	ทดสอบการอ่านคำโดยใช้แบบทดสอบการอ่านคำประสมสระเอีย 1 พยางค์ เปีย เคียว เลี้ย เตี้ย เตียง เจียง เลี้ยง เจียน เทียน เปียก เกวียน เขี้ยว เสียม เขี่ย เทียง
	2	อังคาร	กิจกรรมการอ่านคำแล้วเติมคำให้สมบูรณ์
	3	พุธ	กิจกรรมการเขียนคำใหม่ให้ถูกต้องจากการประสมคำและอ่านออกเสียงคำ
	4	พฤหัสบดี	กิจกรรมการเขียนคำจากการเรียงพยัญชนะและสระให้ถูกต้อง
	5	ศุกร์	การทดสอบการอ่านคำ
2			
	6	จันทร์	ทดสอบการอ่านคำโดยใช้แบบทดสอบการอ่านคำประสมสระเอีย 2 พยางค์ เสียงดัง กุนเจียง ไช้เจียว มะเมีย วงเวียน ตะเกียบ ตะเกียง ทูเรียน เสียวใจ ตะเพียน เต้าเจี้ยว เกี้ยวปู ระเบียง นักเรียน ไม้เรียว
	7	อังคาร	กิจกรรมการอ่านคำแล้วเติมคำให้สมบูรณ์
	8	พุธ	กิจกรรมการเขียนคำใหม่ให้ถูกต้องจากการประสมคำและอ่านออกเสียงคำ
	9	พฤหัสบดี	กิจกรรมการเขียนคำจากการเรียงพยัญชนะและสระให้ถูกต้อง
	10	ศุกร์	การทดสอบการอ่านคำ

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สัปดาห์ที่	ครั้งที่	วัน	รายการที่ฝึก
5			
	21	จันทร์	ทดสอบการอ่านคำโดยใช้แบบทดสอบการอ่านคำ ประสมสระอัว 1 พยางค์ รั้ว บัว หัว ถั่ว ครัว ขวด บวบ มวย ส้วม กล้วย อ้วน หมวก ถ้วย วัว ง่วง
	22	อังคาร	กิจกรรมการอ่านคำแล้วเติมคำให้สมบูรณ์
	23	พุธ	กิจกรรมการเขียนคำใหม่ให้ถูกต้องจากการประสม คำและอ่านออกเสียงคำ
	24	พฤหัสบดี	กิจกรรมการเขียนคำจากการเรียงพยัญชนะและสระ ให้ถูกต้อง
	25	ศุกร์	การทดสอบการอ่านคำ
6			
	26	จันทร์	ทดสอบการอ่านคำโดยใช้แบบทดสอบการอ่าน คำ ประสมสระอัว 2 พยางค์ ไบบัว รุ้ว หน้าจั่ว ถั่วคั่ว มะม่วง ชาวสวน หัวเข้า ก้วยเตี้ยว หัวเราะ ตัวนอน ข้าวสวย ฦวมก ฝ้าวม ของขวัญ ตำรวจ
	27	อังคาร	กิจกรรมการอ่านคำแล้วเติมคำให้สมบูรณ์
	28	พุธ	กิจกรรมการเขียนคำใหม่ให้ถูกต้องจากการประสม คำและอ่านออกเสียงคำ
	29	พฤหัสบดี	กิจกรรมการเขียนคำจากการเรียงพยัญชนะและสระ ให้ถูกต้อง
	30	ศุกร์	การทดสอบการอ่านคำ

3) ชั้นหลังการทดลอง

3.1) ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) ด้วยการสอนอ่านโดยใช้บัตรคำกับการอ่าน โดยใช้บัตรคำประกอบภาพและบันทึกการอ่านคำชุดเดียวกับการทดสอบก่อนการทดลองและทำการบันทึกผลคะแนนลงในแบบบันทึกเพื่อนำผลมาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านคำภาษาไทย

3.2) ผู้วิจัยบันทึกคะแนนผลการทดสอบหลังการสอนเก็บไว้ เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำด้วยวิธีการสอนอ่านโดยใช้บัตรคำกับการสอนโดยใช้บัตรคำประกอบภาพ ก่อนและหลังการทดลอง โดยการหาค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังการสอนโดยใช้บัตรคำกับการสอนโดยใช้บัตรคำประกอบภาพ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการสอนด้วยบัตรคำกับการสอนด้วยบัตรคำประกอบภาพ มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏดังตารางต่อไป

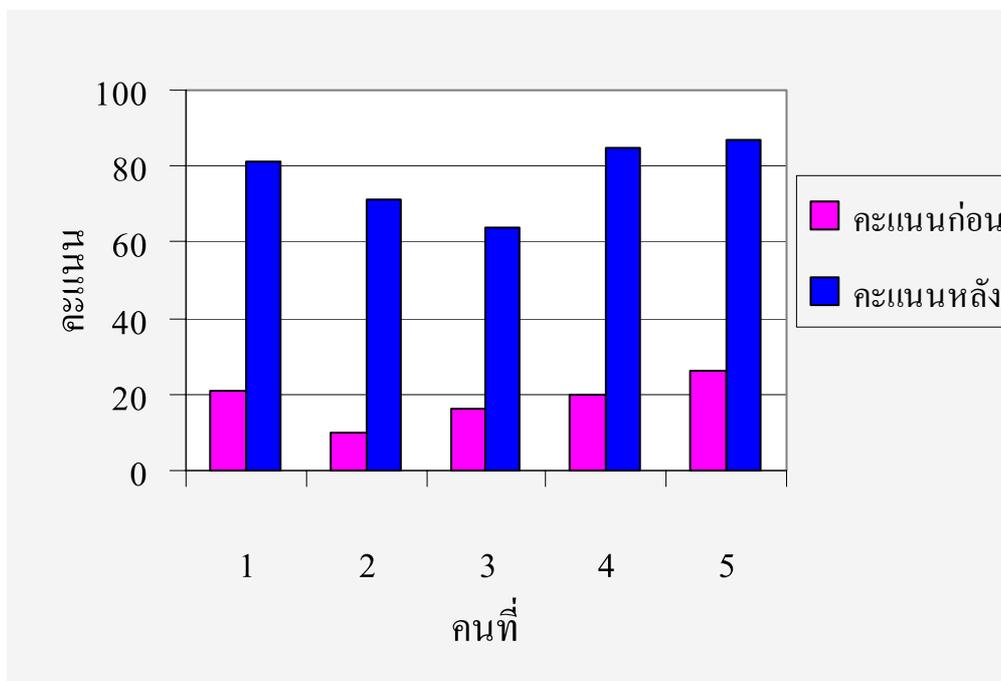
ตารางที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถทางการอ่านของนักเรียนแต่ละคน ก่อนและหลัง การทดลอง โดยวิธีการสอนด้วยบัตรคำ

คนที่	คะแนนก่อน การทดลอง(X)	คะแนนหลัง การทดลอง(Y)	ผลต่างของคะแนนก่อน และหลังการทดลอง
1	21	81	60
2	10	71	61
3	16	64	48
4	20	85	65
5	26	87	61
ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	18.60	77.60	59

หมายเหตุ คะแนนเต็ม 90 คะแนน

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ที่ได้รับการสอนด้วยบัตรคำ ก่อนการทดลองมีคะแนนเรียงลำดับดังนี้ 21-10-16-20-25 คะแนน และมีค่าเฉลี่ยคะแนนรวมก่อนการทดลอง เท่ากับ 18.60 หลังการทดลองมีคะแนนเรียงลำดับดังนี้ 81-71-64-85-82 คะแนน และมีค่าเฉลี่ยคะแนนรวมหลังการทดลอง เท่ากับ 77.60 ผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลองเรียงลำดับได้ดังนี้ 60-61-48-65-61 และมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลต่างก่อนและหลังการทดลอง เท่ากับ 59

แผนภูมิที่ 1 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถทางการอ่านของนักเรียนแต่ละคน ก่อนและหลังการทดลอง โดยวิธีการสอนด้วยบัตรคำ

จากแผนภูมิที่ 1 พบว่าความสามารถในการอ่านคำ หลังทดลองการสอนด้วยบัตรคำ สูงกว่าก่อนการทดลอง โดยก่อนการทดลอง คนที่หนึ่ง อ่านได้ 21 คำ คนที่สองอ่านได้ 10 คำ คนที่สามอ่านได้ 16 คำ คนที่สี่อ่านได้ 20 คำ และคนที่ห้าอ่านได้ 25 คำ และหลังการทดลอง คนที่หนึ่ง อ่านได้ 81 คำ คนที่สองอ่านได้ 71 คำ คนที่สามอ่านได้ 64 คำ คนที่สี่อ่านได้ 85 คำ และคนที่ห้าอ่านได้ 82 คำ จากคำทั้งหมด 90 คำ

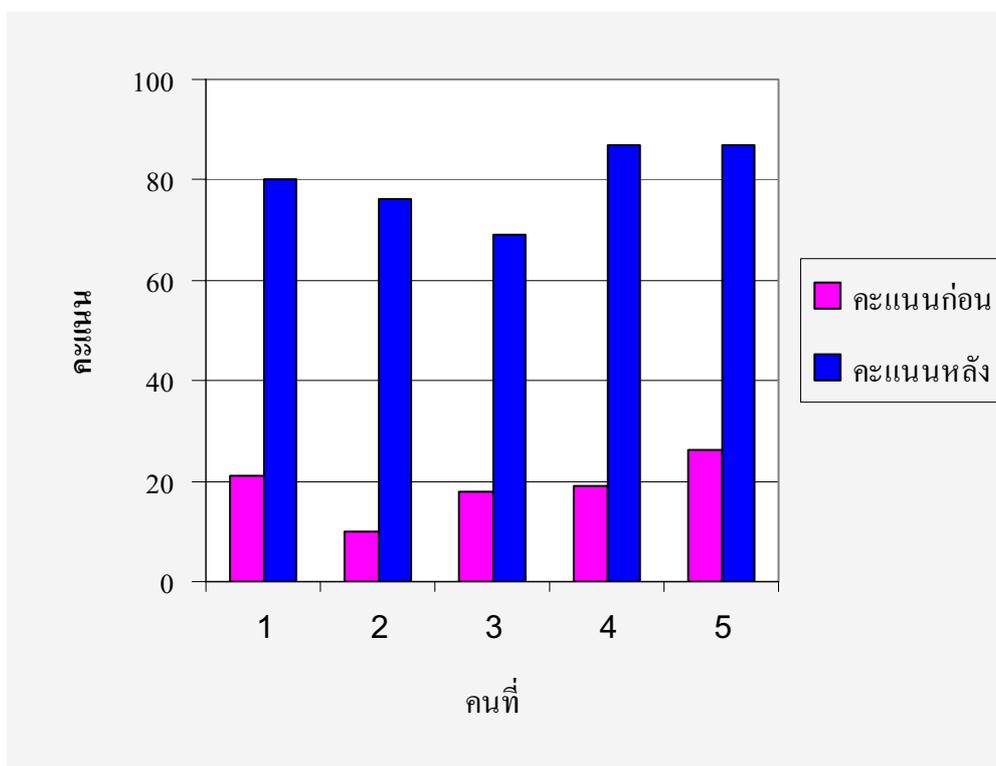
ตารางที่ 4 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถทางการอ่านของนักเรียนแต่ละคน ก่อนและหลังการทดลองโดยวิธีการสอนด้วยบัตรคำประกอบภาพ

คนที่	คะแนนก่อนการทดลอง(X)	คะแนนหลังการทดลอง(Y)	ผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง
1	21	80	59
2	10	76	66
3	18	69	51
4	19	87	68
5	26	87	61
ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	18.80	79.80	58.80

หมายเหตุ คะแนนเต็ม 90 คะแนน

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ที่ได้รับการสอนด้วยบัตรคำ ก่อนการทดลองมีคะแนนเรียงลำดับดังนี้ 21-10-18-19-26 คะแนน และมีค่าเฉลี่ยคะแนนรวมก่อนการทดลอง เท่ากับ 18.80 หลังการทดลองมีคะแนนเรียงลำดับดังนี้ 80-76-69-87-87 คะแนน และมีค่าเฉลี่ยคะแนนรวมหลังการทดลอง เท่ากับ 79.80 ผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลองเรียงลำดับได้ดังนี้ 59-66-51-68-61 และมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลต่างก่อนและหลังการทดลอง เท่ากับ 58.80

แผนภูมิที่ 2 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถทางการอ่านของนักเรียนแต่ละคน ก่อนและหลังการทดลอง โดยวิธีการสอนด้วยบัตรคำประกอบภาพ

จากแผนภูมิที่ 2 พบว่าความสามารถในการอ่านคำ หลังทดลองการสอนด้วยบัตรคำ สูงกว่าก่อนการทดลอง โดยก่อนการทดลอง คนที่หนึ่ง อ่านได้ 21 คำ คนที่สองอ่านได้ 10 คำ คนที่สามอ่านได้ 18 คำ คนที่สี่อ่านได้ 19 คำ และคนที่ห้าอ่านได้ 26 คำ และหลังการทดลอง คนที่หนึ่ง อ่านได้ 80 คำ คนที่สองอ่านได้ 76 คำ คนที่สามอ่านได้ 69 คำ คนที่สี่อ่านได้ 87 คำ และคนที่ห้าอ่านได้ 87 คำ จากคำทั้งหมด 90 คำ

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านระหว่างกลุ่มที่สอน โดยวิธีการสอนด้วยบัตรคำ
กับการสอนด้วยบัตรคำประกอบภาพ ก่อนและหลังการทดลอง จำนวน 6 สัปดาห์

กลุ่มทดลองที่	คะแนนเฉลี่ยก่อน การทดลอง(X)	คะแนนเฉลี่ยหลัง การทดลอง(Y)	ผลต่างของคะแนนเฉลี่ย ก่อนและหลังการทดลอง
E 1	18.60	77.60	59
E 2	18.80	79.80	58.80

จากตาราง 5 พบว่า นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ที่ได้รับการสอนด้วย
บัตรคำและบัตรคำประกอบภาพ ก่อนได้รับการสอนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 18.60 คะแนน และ
18.80 คะแนน และหลังได้รับการสอนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 77.60 คะแนน และ 79.80 คะแนน
ผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง เท่ากับ 59 คะแนน และ 58.80 คะแนน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงทดลองที่ศึกษาความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน และความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านระหว่างการสอนโดยใช้บัตรคำตัวอักษรและการสอนโดยใช้บัตรคำประกอบภาพ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องได้ตระหนักถึงความสำคัญและส่งเสริมการจัดประสบการณ์ด้านการอ่านคำแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มีปัญหาด้านการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อนักเรียนในต่อไป

วัตถุประสงค์การศึกษา

เพื่อศึกษาความแตกต่างในการสอนอ่านเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านระหว่างการสอนโดยใช้บัตรคำกับการสอนโดยใช้บัตรคำประกอบภาพ

ขอบเขตของการศึกษา

ประชากรที่ศึกษา คือ นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านปัญญาปกติ และไม่มีคามพิการซ้อนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 16 คน โดยใช้แบบตรวจคัดกรองแบบสำรวจปัญหาในการเรียนสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ แบบสำรวจปัญหาในการเรียนรู้เฉพาะด้าน และ ของ ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู แล้วนำมาประเมินคัดกรองโดยให้ครูประจำชั้นเป็นผู้ให้ข้อมูลนำไปแปรผลคัดเลือกเด็กที่มีคะแนนการอ่านในระดับที่ต่ำกว่าตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 10 แล้วนำเด็กที่ได้มาจับฉลากเป็นกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

- 1) แผนการสอนโดยใช้บัตรคำ 6 แผน
- 2) แผนการสอนโดยใช้บัตรคำประกอบภาพ 6 แผน
- 3) แบบฝึกหัด

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ขั้นตอนการทดลอง

- 1.1 ครูประจำชั้นและครูผู้สอนคัดเลือกเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน
- 1.2 ผู้วิจัยพูดคุยซักถามครูผู้สอนเกี่ยวกับเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน แล้วให้ครูผู้สอนใช้แบบสำรวจปัญหาในการเรียนสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
- 1.3 แปรผลการใช้แบบสำรวจปัญหาในการเรียนสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และนำเด็กมาทดสอบความสามารถในการอ่านสระ
- 1.4 กำหนดหมวดคำที่ใช้ในการสอนและพัฒนาเครื่องมือ

2. ขั้นตอนการทดลอง

แบ่งกลุ่มทดลองเป็น 2 กลุ่มกลุ่มละ 5 คน โดยกลุ่มที่ 1 สอนโดยใช้บัตรคำตัวอักษร กลุ่มที่ 2 สอนโดยใช้บัตรคำประกอบภาพ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 60 นาที ตั้งแต่วันที่ 15 มกราคม 2550 ถึงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2550

ตามแผนการสอน 12 แผน และชุดแบบฝึกทักษะ 6 ชุด โดยแบ่งกิจกรรมในแต่ละวัน ดังนี้

วันจันทร์ กิจกรรมทดสอบการอ่านคำ (ทดสอบก่อนเรียน)

วันอังคาร กิจกรรมการอ่านคำแล้วเติมคำให้สมบูรณ์

วันพุธ กิจกรรมการเขียนคำใหม่ให้ถูกต้องจากการประสมคำและอ่านออกเสียง

วันพฤหัสบดี กิจกรรมการเขียนคำจากการเรียงพยัญชนะและสระให้ถูกต้อง

วันศุกร์ กิจกรรมการทดสอบการอ่านคำ (ทดสอบหลังเรียน)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยการศึกษาคำความสามารถทางการอ่าน จากการสอนโดยใช้บัตรคำและการสอนโดยใช้บัตรคำประกอบภาพ ก่อนและหลังการทดลอง แล้วนำคะแนนที่สอนโดยใช้บัตรคำตัวอักษรมาเปรียบเทียบกับการสอนโดยใช้บัตรคำประกอบภาพ ซึ่งแยกวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้วยวิธีการสอนด้วยบัตรคำ โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของผลการอ่านก่อนและหลังการทดลอง

2. ความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้วยวิธีการสอนด้วยบัตรคำประกอบภาพ โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของผลการอ่านก่อนและหลังการทดลอง

3.ความสามารถทางการอ่านคำก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้วิธีการสอนอ่านโดยใช้บัตรคำกับการสอน โดยใช้บัตรคำประกอบภาพ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ในการสอน โดยใช้บัตรคำตัวอักษร และการสอน โดยใช้บัตรคำประกอบภาพของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 10 คน 2 กลุ่มตัวอย่าง ในกลุ่มที่สอนโดยใช้บัตรคำประกอบภาพมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มที่สอนโดยใช้บัตรคำตัวอักษร

อภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาความสามารถในการสอนอ่าน โดยใช้บัตรคำตัวอักษรกับการสอนอ่าน โดยใช้บัตรคำประกอบภาพ ปรากฏผลคะแนนดังนี้

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ที่ได้รับการสอนด้วยบัตรคำ ก่อนการทดลองมีคะแนนเรียงลำดับดังนี้ 21-10-16-20-25 คะแนน และมีค่าเฉลี่ยคะแนนรวมก่อนการทดลองเท่ากับ 18.60 หลังการทดลองมีคะแนนเรียงลำดับดังนี้ 81-71-64-85-82 คะแนน และมีค่าเฉลี่ยคะแนนรวมหลังการทดลอง เท่ากับ 77.60 ผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลองเรียงลำดับได้ดังนี้ 60-61-48-65-61 และมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลต่างก่อนและหลังการทดลอง เท่ากับ 59

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ที่ได้รับการสอนด้วยบัตรคำ ก่อนการทดลองมีคะแนนเรียงลำดับดังนี้ 21-10-18-19-26 คะแนน และมีค่าเฉลี่ยคะแนนรวมก่อนการทดลองเท่ากับ 18.80 หลังการทดลองมีคะแนนเรียงลำดับดังนี้ 80-76-69-87-87 คะแนน และมีค่าเฉลี่ยคะแนนรวมหลังการทดลอง เท่ากับ 79.80 ผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลองเรียงลำดับได้ดังนี้ 59-66-51-68-61 และมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลต่างก่อนและหลังการทดลอง เท่ากับ 58.80

นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ที่ได้รับการสอนด้วยบัตรคำและบัตรคำประกอบภาพ ก่อนได้รับการสอนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 18.60 คะแนน และ 18.80 คะแนน และหลังได้รับการสอนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 77.60 คะแนน และ 79.80 คะแนน ผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง เท่ากับ 59 คะแนน และ 58.80 คะแนน

จากคะแนนจะเห็นได้ว่าการสอนโดยใช้บัตรคำกับการสอนโดยใช้บัตรคำประกอบภาพมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการสอนใกล้เคียงกัน หลังการทดลองพบว่ากลุ่มที่สอนโดยใช้บัตรคำประกอบภาพมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มที่สอนโดยใช้บัตรคำตัวอักษรเนื่องจากเด็กที่ได้รับการสอน

โดยใช้บัตรคำประกอบภาพสามารถจดจำคำและอ่านคำจากรูปภาพและเรียนรู้ได้จากรูปภาพจึง สอดคล้องกับ แฟรงค์ แมรี และลอว์เรนซ์ (Frank Mary and Lawrence ; อ้างถึงใน บันลือ พฤษะวัน 2532 : 14) ได้ทำการค้นคว้าและพบว่าเด็กเรียนอ่านทางตา เด็กใช้สามารถอ่านภาพที่ สัมพันธ์กับคำหรืออ่านบัตรคำประกอบภาพพอรู้จักภาพนั้นเขาก็สามารถอ่านคำได้ ชม ภูมิภาค (2524) กล่าวว่าภาพ ให้นักเรียนเข้าใจเรื่องราวดี รูปภาพช่วย ความสนใจของนักเรียนและเป็น จุดรวมความสนใจ วาสนา ชาวหา (2533:27) กล่าวว่า ภาพแสดงเรื่องความเพียรเรื่องเดียว และชี้ ชัดในสิ่งที่ต้องการสื่อความหมาย บัตรภาพยังช่วยสร้างจุดสนใจและยังช่วยให้เด็กจำได้มากกว่า การใช้ตัวอักษรเพียงอย่างเดียว สอดคล้องกับ ประเทิน มหาจันทร์ (2530 : 143-144) กล่าวว่า วิธีสอนให้เด็กใช้วิธีจดจำคำโดยให้ความสำคัญต่อการจดจำรูปคำมากกว่ารูปของตัวอักษรนั้นแสดง ว่านักเรียนที่ความบกพร่องทางการเรียนรู้สามารถอ่านคำได้จากภาพ ดวงใจ วรรณสังข์ (2511: บทคัดย่อ) กล่าวว่า ความสามารถในการจำพยัญชนะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หลังการ สอนโดยใช้ชุดนิทานประกอบภาพสูงกว่า ความสามารถจำพยัญชนะโดยก่อนการสอนโดยใช้ชุด การสอน จากการทดลองการประกอบสอนโดยใช้บัตรภาพ บัตรคำมีความจำเป็นต่อกระบวนการ เรียนรู้ด้านการจดจำตัวพยัญชนะ ซึ่งจะส่งผลต่อการอ่านของเด็ก วรรณิ โสมประยูร (2534 : 133) กล่าวว่า การสอนอ่านโดยใช้บัตรภาพ บัตรคำ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการสอนอ่านแก่เด็กที่อยู่ใน วิทยาลัยประถมศึกษา สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ซึ่งมีปัญหาในการจำ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด จึงจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องใช้สื่อการสอน เข้ามาช่วย ส่งเสริมในด้านการอ่าน บัตรภาพ และบัตรคำ จึงมีส่วนในการส่งเสริมการอ่านของเด็กและ สามารถกระตุ้น และเป็นแรงจูงใจในการอ่านให้เด็กอ่านและจดจำ

จากการศึกษาของนักจิตวิทยาการศึกษาในทศวรรษที่ผ่านมาสรุปได้ว่า สิ่งเร้าที่เป็นรูปภาพ มีอิทธิพลต่อการจำสูงยิ่งกว่าสิ่งเร้าที่เป็นคำ หรือกล่าวได้อีกอย่างหนึ่งว่าสิ่งเร้าที่เป็นรูปภาพระลึก ได้ดีกว่าการระลึกจากสิ่งเร้าที่เป็นคำ ถึงแม้ว่าวิธีการเสนอสิ่งเร้า วิธีทดสอบที่กระทำกับกลุ่ม ตัวอย่างมีลักษณะที่แตกต่างกันก็ตาม (เซวงศักดิ์ จันทร์ชมภู 2525,อ้างถึงในวัลภา ปาเฮ 2533 : 12) และ เดล (Dale , 1948) กล่าวว่ารูปภาพช่วยให้ผู้เรียนคงไว้ซึ่งความจำในเรื่องราวที่ เรียนได้จากหนังสือหรือของจริง รูปภาพสามารถเอาชนะเรื่องระยะทางและเวลา คือสามารถนำเอา สิ่งที่เกิดขึ้นนานมาแล้วมาสู่ผู้ดูได้ และครูสามารถนำเอาสิ่งที่เกิดขึ้นนานมาแล้วมาสู่ผู้ดูได้ และครู สามารถใช้ภาพสอนแทนของจริงได้

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า การสอนโดยใช้บัตรคำประกอบภาพ เป็นการสอนอ่านที่ ทำให้เด็กสามารถจดจำคำและรูปคำที่สัมพันธ์กับภาพได้ดี ทำให้มีความสามารถในการอ่านคำได้ สูงกว่าการสอนโดยใช้บัตรคำที่ไม่มีภาพประกอบ ดังนั้น การสอนโดยใช้บัตรคำประกอบภาพจึง

เหมาะที่จะนำไปใช้ในการสอนเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้การอ่านคำได้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะทั่วไป

การศึกษาครั้งนี้เป็นแนวคิดที่ได้จากประสบการณ์ในการปฏิบัติที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนและทำการศึกษาดังนี้

1. จากผลการทดลองพบว่าความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้วยวิธีการสอนด้วยบัตรคำ และการสอนด้วยบัตรคำประกอบภาพหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้จะนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะในการอ่านคำ

2. ควรคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมในการจัดกิจกรรมที่จะทำให้รบกวนการสอนเสริมและทำให้ขาดสมาธิในการฝึก

3. การจัดประสบการณ์ควรกระตุ้นให้เด็กคิดและกระตุ้นให้เด็กได้ใช้ความพยายามในการอ่านคำและจำคำให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การทดลองในครั้งนี้ ผู้ทดลองได้ทดลองการสอนอ่านคำโดยใช้บัตรคำตัวอักษรและการสอนโดยใช้บัตรคำประกอบภาพกับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ควรมีการทดลองหรือวิจัยกับเด็กในระดับชั้นอื่น ๆ ด้วย

2. ควรนำวิธีการสอนอ่านคำโดยใช้บัตรคำตัวอักษรและการสอนโดยใช้บัตรคำประกอบภาพทดลองใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

3. ควรศึกษาความสามารถในการอ่านคำภาษาไทยของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้วิธีการหรือเครื่องมืออื่น ๆ เช่น การใช้คำคล้องจอง เกม สำนวน-สุภาษิต หรือโดมิโนคำศัพท์ เป็นต้น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กรมวิชาการ. แนวทางการประเมินผลด้วยทางเลือกใหม่ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2546.

_____ . ก การใช้สื่อการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2546.

_____ . ข หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เล่ม 1 ตามหลักสูตร
ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว, 2521.

กรรณิการ์ พวงเกษม. ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ :
ไทยวัฒนาพานิช, 2535.

ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์. แนวการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ ฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู,
2524.

กานดา พุ่มพุ่ม. “ LD ความเกี่ยวข้องกัลป์สมองส่วนกลาง.” ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว
มหาวิทยาลัยศิลปากร.(อัดสำเนา)

โกสุม สุฉันทบุตร. “ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้
จากการสอนโดยใช้สื่อวงล้อ.” ปรินญาณิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2549.

จินตนา ไบชูกายี.การเขียนสื่อการสอน. กรุงเทพฯ ฯ : สุวีริยสาส์น, 2534.

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน. จิตวิทยาการอ่าน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2525.

ชาลววิทย์ พรนภดล. “ภาวะการเรียนรู้บกพร่อง.” เอกสารประกอบวิชา 463 430 พื้นฐานภาวะ ความ
บกพร่อง ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547. (อัดสำเนา)

เตือนใจ กรุยกระโทก. “การศึกษาศึกษาผลการสอนซ่อมเสริมด้านความเข้าใจในการอ่านและ การเขียน
สะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้หนังสือแผ่นเดียวเป็นสื่อ.” วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ, 2543.

นภดล จันท์เพ็ญ. การใช้ภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ ฯ : ดันอ้อ, 2539.

บันลือ พฤกษ์วัน. อุปเทศการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาแนวบูรณาการทางการสอน.
กรุงเทพฯ ฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2532.

_____ . มิติใหม่ในการสอนอ่าน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ ฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2538.

- เบญจพร ปัญญาข. คู่มือช่วยเหลือเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- ประเทิน มหาจันทร์. การสอนอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2530.
- ผดุง อารยะวิญญู. วิธีสอนเด็กเรียนยาก. กรุงเทพฯ : ไร่ไทยเพรส, 2546.
- _____. การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไร่ไทยเพรส, 2542.
- _____. เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ Learning Disabilities. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไร่ไทยเพรส, 2544.
- พจนา เขียนสะอาด . “การศึกษาผลการเรียนกลุ่มสาระภาษาไทย ด้านการอ่าน และเขียนเรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีสอนแบบร่วมกันเทคนิค cicc.” วิทยานิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.ถ่ายเอกสาร. 2549.
- มนเทียร พัฒนาวาศ์ . “การศึกษาความสามารถทางการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาในการเรียนรู้ จากการใช้ชุดทักษะการอ่านและการเขียนผ่านประสาทสัมผัสสามด้าน.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2548.
- มาลัย ชูเชิด . “ผลการเรียนรู้ด้านความเข้าใจการอ่านของชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการใช้แบบฝึกหัดรูปภาพ วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539.
- รัชณี ศรีไพรวรรณ. การสอนกลุ่มทักษะ 1(ภาษาไทย). กรุงเทพฯ :มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช, 2527.
- รัฐจวน อินทรกำแหง และคณะ. ภาษาวิเคราะห์ การอ่านและการวิจารณ์หนังสือ. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์, 2519.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,2536.
- วรรณิ โสมประยูร. การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2537.
- วัลปา ปาเฮ. “ผลของขนาดและประเภทของภาพลายเส้นในบทเรียนโปรแกรมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องสิ่งเสพติดคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน.” วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- วิไลพร สายจันทร์ยูร. “การสอนโดยใช้สื่อภาพลายเส้นเพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้.” วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2549.

- ศศิธร วงษ์ชาติ. “การศึกษาความเข้าใจการอ่านและความสามารถในการอ่านเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับการสอน ตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2542.
- ศันสนีย์ ฉัตรคุปต์. ความบกพร่องทางการเรียนรู้หรือแอลดี : ปัญหาการเรียนรู้ที่แก้ไขได้. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิชย์จำกัด, 2543.
- ศรียา นิยมธรรม. แบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537.
- _____. ปัญหาที่ยากทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : พรวนการพิมพ์, 2541.
- ศรียา นิยมธรรม และประภัสสร นิยมธรรม. การสอนเพื่อบรรดิการ. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต, 2520.
- สมคิด บุญบูรณ์. “การศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีการสอนอ่านตามแบบ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2546.
- สมทรัพย์ สุขอนันต์. “ภาวะความบกพร่องในการเรียนรู้.” เอกสารประกอบวิชา 463 430 พื้นฐานภาวะความบกพร่อง ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547.
(อัคราณา)
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2541.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2523.
- สุวณัฐ ไบกุลลาบ. “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติในการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2535.
- อัจฉรา นาคทรัพย์. “การศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยวิธีการสอนเป็นคำ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2546.
- อัมพร สุขเกษม. “การศึกษาเพื่ออภิปรายเนื้อหาบางประการในหลักวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้หลักภาษาศาสตร์.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2514.

อุษณี สติรัตน์. “การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาคประสิทธิ์ จังหวัดนครปฐม ที่เรียนโดยโปรแกรม
คอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์.” ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร,
2547.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- แผนการสอนด้วยบัตรคำ
- แผนการสอนด้วยบัตรคำประกอบภาพ
- แบบทดสอบความสามารถทางการอ่าน
- แบบบันทึกการอ่าน

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เรื่องคำ 1 พยางค์ ประสมด้วยสระเอีย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

วันที่ 15-19 มกราคม 2550 เวลา 30 นาที

สาระการเรียนรู้

การอ่านออกเสียงคำ คำที่ประสมด้วยสระเอีย เป็นคำที่มี 1 พยางค์ ดังต่อไปนี้ เปีย เคียว เลีย เตี้ย เตียง เจียง เลี้ยง เขียน เทียน เปียก เกวียน เขี้ยว เสียม เขี่ย เทียง สอนโดยใช้บัตรคำ กิจกรรมการอ่านคำแล้วเติมคำให้สมบูรณ์ และกิจกรรมการแยกส่วนประกอบของคำกิจกรรมการเขียนคำให้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1.นักเรียนเรียนสามารถอ่านคำต่อไปนี้เปีย เคียว เลีย เตี้ย เตียง เจียง เลี้ยง เขียน เทียน เปียก เกวียน เขี้ยว เสียม เขี่ย เทียง ได้ 12 คำจาก 15 คำ

กระบวนการเรียนรู้

๑. ขั้นนำ

ครูกล่าวทักทายนักเรียนทุกคน และให้นักเรียนฟังเพลงสระเอีย

เพลง สระเอีย(เอีย)	
คำร้อง รศ. ปิตินันท์ สุทธสาร	ทำนอง Jingle Bell
เอ-อี-ยอ เอ-อี-ยอ	รวมเรียก สระเอีย
เอีย เอีย เอีย เอีย เอีย เอีย เอีย นะ เอีย เอ้	
เอ นั้นเดินนำหน้า	อี นั้นมาข้างบน
ยอ ขอตามด้วยคน	สุขเหลือล้นไปกันสามเกลอ

๒. ขั้นสอน

1.ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับสระเอีย(เอีย) ในเรื่องรูปร่างลักษณะ การเขียนการออกเสียง และการใช้

2.ครูยกตัวอย่างคำที่ประสมด้วยสระเอีย(เอีย)จากเพลง แล้วครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับความหมายของคำและฝึกอ่านคำ

3.ครูทดสอบการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเอีย จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่าน ที่ครูสร้างขึ้นในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านก่อนการทดลอง (Pretest) ทุกคน

4.ครูนำบัตรคำ จำนวน 15 คำ มาให้นักเรียนอ่านออกเสียงทีละคนจนครบทุกคน หากนักเรียนอ่านไม่ได้ครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านตามครู

5.ครูนำบัตรคำ จำนวน 15 คำ มาให้นักเรียนอ่านออกเสียงทีละคำพร้อมกันทุกคน

6. นักเรียนทำแบบฝึก ชุดที่ 1- 3 การเติมคำให้สมบูรณ์ การแยกส่วนประกอบของคำ การเขียนคำให้ถูกต้อง แล้วอ่านออกเสียงคำที่ชุดจนครบทุกคน

ขั้นสรุป

7. ครูทดสอบการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเอีย จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่านที่ในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านก่อนการทดลอง (Posttest) ทุกคน

สื่อการเรียนการสอน

1.บัตรคำ

2.แบบฝึกหัด

3.เทปเพลงสระเอีย

การวัดผลประเมินผล

โดยการให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระเอีย จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่าน ในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านชุดที่ 1

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เรื่องคำ 2 พยางค์ ประสมด้วยสระเอีย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

วันที่ 22-26 มกราคม 2550 เวลา 30 นาที

สาระการเรียนรู้

การอ่านออกเสียงคำ คำที่ประสมด้วยสระเอีย เป็นคำที่มี 2 พยางค์ ดังต่อไปนี้ เสียงดัง กุณเชียง ไช้เจียว มะเมีย วงเวียน ตะเกียบ ตะเกียง ทูเรียน เสียใจ ตะเพียน เต้าเจี้ยว เกี้ยวปู่ ระเบียง นักเรียน ไม้เรียว สอนโดยใช้บัตรคำ กิจกรรมการอ่านคำแล้วเติมคำให้สมบูรณ์ และ กิจกรรมการแยกส่วนประกอบของคำกิจกรรมการเขียนคำให้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1.นักเรียนเรียนสามารถอ่านคำต่อไปนี้ กุณเชียง ไช้เจียว มะเมีย วงเวียน ตะเกียบ ตะเกียง ทูเรียน เสียใจ ตะเพียน เต้าเจี้ยว เกี้ยวปู่ ระเบียง นักเรียน ไม้เรียว ได้ 12 คำจาก 15 คำ

กระบวนการเรียนรู้

๑. ขั้นนำ

ครูกล่าวทักทายนักเรียนทุกคน และให้นักเรียนฟังเพลงสระเอีย

เพลง สระเอีย(เอีย)	
คำร้อง รศ. ปิตินันท์ สุทธาร	ทำนอง Jingle Bell
เอ-อี-ยอ เอ-อี-ยอ	รวมเรียก สระเอีย
เอีย เอีย เอีย เอีย เอีย เอีย เอีย นะ เอีย เอ้	
เอ นั้นเดินนำหน้า	อี นั้นมาข้างบน
ยอ ขอตามด้วยคน	สุขเหลือล้นไปกันสามเกลอ

๒. ขั้นสอน

1.ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับสระเอีย(เอีย) ในเรื่องคำที่ประสมสระเอีย ที่มี 1 พยางค์
2. ครูยกตัวอย่างคำ 2 พยางค์ที่ประสมด้วยสระเอีย(เอีย) แล้วครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับความหมายของคำและฝึกอ่านคำ

3.ครูทดสอบการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเอีย จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่าน ที่ครูสร้างขึ้นในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านก่อนการทดลอง (Pretest) ทุกคน

4.ครูนำบัตรคำ จำนวน 15 คำ มาให้นักเรียนอ่านออกเสียงทีละคนจนครบทุกคน หากนักเรียนอ่านไม่ได้ครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านตามครู

5.ครูนำบัตรคำ จำนวน 15 คำ มาให้นักเรียนอ่านออกเสียงทีละคำพร้อมกันทุกคน

6. นักเรียนทำแบบฝึก ชุดที่ 4-6 การเติมคำให้สมบูรณ์ การแยกส่วนประกอบของคำ การเขียนคำให้ถูกต้อง แล้วอ่านออกเสียงคำที่ชุดจนครบทุกคน

ขั้นสรุป

7. ครูทดสอบการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเอีย จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่านที่ในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านก่อนการทดลอง (Posttest) ทุกคน

สื่อการเรียนการสอน

1.บัตรคำ

2.แบบฝึกหัด

3.เทปเพลงสระเอีย

การวัดผลประเมินผล

โดยการให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระเอีย จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่าน ในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านชุดที่ 2

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เรื่องคำ 1 พยางค์ ประสมด้วยสระเอื้อ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

วันที่ 29-31 มกราคม 2550 ถึง

วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2550

เวลา 30 นาที

สาระการเรียนรู้

การอ่านออกเสียงคำ คำที่ประสมด้วย สระอัว เป็นคำที่มี 1 พยางค์ ดังต่อไปนี้ เขื่อน เลื้อ เนื้อ เลื้อย เรือน เชือก เพื่อน เรือ เสือ ผือก เตือด กลือ เสือ เบื้อ เจือก สอนโดยใช้บัตรคำ กิจกรรมการอ่านคำแล้วเติมคำให้สมบูรณ์ และกิจกรรมการแยกส่วนประกอบของ คำกิจกรรมการเขียนคำให้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1.นักเรียนเรียนสามารถอ่านคำต่อไปนี้ เขื่อน เลื้อ เนื้อ เลื้อย เรือน เชือก เพื่อน เรือ เสือ ผือก เตือด กลือ เสือ เบื้อ เจือก ได้ 12 คำจาก 15 คำ

กระบวนการเรียนรู้

๑. ขั้นนำ

ครูกล่าวทักทายนักเรียนทุกคน และให้นักเรียนฟังเพลงสระเอื้อ

เพลง สระเอื้อ	
คำร้อง รศ. ปิตินันท์ สุทธาร	ทำนอง Jingle Bell
เอ-อื้อ-ยอ เอ-อื้อ-ยอ	รวมเรียก สระเอื้อ
เอื้อ เอื้อ เอื้อ เอื้อ เอื้อ นะ เอื้อ เฮ้	
เอ นั้นเดินนำหน้า	อื้อ นั้นมาข้างบน
ออ ขอตามด้วยคน	สุขเหลือล้นไปกันสามเกลอ

๒. ขั้นสอน

- 1.ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับสระเอื้อ ในเรื่องคำที่ประสมสระเอื้อ ที่มี 1 พยางค์
2. ครูยกตัวอย่างคำ 2 พยางค์ที่ประสมด้วยสระเอื้อ แล้วครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับ ความหมายของคำและฝึกอ่านคำ

3.ครูทดสอบการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเอื้อ จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่าน ที่ครูสร้างขึ้นในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านก่อนการทดลอง (Pretest) ทุกคน

4.ครูนำบัตรคำ จำนวน 15 คำ มาให้นักเรียนอ่านออกเสียงทีละคนจนครบทุกคน หากนักเรียนอ่านไม่ได้ครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านตามครู

5.ครูนำบัตรคำ จำนวน 15 คำ มาให้นักเรียนอ่านออกเสียงทีละคำพร้อมกันทุกคน

6. นักเรียนทำแบบฝึกชุดที่ 7-9 การเติมคำให้สมบูรณ์ การแยกส่วนประกอบของคำ การเขียนคำให้ถูกต้อง แล้วอ่านออกเสียงคำที่ชุดจนครบทุกคน

ขั้นสรุป

7. ครูทดสอบการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเอื้อ จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่านที่ในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านก่อนการทดลอง (Posttest) ทุกคน

สื่อการเรียนการสอน

1.บัตรคำ

2.แบบฝึกหัด

3.เทปเพลงสระเอื้อ

การวัดผลประเมินผล

โดยการให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระเอื้อ จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่าน ในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านชุดที่ 3

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เรื่องคำ 2 พยางค์ ประสมด้วยสระเอื้อ
วันที่ 5-9 กุมภาพันธ์ 2550 เวลา 30 นาที

สาระการเรียนรู้

การอ่านออกเสียงคำ คำที่ประสมด้วย สระเอื้อ เป็นคำที่มี 2 พยางค์ ดังต่อไปนี้ พายเรือ มะเฟือง หางเสือ เรือรบ แพ ภูเขา ล้อม เครื่องบิน เรือใบ เทือกเขา สวมเสื้อ เชื้อโรค มะเขือ เสือเขี้ยว ผีเสื้อ เลื่อยไม้ แจวเรือ โดยใช้บัตรคำ กิจกรรมการอ่านคำแล้วเติมคำให้สมบูรณ์ และกิจกรรมการแยกส่วนประกอบของคำกิจกรรมการเขียนคำให้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1.นักเรียนเรียนสามารถอ่านคำต่อไปนี้ พายเรือ มะเฟือง หางเสือ เรือรบ แพ ภูเขา ล้อม เครื่องบิน เรือใบ เทือกเขา สวมเสื้อ เชื้อโรค มะเขือ เสือเขี้ยว ผีเสื้อ เลื่อยไม้ แจวเรือ ได้ 12 คำ จาก 15 คำ

กระบวนการเรียนรู้

๑. ขั้นนำ

ครูกล่าวทักทายนักเรียนทุกคน และให้นักเรียนฟังเพลงสระเอื้อ

เพลง สระเอื้อ	
คำร้อง รศ. ปิตินันท์ สุทธาร	ทำนอง Jingle Bell
เอ-เอื้อ-ยอ เอ-เอื้อ-ยอ	รวมเรียก สระเอื้อ
เอื้อ เอื้อ เอื้อ เอื้อ เอื้อ นะ เอื้อ เฮ้	
เอ นั้นเดินนำหน้า	เอื้อ นั้นมาข้างบน
ออ ขอตามด้วยคน	สุขเหลือล้นไปกันสามเกลอ

๒. ขั้นสอน

1.ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับสระเอื้อ ในเรื่องคำที่ประสมสระเอื้อ ที่มี 2 พยางค์
2. ครูยกตัวอย่างคำ 2 พยางค์ที่ประสมด้วยสระเอื้อ แล้วครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับความหมายของคำและฝึกอ่านคำ

3.ครูทดสอบการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเอื้อ จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่าน ที่ครูสร้างขึ้นในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านก่อนการทดลอง (Pretest) ทุกคน

4.ครูนำบัตรคำ จำนวน 15 คำ มาให้นักเรียนอ่านออกเสียงทีละคนจนครบทุกคน หากนักเรียนอ่านไม่ได้ครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านตามครู

5.ครูนำบัตรคำ จำนวน 15 คำ มาให้นักเรียนอ่านออกเสียงทีละคำพร้อมกันทุกคน

6. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 10-12 การเติมคำให้สมบูรณ์ การแยกส่วนประกอบของคำ การเขียนคำให้ถูกต้อง แล้วอ่านออกเสียงคำที่ชุดจนครบทุกคน

ขั้นสรุป

7. ครูทดสอบการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเอื้อ จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่านที่ในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านก่อนการทดลอง (Posttest) ทุกคน

สื่อการเรียนการสอน

1.บัตรคำ

2.แบบฝึกหัด

3.เทปเพลงสระเอื้อ

การวัดผลประเมินผล

โดยการให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระเอื้อ จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่าน ในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านชุดที่ 4

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เรื่องคำ 1 พยางค์ ประสมด้วยสระอัว

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

วันที่ 12- 16 กุมภาพันธ์ 2550 เวลา 30 นาที

สาระการเรียนรู้

การอ่านออกเสียงคำ คำที่ประสมด้วย สระอัว เป็นคำที่มี 1 พยางค์ ดังต่อไปนี้ รั้ว บัว หัว ถั่ว คราว ขวด บวบ มวย ส้วม กล้วย อ้วน หมวก ถ้วย วิว ง่วง สอนโดยใช้บัตรคำ กิจกรรมการอ่านคำแล้วเติมคำให้สมบูรณ์ และกิจกรรมการแยกส่วนประกอบของคำกิจกรรมการเขียนคำให้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1.นักเรียนเรียนสามารถอ่านคำต่อไปนี้เสียงดัง รั้ว บัว หัว ถั่ว คราว ขวด บวบ มวย ส้วม กล้วย อ้วน หมวก ถ้วย วิว ง่วง
ได้ 12 คำจาก 15 คำ

กระบวนการเรียนรู้

๑. ขั้นนำ

ครูกล่าวทักทายนักเรียนทุกคน และเล่าเรื่องป่าบัวปลูกถั่วให้นักเรียนฟัง

เรื่องป่าบัวปลูกถั่ว

ป่าบัวปลูกถั่ว ถั่วขึ้นอยู่ริมรั้วสวนครัว วันหนึ่งวัวตัวโตของเจ้าสัว
มากินถั่วของป่าบัว ป่าบัวมัวอดถึงรั้วเพื่อใส่กากวัว หนูนึกคิดว่า
วัวจะกินถั่วหมดจึงช่วยไล่วัวให้ป่าบัว

๒. ขั้นสอน

1.ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับสระอัว ในเรื่องคำที่ประสมสระอัว ที่มี 1 พยางค์ จากเรื่องเล่า

2. ครูยกตัวอย่างคำ 1 พยางค์ที่ประสมด้วยสระอัว แล้วครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับความหมายของคำและฝึกอ่านคำ

3.ครูทดสอบการอ่านคำที่ประสมด้วยสระอัว จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่าน ที่ครูสร้างขึ้นในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านก่อนการทดลอง (Pretest) ทุกคน

4.ครูนำบัตรคำ จำนวน 15 คำ มาให้นักเรียนอ่านออกเสียงทีละคนจนครบทุกคน หากนักเรียนอ่านไม่ได้ครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านตามครู

5.ครูนำบัตรคำ จำนวน 15 คำ มาให้นักเรียนอ่านออกเสียงทีละคำพร้อมกันทุกคน

6. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 13-15 การเติมคำให้สมบูรณ์ การแยกส่วนประกอบของคำ การเขียนคำให้ถูกต้อง แล้วอ่านออกเสียงคำที่ชุดจนครบทุกคน

ขั้นสรุป

7. ครูทดสอบการอ่านคำที่ประสมด้วยสระอัว จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่านที่ในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านก่อนการทดลอง (Posttest) ทุกคน

สื่อการเรียนการสอน

1.บัตรคำ

2.แบบฝึกหัด

3.เรื่องป่าบัวปลูกถั่ว

การวัดผลประเมินผล

โดยการให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระอัว จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่าน ในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านชุดที่ 5

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เรื่องคำ 2 พยางค์ ประสมด้วยสระอัว

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

วันที่ 19- 23 กุมภาพันธ์ 2550 เวลา 30 นาที

สาระการเรียนรู้

การอ่านออกเสียงคำ คำที่ประสมด้วย สระอัว เป็นคำที่มี 2 พยางค์ ดังต่อไปนี้ สระอัว ไบบัว รุ้ว หน้ำจ้ว ถ้วค้ว มะม่วง ชาวสวน หัวเข้า ก้วยเตี้ยว หัวเราะ ตัวนอน ข้าวสวย ผ้านวม ของขวัญ ดำรวจโดยใช้บัตรคำ กิจกรรมการอ่านคำแล้วเติมคำให้สมบูรณ์ และกิจกรรมการแยกส่วนประกอบของคำกิจกรรมการเขียนคำให้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1.นักเรียนเรียนสามารถอ่านคำต่อไปนี้ ไบบัว รุ้ว หน้ำจ้ว ถ้วค้ว มะม่วง ชาวสวน หัวเข้า ก้วยเตี้ยว หัวเราะ ตัวนอน ข้าวสวย ผ้านวม ของขวัญ ดำรวจ ได้ 12 คำจาก 15 คำ

กระบวนการเรียนรู้

ครูกล่าวทักทายนักเรียนทุกคน ทบทวนคำที่ประสมสระอัว 1 พยางค์

๑. ขั้นนำ

๒. ขั้นสอน

- 1.ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับสระอัว ในเรื่องคำที่ประสมสระอัว ที่มี 1 พยางค์
2. ครูยกตัวอย่างคำ 2 พยางค์ที่ประสมด้วยสระอัว แล้วครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับความหมายของคำและฝึกอ่านคำ
- 3.ครูทดสอบการอ่านคำที่ประสมด้วยสระอัว จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่าน ที่ครูสร้างขึ้นในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านก่อนการทดลอง (Pretest) ทุกคน
- 4.ครูนำบัตรคำ จำนวน 15 คำ มาให้นักเรียนอ่านออกเสียงทีละคนจนครบทุกคน หากนักเรียนอ่านไม่ได้ครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านตามครู
- 5.ครูนำบัตรคำ จำนวน 15 คำ มาให้นักเรียนอ่านออกเสียงทีละคำพร้อมกันทุกคน
6. นักเรียนทำแบบฝึกชุดที่ 16-18 การเติมคำให้สมบูรณ์ การแยกส่วนประกอบของคำ การเขียนคำให้ถูกต้อง แล้วอ่านออกเสียงคำที่ชุดจนครบทุกคน

ขั้นสรุป

7. ครูทดสอบการอ่านคำที่ประสมด้วยสระอัว จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่านที่ในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านก่อนการทดลอง (Posttest) ทุกคน

สื่อการเรียนการสอน

1.บัตรคำ

2.แบบฝึกหัด

การวัดผลประเมินผล

โดยการให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระอัว จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่าน ในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านชุดที่ 6

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เรื่องคำ 1 พยางค์ ประสมด้วยสระเอีย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

วันที่ 15-19 มกราคม 2550 เวลา 30 นาที

สาระการเรียนรู้

การอ่านออกเสียงคำ คำที่ประสมด้วยสระเอีย เป็นคำที่มี 1 พยางค์ ดังต่อไปนี้ เปีย เคียว เลีย เตี้ย เตียง เียง เลี้ยง เขียน เทียน เปียก เกวียน เจี้ยว เสียม เจี้ย เทียง สอนโดยใช้บัตรคำประกอบภาพประกอบภาพ กิจกรรมการอ่านคำแล้วเติมคำให้สมบูรณ์ และกิจกรรมการแยกส่วนประกอบของคำกิจกรรมการเขียนคำให้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนเรียนสามารถอ่านคำต่อไปนี้เปีย เคียว เลีย เตี้ย เตียง เียง เลี้ยง เขียน เทียน เปียก เกวียน เจี้ยว เสียม เจี้ย เทียง ได้ 12 คำจาก 15 คำ

กระบวนการเรียนรู้

๑. ขั้นนำ

ครูกล่าวทักทายนักเรียนทุกคน และให้นักเรียนฟังเพลงสระเอีย

เพลง สระเอีย(เอีย)	
คำร้อง รศ. ปิตินันท์ สุทธาร	ทำนอง Jingle Bell
เอ-อี-ยอ เอ-อี-ยอ	รวมเรียก สระเอีย
เอีย เอีย เอีย เอีย เอีย เอีย เอีย นะ เอีย เอ้	
เอ นั้นเดินนำหน้า	อี นั้นมาข้างบน
ยอ ขอตามด้วยคน	สุขเหลือล้นไปกันสามเกลอ

๒. ขั้นสอน

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับสระเอีย(เอีย) ในเรื่องรูปร่างลักษณะ การเขียนการออกเสียง และการใช้

2. ครูยกตัวอย่างคำที่ประสมด้วยสระเอีย(เอีย)จากเพลง แล้วครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับความหมายของคำและฝึกอ่านคำ

3.ครูทดสอบการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเอีย จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่านที่ครูสร้าง ขึ้นในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านก่อนการทดลอง (Pretest) ทุกคน

4.ครูนำบัตรคำประกอบภาพประกอบภาพ จำนวน 15 คำ มาให้นักเรียนอ่านออกเสียงทีละคน จนครบทุกคน หากนักเรียนอ่านไม่ได้ครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านตามครู

5.ครูนำบัตรคำประกอบภาพประกอบภาพ จำนวน 15 คำ มาให้นักเรียนอ่านออกเสียงทีละคำ พร้อมกันทุกคน

6. นักเรียนทำแบบฝึก ชุดที่ 1 การเติมคำให้สมบูรณ์ การแยกส่วนประกอบของคำ การเขียนคำ ให้ถูกต้อง แล้วอ่านออกเสียงคำที่ชุดจนครบทุกคน

ขั้นสรุป

7. ครูทดสอบการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเอีย จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่านที่ในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านก่อนการทดลอง (Posttest) ทุกคน

สื่อการเรียนการสอน

- 1.บัตรคำประกอบภาพประกอบภาพ
- 2.แบบฝึกหัด
- 3.เทปเพลงสระเอีย

การวัดผลประเมินผล

โดยการให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระเอีย จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่าน ในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านชุดที่ 1

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เรื่องคำ 2 พยางค์ ประสมด้วยสระเอีย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

วันที่ 20-26 มกราคม 2550 เวลา 30 นาที

สาระการเรียนรู้

การอ่านออกเสียงคำ คำที่ประสมด้วยสระเอีย เป็นคำที่มี 2 พยางค์ ดังต่อไปนี้ เสียงดัง กุนเชียง ไข่เจียว มะเมีย วงเวียน ตะเกียบ ตะเกียง ทูเรียน เสียใจ ตะเพียน เต้าเจี้ยว เกี้ยวปู ระเบียง นักเรียน ไม้เรียว สอนโดยใช้บัตรคำประกอบภาพประกอบภาพ กิจกรรมการอ่านคำแล้วเติม คำให้สมบูรณ์ และกิจกรรมการแยกส่วนประกอบของคำกิจกรรมการเขียนคำให้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1.นักเรียนเรียนสามารถอ่านคำต่อไปนี้ กุนเชียง ไข่เจียว มะเมีย วงเวียน ตะเกียบ ตะเกียง ทูเรียน เสียใจ ตะเพียน เต้าเจี้ยว เกี้ยวปู ระเบียง นักเรียน ไม้เรียว ได้ 12 คำจาก 15 คำ

กระบวนการเรียนรู้

๑. ขั้นนำ

ครูกล่าวทักทายนักเรียนทุกคน และให้นักเรียนฟังเพลงสระเอีย

เพลง สระเอีย(เอีย)	
คำร้อง รศ. ปิฉินันท์ สุทธาร	ทำนอง Jingle Bell
เอ-อี-ยอ เอ-อี-ยอ	รวมเรียก สระเอีย
เอีย เอีย เอีย เอีย เอีย เอีย เอีย นะ เอีย เอีย	
เอ นั้นเดินนำหน้า	อี นั้นมาข้างบน
ยอ ขอตามด้วยคน	สุขเหลือล้นไปกันสามเกลอ

๒. ขั้นสอน

1.ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับสระเอีย(เอีย) ในเรื่องคำที่ประสมสระเอีย ที่มี 1 พยางค์
2. ครูยกตัวอย่างคำ 2 พยางค์ที่ประสมด้วยสระเอีย(เอีย) แล้วครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับความหมายของคำและฝึกอ่านคำ

3.ครูทดสอบการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเอีย จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่าน ที่ครูสร้างขึ้นในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านก่อนการทดลอง (Pretest) ทุกคน

4.ครูนำบัตรคำประกอบภาพประกอบภาพ จำนวน 15 คำ มาให้นักเรียนอ่านออกเสียงทีละคนจนครบทุกคน หากนักเรียนอ่านไม่ได้ครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านตามครู

5.ครูนำบัตรคำประกอบภาพประกอบภาพ จำนวน 15 คำ มาให้นักเรียนอ่านออกเสียงทีละคำพร้อมกันทุกคน

6. นักเรียนทำแบบฝึก ชุดที่ 2 การเติมคำให้สมบูรณ์ การแยกส่วนประกอบของคำ การเขียนคำให้ถูกต้อง แล้วอ่านออกเสียงคำที่ชุดจนครบทุกคน

ขั้นสรุป

7. ครูทดสอบการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเอีย จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่านที่ในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านก่อนการทดลอง (Posttest) ทุกคน

สื่อการเรียนการสอน

1.บัตรคำประกอบภาพประกอบภาพ

2.แบบฝึกหัด

3.เทปเพลงสระเอีย

การวัดผลประเมินผล

โดยการให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระเอีย จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่าน ในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านชุดที่ 2

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เรื่องคำ 1 พยางค์ ประสมด้วยสระเอื้อ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

วันที่ 29-31 มกราคม 2550 ถึง

วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2550

เวลา 30 นาที

สาระการเรียนรู้

การอ่านออกเสียงคำ คำที่ประสมด้วย สระอัว เป็นคำที่มี 1 พยางค์ ดังต่อไปนี้ เขื่อน เลื้อ เนื้อ เลื้อย เรือน เชือก เพื่อน เรือ เสือ เผือก เตือด กลือ เสือ เบื้อ เจือก สอนโดยใช้บัตรคำประกอบภาพประกอบภาพ กิจกรรมการอ่านคำแล้วเติมคำให้สมบูรณ์ และ กิจกรรมการแยกส่วนประกอบของคำกิจกรรมการเขียนคำให้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1.นักเรียนเรียนสามารถอ่านคำต่อไปนี้ เขื่อน เลื้อ เนื้อ เลื้อย เรือน เชือก เพื่อน เรือ เสือ เผือก เตือด กลือ เสือ เบื้อ เจือก ได้ 12 คำจาก 15 คำ

กระบวนการเรียนรู้

๑. ขั้นนำ

ครูกล่าวทักทายนักเรียนทุกคน และให้นักเรียนฟังเพลงสระเอื้อ

เพลง สระเอื้อ	
คำร้อง รศ. ปิตินันท์ สุทธาร	ทำนอง Jingle Bell
เอ-อื้อ-ยอ เอ-อื้อ-ยอ	รวมเรียก สระเอื้อ
เอื้อ เอื้อ เอื้อ เอื้อ เอื้อ นะ เอื้อ เฮ้	
เอ นั้นเดินนำหน้า	อื้อ นั้นมาข้างบน
ออ ขอตามด้วยคน	สุขเหลือล้นไปกันสามเกลอ

๒. ขั้นสอน

- 1.ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับสระเอื้อ ในเรื่องคำที่ประสมสระเอื้อ ที่มี 1 พยางค์
2. ครูยกตัวอย่างคำ 2 พยางค์ที่ประสมด้วยสระเอื้อ แล้วครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับ ความหมายของคำและฝึกอ่านคำ

3.ครูทดสอบการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเอื้อ จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่าน ที่ครูสร้างขึ้นในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านก่อนการทดลอง (Pretest) ทุกคน

4.ครูนำบัตรคำประกอบภาพประกอบภาพ จำนวน 15 คำ มาให้นักเรียนอ่านออกเสียงทีละคนจนครบทุกคน หากนักเรียนอ่านไม่ได้ครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านตามครู

5.ครูนำบัตรคำประกอบภาพประกอบภาพ จำนวน 15 คำ มาให้นักเรียนอ่านออกเสียงทีละคำพร้อมกันทุกคน

6. นักเรียนทำแบบฝึกชุดที่ 3 การเติมคำให้สมบูรณ์ การแยกส่วนประกอบของคำ การเขียนคำให้ถูกต้อง แล้วอ่านออกเสียงคำที่ชุดจนครบทุกคน

ขั้นสรุป

7. ครูทดสอบการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเอื้อ จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่านที่ในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านก่อนการทดลอง (Posttest) ทุกคน

สื่อการเรียนการสอน

- 1.บัตรคำประกอบภาพประกอบภาพ
- 2.แบบฝึกหัด
- 3.เทปเพลงสระเอื้อ

การวัดผลประเมินผล

โดยการให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระเอื้อ จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่าน ในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านชุดที่ 3

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เรื่องคำ 2 พยางค์ ประสมด้วยสระเอื้อ
วันที่ 5-9 กุมภาพันธ์ 2550 เวลา 30 นาที

สาระการเรียนรู้

การอ่านออกเสียงคำ คำที่ประสมด้วย สระเอื้อ เป็นคำที่มี 2 พยางค์ ดังต่อไปนี้ พายเรือ มะเฟือง หางเสือ เรือแพ งูเหลือม เครื่องบิน เรือใบ เทือกเขา สวมเสื้อ เชื้อโรค มะเขือ เสือเข็ญตี ผีเสื้อ เลื่อยไม้ แจวเรือ โดยใช้บัตรคำประกอบภาพประกอบภาพ กิจกรรมการอ่านคำแล้วเติมคำให้สมบูรณ์ และกิจกรรมการแยกส่วนประกอบของคำกิจกรรมการเขียนคำให้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1.นักเรียนเรียนสามารถอ่านคำต่อไปนี้ พายเรือ มะเฟือง หางเสือ เรือแพ งูเหลือม เครื่องบิน เรือใบ เทือกเขา สวมเสื้อ เชื้อโรค มะเขือ เสือเข็ญตี ผีเสื้อ เลื่อยไม้ แจวเรือ ได้ 12 คำ จาก 15 คำ

กระบวนการเรียนรู้

๑. ขั้นนำ

ครูกล่าวทักทายนักเรียนทุกคน และให้นักเรียนฟังเพลงสระเอื้อ

เพลง สระเอื้อ	
คำร้อง รศ. ปิตินันท์ สุทธาร	ทำนอง Jingle Bell
เอ-เอื้อ-ยอ เอ-เอื้อ-ยอ	รวมเรียก สระเอื้อ
เอื้อ เอื้อ เอื้อ เอื้อ เอื้อ นะ เอื้อ เฮ้	
เอ นั้นเดินนำหน้า	เอื้อ นั้นมาข้างบน
ออ ขอตามด้วยคน	สุขเหลือล้นไปกันสามเกลอ

๒. ขั้นสอน

1.ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับสระเอื้อ ในเรื่องคำที่ประสมสระเอื้อ ที่มี 2 พยางค์
2. ครูยกตัวอย่างคำ 2 พยางค์ที่ประสมด้วยสระเอื้อ แล้วครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับความหมายของคำและฝึกอ่านคำ

3.ครูทดสอบการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเอื้อ จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่าน ที่ครูสร้างขึ้นในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านก่อนการทดลอง (Pretest) ทุกคน

4. ครุภัณฑ์คำประกอบภาพประกอบภาพ จำนวน 15 คำ มาให้นักเรียนอ่านออกเสียงทีละคนจนครบทุกคน หากนักเรียนอ่านไม่ได้ครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านตามครู

5. ครุภัณฑ์คำประกอบภาพประกอบภาพ จำนวน 15 คำ มาให้นักเรียนอ่านออกเสียงทีละคำพร้อมกันทุกคน

6. นักเรียนทำแบบฝึกชุดที่ 4 การเติมคำให้สมบูรณ์ การแยกส่วนประกอบของคำ การเขียนคำให้ถูกต้อง แล้วอ่านออกเสียงคำที่ชุดจนครบทุกคน

ขั้นสรุป

7. ครูทดสอบการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเอื้อ จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่านที่ในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านก่อนการทดลอง (Posttest) ทุกคน

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำประกอบภาพประกอบภาพ

2. แบบฝึกหัด

3. เทปเพลงสระเอื้อ

การวัดผลประเมินผล

โดยการให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระเอื้อ จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่าน ในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านชุดที่ 4

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เรื่องคำ 1 พยางค์ ประสมด้วยสระอัว

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

วันที่ 12 – 16 กุมภาพันธ์ 2550 เวลา 30 นาที

สาระการเรียนรู้

การอ่านออกเสียงคำ คำที่ประสมด้วย สระอัว เป็นคำที่มี 1 พยางค์ ดังต่อไปนี้ รัว บัว หัว ถั่ว คราว ขวด บวบ มวย ส้วม กล้วย อ้วน หมวก ถ้วย วัว ง่วง สอนโดยใช้บัตรคำประกอบ ภาพประกอบภาพ กิจกรรมการอ่านคำแล้วเติมคำให้สมบูรณ์ และกิจกรรมการแยกส่วนประกอบของ คำกิจกรรมการเขียนคำให้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1.นักเรียนเรียนสามารถอ่านคำต่อไปนี้เสียงดัง รัว บัว หัว ถั่ว คราว ขวด บวบ มวย ส้วม กล้วย อ้วน หมวก ถ้วย วัว ง่วง
ได้ 12 คำจาก 15 คำ

กระบวนการเรียนรู้

๑. ขั้นนำ

ครูกล่าวทักทายนักเรียนทุกคน และเล่าเรื่องป่าบัวปลูกถั่วให้นักเรียนฟัง

เรื่องป่าบัวปลูกถั่ว

ป่าบัวปลูกถั่ว ถั่วขึ้นอยู่ริมริ้วสวนครัว วันหนึ่งวัวตัวโตของเจ้าสัว
มากินถั่วของป่าบัว ป่าบัวมัวอดถึงริ้วเพื่อใส่สากั่ว หนูนิดคิดว่า
วัวจะกินถั่วหมดจึงช่วยไล่วัวให้ป่าบัว

๒. ขั้นสอน

- 1.ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับสระอัว ในเรื่องคำที่ประสมสระอัว ที่มี 1 พยางค์ จากเรื่องเล่า
2. ครูยกตัวอย่างคำ 1 พยางค์ที่ประสมด้วยสระอัว แล้วครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับความหมายของคำและฝึกอ่านคำ
- 3.ครูทดสอบการอ่านคำที่ประสมด้วยสระอัว จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่าน ที่ครูสร้างขึ้นในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านก่อนการทดลอง (Pretest) ทุกคน

4. ครุภัณฑ์คำประกอบภาพประกอบภาพ จำนวน 15 คำ มาให้นักเรียนอ่านออกเสียงทีละคนจนครบทุกคน หากนักเรียนอ่านไม่ได้ครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านตามครู

5. ครุภัณฑ์คำประกอบภาพประกอบภาพ จำนวน 15 คำ มาให้นักเรียนอ่านออกเสียงทีละคำพร้อมกันทุกคน

6. นักเรียนทำแบบฝึกชุดที่ 5 การเติมคำให้สมบูรณ์ การแยกส่วนประกอบของคำ การเขียนคำให้ถูกต้อง แล้วอ่านออกเสียงคำที่ชุดจนครบทุกคน

ขั้นสรุป

7. ครูทดสอบการอ่านคำที่ประสมด้วยสระอัว จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่านที่ในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านก่อนการทดลอง (Posttest) ทุกคน

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำประกอบภาพประกอบภาพ

2. แบบฝึกหัด

3. เรื่องป่าบัวปลูกถั่ว

การวัดผลประเมินผล

โดยการให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระอัว จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่าน ในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านชุดที่ 5

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เรื่องคำ 2 พยางค์ ประสมด้วยสระอัว

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

วันที่ 19-23 กุมภาพันธ์ 2550 เวลา 30 นาที

สาระการเรียนรู้

การอ่านออกเสียงคำ คำที่ประสมด้วย สระอัว เป็นคำที่มี 2 พยางค์ ดังต่อไปนี้ สระอัว ไบบัว รุ้ว รั้ว หน้าจั่ว ถั่วคั่ว มะม่วง ชาวสวน หัวเช่า ก้วยเตี๋ย หัวเราะ ตัวนอน ข้าวสวย ผ้านวม ของขวัญ ดำรงโดยใช้บัตรคำประกอบภาพประกอบภาพ กิจกรรมการอ่านคำแล้วเติมคำให้สมบูรณ์ และกิจกรรมการแยกส่วนประกอบของคำกิจกรรมการเขียนคำให้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1.นักเรียนเรียนสามารถอ่านคำต่อไปนี้ ไบบัว รุ้ว รั้ว หน้าจั่ว ถั่วคั่ว มะม่วง ชาวสวน หัวเช่า ก้วยเตี๋ย หัวเราะ ตัวนอน ข้าวสวย ผ้านวม ของขวัญ ดำรง ได้ 12 คำจาก 15 คำ

กระบวนการเรียนรู้

ครูกล่าวทักทายนักเรียนทุกคน ทบทวนคำที่ประสมสระอัว 1 พยางค์

๑. ขั้นนำ

๒. ขั้นสอน

- 1.ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับสระอัว ในเรื่องคำที่ประสมสระอัว ที่มี 1 พยางค์
2. ครูยกตัวอย่างคำ 2 พยางค์ที่ประสมด้วยสระอัว แล้วครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับความหมายของคำและฝึกอ่านคำ
- 3.ครูทดสอบการอ่านคำที่ประสมด้วยสระอัว จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่าน ที่ครูสร้างขึ้นในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านก่อนการทดลอง (Pretest) ทุกคน
- 4.ครูนำบัตรคำประกอบภาพประกอบภาพ จำนวน 15 คำ มาให้นักเรียนอ่านออกเสียงทีละคนจนครบทุกคน หากนักเรียนอ่านไม่ได้ครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านตามครู
- 5.ครูนำบัตรคำประกอบภาพประกอบภาพ จำนวน 15 คำ มาให้นักเรียนอ่านออกเสียงทีละคำพร้อมกันทุกคน
6. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 6 การเติมคำให้สมบูรณ์ การแยกส่วนประกอบของคำ การเขียนคำให้ถูกต้อง แล้วอ่านออกเสียงคำที่ชุดจนครบทุกคน

ขั้นสรุป

7. ครูทดสอบการอ่านคำที่ประสมด้วยสระอัว จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่านที่ในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านก่อนการทดลอง (Posttest) ทุกคน

สื่อการเรียนการสอน

1.บัตรคำประกอบภาพประกอบภาพ

2.แบบฝึกหัด

การวัดผลประเมินผล

โดยการให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระอัว จำนวน 15 คำ ด้วยชุดทดสอบการอ่าน ในเวลา 10 วินาทีต่อคำ บันทึกผลการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่านชุดที่ 6

แบบทดสอบการอ่าน

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย โดยใช้วิธีทดสอบเป็นรายบุคคล

2. แบบทดสอบฉบับนี้มีจำนวนข้อสอบทั้งหมด 6 ชุด ชุดละ 15 คำ รวม 90 คำ ซึ่งเป็นคำที่มาจากแบบเรียนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษา

3. แบบทดสอบฉบับนี้ จะมีแบบบันทึกผลการทดสอบ จำนวน 6 ชุด สำหรับผู้ดำเนินการทดสอบใช้บันทึกผลและประเมินผลคะแนนก่อนการสอนในวันจันทร์และหลังการสอนคำในแต่ละชุดในวันศุกร์

4. เกณฑ์การให้คะแนน

บันทึกผลการอ่านคำแต่ละวัน โดยใส่เครื่องหมาย / ลงเมื่อนักเรียนอ่านคำได้ถูกต้อง ใส่เครื่องหมาย หรือ เพื่อบันทึกผลการอ่านออกเสียงของ นักเรียนลงในช่อง ตามระดับคุณภาพที่กำหนด

มีค่าเท่ากับ 0 คือ อ่านไม่ได้เลย อ่านผิดหรือไม่อ่าน

มีค่าเท่ากับ 1 คือ อ่านได้ถูกต้องชัดเจน

ชุดที่ ๑

เป็ย

เ็ย

เต็ยง

เข็ยง

เท็ยน

เค็ยว

เกว็ยน

เส็ยม

เ็ย

เท็ยง

ชุดที่ ๑

เลี้ยง

เปือก

เขยน

เขย

เขยว

ชุดที่ ๒

เสียงคัง

กุนเซียง

ไข่เจียว

มะเมี่ย

วงเวียน

ตะเกียบ

ตะเกียง

ทุเรียน

ชุดที่ ๒

เสียใจ

ตะเพียน

เต้าเจี้ยว

เกี้ยว

ระเบียง

ไม้เรียว

นักเรียน

ชุดที่ ๓

เขื่อน

เสือ

เนื้อ

เดือย

เรื่อน

เชือก

เพื่อน

เรือ

ชุดที่ ๓

เสื่อ

เฟือก

เคียด

เกดื่อ

เสื่อ

เบื่อ

เงือก

ชุดที่ ๔

พายเรือ

มะเฟือง

หางเสือ

เรือนแพ

งูเห่าลอม

เครื่องบิน

เรือใบ

เทือกเขา

ชุดที่ ๔

สวมเสื้อ

เชือกโรค

มะเขือ

เสื้อเชิ้ต

ผีเสื้อ

เคื่อยไม้

แจวเรือ

ชุดที่ ๕

ร่ำ

บัว

หัว

ถั่ว

ครัว

ขาด

มวย

ต้ม

ชุดที่ ๕

อ้วน

ก๊วญ

หมวก

ถั่ว

ว้าว

ง่วง

บวบ

ชุดที่ ๖

โบบัว

ฐัฐว

หน้าจ้ว

ถ้วถ้ว

มะม่วง

ชาวสวน

หัวเข้า

ก้วยเตี่ยว

ชุดที่ ๖

หัวเราะ

ตัวหนอน

จรวด

นมวก

ผ่านวม

ของขวัญ

ตำรวจ

แบบบันทึกการทดสอบการอ่านชุดที่ 1

ชื่อ - สกุล

วันที่ทดสอบ;

ผลการทดสอบการอ่านคำ

คำที่	คำอ่าน	ผลการอ่านคำ	
		ก่อน	หลัง
1	เป็ย		
2	เค็ยว		
3	เล็ย		
4	เด็ย		
5	เด็ยง		
6	เจ็ยง		
7	เล็ยง		
8	เจ็ยน		
9	เท็ยน		
10	เป็ยก		
11	เก็ยยน		
12	เจ็ยว		
13	เส็ยม		
14	เจ็ย		
15	เท็ยง		

ลงชื่อ.....ครูผู้บันทึกผลการทดสอบ

แบบบันทึกการทดสอบการอ่าน ชุดที่ 2

ชื่อ - สกุล

วันที่ทดสอบ;

ผลการทดสอบการอ่านคำ

คำที่	คำอ่าน	ผลการอ่านคำ	
		ก่อน	หลัง
1	เสียงดัง		
2	กุนเชียง		
3	ไข่เจียว		
4	มะเม็ย		
5	วงเวียน		
6	ตะเกียบ		
7	ตะเกียง		
8	ทุเรียน		
9	เสียใจ		
10	ตะเพียน		
11	เต้าเจี้ยว		
12	เกี้ยวปู่		
13	ระเบียง		
14	นักเรียน		
15	ไม้เรียว		

ลงชื่อ.....ครูผู้บันทึกผลการทดสอบ

แบบบันทึกการทดสอบการอ่าน ชุดที่ 3

ชื่อ - สกุล

วันที่ทดสอบ ;

ผลการทดสอบการอ่านคำ

คำที่	คำอ่าน	ผลการอ่านคำ	
		ก่อน	หลัง
1	เขื่อน		
2	เสื่อ		
3	เนื้อ		
4	เลื่อย		
5	เรือน		
6	เขือก		
7	เพื่อน		
8	เรือ		
9	เสื่อ		
10	เผือก		
11	เดียด		
12	เกลือ		
13	เสื่อ		
14	เปื้อ		
15	เงือก		

ลงชื่อ.....ครูผู้บันทึกผลการทดสอบ

แบบบันทึกการทดสอบการอ่าน ชุดที่ 4

ชื่อ - สกุล

วันที่ทดสอบ;

ผลการทดสอบการอ่านคำ

คำที่	คำอ่าน	ผลการอ่านคำ	
		ก่อน	หลัง
1	พายเรือ		
2	มะเฟือง		
3	หางเสือ		
4	เรือนแพ		
5	งูเหลือม		
6	เครื่องบิน		
7	เรือใบ		
8	เทือกเขา		
9	สวมเสื้อ		
10	เชือกโรก		
11	มะเขือ		
12	เสื้อเชิ้ต		
13	ผีเสื้อ		
14	เลื่อยไม้		
15	แจวเรือ		

ลงชื่อ.....ครูผู้บันทึกผลการทดสอบ

แบบบันทึกการทดสอบการอ่าน ชุดที่ 5

ชื่อ - สกุล

วันที่ทดสอบ;

ผลการทดสอบการอ่านคำ

คำที่	คำอ่าน	ผลการอ่านคำ	
		ก่อน	หลัง
1	รู้		
2	บัว		
3	หัว		
4	ถั่ว		
5	ครัว		
6	ขวด		
7	บวบ		
8	มวย		
9	ส้ม		
10	กล้วย		
11	ฮ้วน		
12	หมวก		
13	ถั่ว		
14	วัว		
15	ง่วง		

ลงชื่อ.....ครูผู้บันทึกผลการทดสอบ

แบบบันทึกการทดสอบการอ่าน ชุดที่ 6

ชื่อ - สกุล

วันที่ทดสอบ;

ผลการทดสอบการอ่านคำ

คำที่	คำอ่าน	ผลการอ่านคำ	
		ก่อน	หลัง
1	ไบบัว		
2	รูรั่ว		
3	หน้าจั่ว		
4	ถั่วคั่ว		
5	มะม่วง		
6	ชาวสวน		
7	หัวเข้า		
8	ถ้วยเดียว		
9	หัวเราะ		
10	ตัวนอน		
11	จรวด		
12	นมวก		
13	ฝ้านวม		
14	ของขวัญ		
15	ตำรวจ		

ลงชื่อ.....ครูผู้บันทึกผลการทดสอบ

ภาคผนวก ข

- คะแนนประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญ
- ตารางแสดงค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) โดยใช้วิธีความสอดคล้องระหว่างค่าที่ใช้ทดสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของแบบทดสอบ
- ตัวอย่างบัตรคำและบัตรคำประกอบภาพ

แสดงคะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ที่ตรวจสอบคำดัชนีความ
เที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบการสอนโดยใช้บัตรคำ

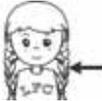
คำ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1.เป็ย	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
2.เค็ยว	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
3.เท็ยง	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
4.เล็ย	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
5.เด็ย	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
6.เต็ยง	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
7.เจ็ยง	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
8.เล็ยง	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
9.เจ็ยน	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
10.เท็ยน	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
11.เป็ยก	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
12.เก็ยวิน	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
13.เจ็ยว	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
14.เส็ยม	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
15.เจ็ย	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
16. เส็ยงดั่ง	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
17. กุนเจ็ยง	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
18. ไ้เจ็ยว	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
19. มะเม็ย	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
20. วงเว็ยน	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
21. ตะเก็ยบ	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
22. ทูเร็ยน	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
23. ตะเก็ยง	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
24. เส็ยใจ	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
25. ตะเพ็ยน	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
26. เต้าเจ็ยว	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0

คำ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
27. เกี้ยวพู่	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
28. ระเบียบ	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
29. นักเรียน	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
30. ไม้เรียว	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
31. เขื่อน	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
32. เสื่อ	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
33. เนื่อ	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
34. เลื่อย	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
35. เรือน	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
36. เชือก	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
37. เพื่อน	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
38. เรือ	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
39. เสื่อ	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
40. เตือด	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
41. ผือก	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
42. เกลือ	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
43. เสื่อ	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
44. เบื่อ	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
45. เงือก	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
46. พายเรือ	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
47. มะเฟือง	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
48. หางเสื่อ	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
49. เรือนแพ	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
50. งูเหลือม	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
51. เครื่องบิน	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
52. เรือใบ	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
53. ทือกเขา	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0

คำ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
54. มะเขือ	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
55. เชื้อโรค	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
56. เสื่อเข็ด	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
57. เลื่อยไม้	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
58. สวมเสื้อ	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
59. ผีเสื้อ	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
60. แฉวเรือ	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
61. รั้ว	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
62. บัว	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
63. หัว	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
64. ถั่ว	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
65. ครั้ว	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
66. ขวด	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
67. ง่วง	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
68. วั	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
69. อ้วน	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
70. กล้วย	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
71. หมวก	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
72. ถ้วย	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
73. มวย	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
74. ส้วม	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
75. บวบ	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
76. ไบบัว	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
77. ตัวนอน	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
78. ข้าวสวย	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
79. ฟ้านวม	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
80. ของขวัญ	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
81. ตำรวจ	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0

คำ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
82. รุ่ยร่ว	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
83. กว๊ายเดี่ยว	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
84. หัวเราะ	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
85. หน้าจั่ว	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
86. ถั่วคั่ว	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
87. มะม่วง	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
88. ชาวสวน	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
89. หัวเข้า	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
90. ฉมวก	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0

แสดงคะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ที่ตรวจสอบคำดัชนีความ
เที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบการสอนโดยใช้บัตรคำประกอบภาพ

ภาพบัตร คำประกอบภาพ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0

ภาพบัตร คำประกอบภาพ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0

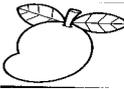
ภาพบัตร คำประกอบภาพ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0

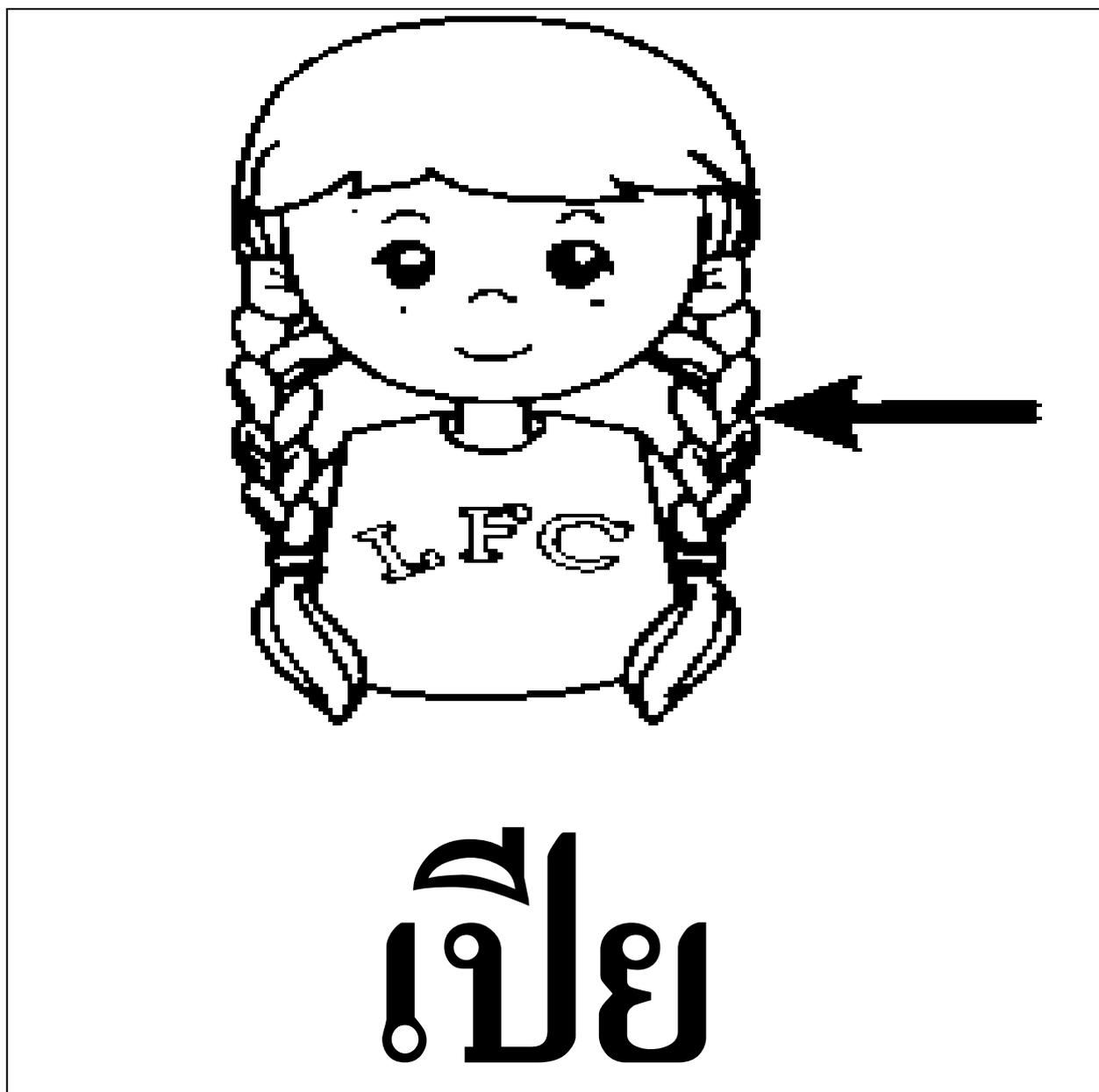
ภาพบัตร คำประกอบภาพ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0

ภาพบัตร คำประกอบภาพ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0

ภาพบัตร คำประกอบภาพ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0

ภาพบัตร คำประกอบภาพ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0

ภาพบัตร คำประกอบภาพ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0
	+ 1	+ 1	+ 1	+3	+1.0

ตัวอย่างบัตรคำประกอบภาพ

เป็ย

ตัวอย่างบัตรคำ

ภาคผนวก ค

- รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวอมรรัตน์ วารินกุล
วัน เดือน ปีเกิด	8 กันยายน 2520
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด พระนครศรีอยุธยา หมู่ 1 ต.นครหลวง อ.นครหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา
สถานที่ทำงาน	ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด พระนครศรีอยุธยา
ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง	ครู (คศ.1)
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2544	สำเร็จการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิตสถาบันราชภัฏ สวนดุสิต
พ.ศ. 2547	ศึกษาต่อระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยา การศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศิลปากร